ב״ה. עש״ק פ׳ מסעי כ״ס תמוז ה׳תשס״ה | גיליון 518 | באה״ק: 12 ש״ח. בחו״ל: 4 דולר

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה

בית משיח

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוסדות חינוך חב"ד גדרה שמחים להציג:

המכללה החסידית החדשה

פותחים שנה שניה:

הרישום בעיצומו לשנה"ל תשס"ו במכללה החסידית החדשה "בית-חיה" שבגדרה

מסלול א' - תואר הנדסאי במגמות:
- תעשיה וניהול
- אדריכלות ועיצוב פנים

מסלול ב' - לימודי תעודה במגמות:
- גרפיקה ומולטימדיה
- ניהול עיסקי וחשבונאות
- אדריכלות ועיצוב פנים
- מזכירות רפואית

המסלולים כוללים:
- מסגרת חינוכית חסידית בת 5 ימים בשבוע
- דגש על לימודי קודש
- הכנה לשליחות
- הקנית מקצוע ותעודה ממשלתית מוכרת

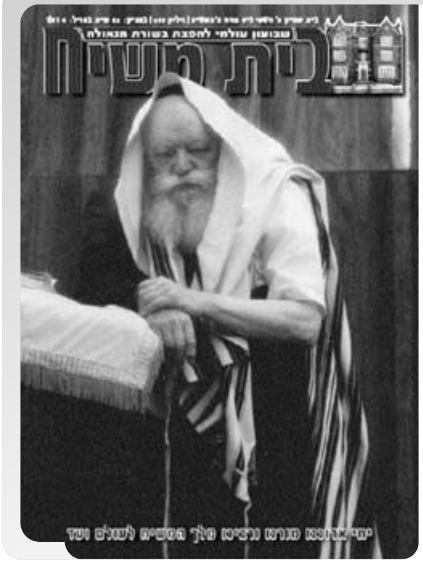
הזדרזי להרשם אצל רכזת הרישום, רבקה: 054-7770758

מכללת
בית חי"ה
ע"ש הרבנית חי"ה מושקה ע"ה שניאורסאהן

מגלים את היהלום שבך!

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

תוכן עניינים

כתבות

20 | **ויעל האיש אלקנה, וכל-ביתו**
צרור סיפורי אגרות קודש המלווים את השליח ונותנים לו כוחות ועצות בכל פעולותיו ביישוב

26 | **החובה והזכות לקבל את הילד המיוחד**
כשאנו רוצים לדעת את מידת וודאותם – עצם העובדה שהרבי אמרם פעלה את קיומם ובגשמיות

30 | **בקשתה הלבבית של אם**
סיפור מבצעים מרתק ומרגש

34 | **שואה בגן העדן החסידי**
חלק שני מפרק חמישה-עשר בו יסופר על אודות השמדת הקהילה החב"דית הגדולה בריגה

42 | **מבצע תפילין בחדר בידוד**
הרב ליפא קורצוויל מספר על שליחות מיוחדת בבוסטון

44 | **במה שונה ארץ-ישראל בימי המלך המשיח?**
מבט מיוחד ומרתק לפרשת-השבוע לפי מדרשי חז"ל הקבלה והחסידות לאור תורת חב"ד

55 | **"לא להכריח חייל דתי להשתתף בהתנתקות"**
סא"ל במיל. הרב שלמה גרברצ'יק תושב כפר חב"ד בראיון ל'בית משיח'

מדורים קבועים

5 | **דבר מלכות**

8 | **לוח שבועי**

9 | **דבר המערכת**

10 | **הפרשה החסידית**

11 | **מאוצר המלך**

12 | **התוועדות חסידותית**

50 | **יומנו של תמים ב-770**

56 | **שלימות הארץ**

66 | **חסידים . . איין משפחה**

73 | **במחנה צבאות ה'**

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה
בית משיח

משרד ראשי
744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409
טלפון: (718) 778-8000
מזכיר: שלוחה 240
מנהל: שלוחה 244
עורך: שלוחה 222
מנויים: שלוחה 242
מודעות: שלוחה 241
חסידים . . איין משפחה: שלוחה 204
פקס: (718) 778-0800
דואר אלקטרוני: EditorH@BeisMoshiach.org

ארץ הקודש
ת.ד. 201 כפר חב"ד 72915
טלפון: (03) 9607-290
מזכירות: שלוחה 0
מנויים: שלוחה 2
מודעות: שלוחה 3
עריכה וחדשות: שלוחה 4
פקס: (03) 9607-289
דואר אלקטרוני: bm770@netvision.net.il
מחלקת מנויים: b_mm@netvision.net.il
מחלקת מודעות: bm_add@netvision.net.il

מוציא לאור
מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח

משתתפים בעריכה
מנחם מענדל הכהן הנדל
שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית
ברוך מרקר

צלם מערכת
מאיר אלפסי

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות
©
Copyright 2005 by Beis Moshiach Inc

ב"ה, ימי בין המצרים ה'תשס"ה ● יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד ● המטה העולמי להצלת העם והארץ

המבצע הגדול מכולם!

רבע מיליון בתי אב יקבלו את המסר של הרבי

בתקליטור החדש:

ארץ ישראל השלימה

כחלק מפעולות המחאה לעצירת הגירוש היל"ת, הכריז המטה העולמי על מבצע עולמי להחדרת המסר של הרבי מלך המשיח שליט"א לרבע מיליון בתי אב בישראל. במסגרת המבצע יחולק לרבבות בית ישראל ערכת הסברה בנושא שלימות הארץ,

התקליטור מחולק לחמישה פרקים:
● נחלת עולם לעם עולם ● התורה אוסרת למסור שטחים
● לחץ אומות העולם ● ההתיישבות בישע"ע ● שלום וביטחון

התקליטור מתורגם לעברית, וערוך בצורה ברורה ובהירה שווה לכל נפש בתוספת קטעי שירה וזמרה. מתאים לכל שכבות הציבור. התקליטורים ניתנים במחיר עלות לפעילים ולשלוחים. כמו"כ ניתן להזמין קלטות וידאו למעוניינים.

יש לנו את ההסברה הטובה ביותר מפי הרבי מלך המשיח,
לראשונה יש לך את ההזדמנות
להפיץ את דברי הרבי לכל יהודי באופן המתקבל.

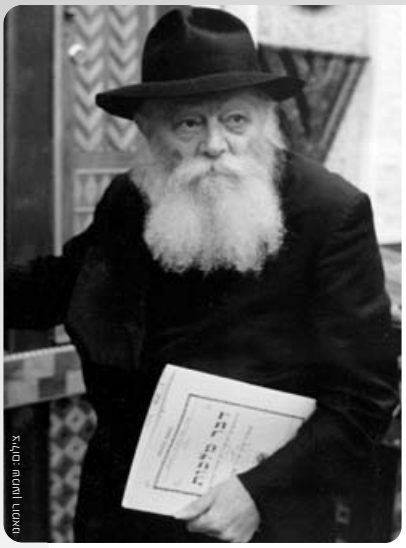
מוקד הזמנות ארצי:

052-5218730

מתאים גם כתשורות לחתונה ואירועים.
ניתן להשיג אצל פעילי המטה העולמי להצלת העם והארץ, בתי חב"ד, מוסדות חינוך ומטות הימין.

studio 050-8444371

לע"נ הרב רחמים ב"ר יואב אנטיאן ע"ה

פרשת ימים אלה

ב"ה, ר"ח מנחם אב,
יום מיתת אהרן כהן גדול, ה'תשמ"ג.
ברוקלין, נ. י.

אל בני ובנות ישראל
בכל מקום שהם
ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!

ידועה תורת הבעש"ט, אשר בכל דבר אשר האדם רואה או שומע הוא הוראת הנהגה בעבודת השם, וזהו ענין העבודה, להבין ולהשכיל מכל דרך בעבודת השם,

ידועה תורת הרב המגיד ותורת רבנו הזקן – פירושם בדברי חכמים במשנתם: דע מה למעלה ממך – דע אשר כל מה שלמעלה הכל הוא ממך,

ידועה תורת אדמו"ר האמצעי, המובנת גם בפשטות מספרי החי"ן, אשר השם "הוא עצם הטוב ומטבע הטוב להיטיב",

שמכל זה מובנת ג"כ פרשת ימים אלה, ימי בין המצרים ובתוכם וסיומם – תשעת הימים, אשר חותמם – יום התשיעי במנ"א, ימי אבל,

וכביאור הרמב"ם בספרו, שהוא "הלכות הלכות", אשר אבלות מדרכי התשובה, ובלשונו: יפשפש במעשיו ויחזור בתשובה,

ובפרט כשמצטרף עם תענית – ימי תעניות שבהם, ראשם וסופם, י"ז בתמוז וט' באב – שמדרכי "התשובה הוא",

והתחלת ט' הימים הרי היא באחד בחדש החמישי, המזכיר, ובלשון הכתוב: וימת שם (אהרן) בחדש החמישי באחד לחדש,

ומובן אשר כוונת ומטרת הזכרון (ובפרט

כוונת ומטרת הזכרון (ובפרט – זכרון הקשור ונכתב בתורתנו תורת חיים, הוראה בחיים אשר נצחיית היא (גם) בתור הוראה) שיהיו ימים אלה נזכרים ונעשים, התשובה שתבוא ע"י ההתבוננות בתוכן ימים אלה תביא למעשים טובים בהתאם לזה, באותם הימים ובפעולה נמשכת בכל הימים שלאחרי זה, מעשים אשר הורה אהרן הכהן • ממכתב ר"ח מנחם אב תשמ"ג

ר"ח: שכולל כל ימי החודש (ראה עט"ר בתחלתו).

יום מיתת אהרן: מסעי לג, לח.

מיתת . . כה"ג: אשר אז ישוב מעיר מקלטו אל אחוזתו (מסעי לה, כח), ור' מאיר אומר אף לשררותו (ספרי עה"פ), ואלו ואלו דא"ח. ולכל הדעות – ישוב אל כבוד אבותיו (פרש"י בהר כה, מא).

תורת הבעש"ט: היום יום ע' נב. כש"ט (הוצאת קה"ת) הוספות סקכ"ח ואילך.

תורת הרב המגיד: או"ת על אגדות חז"ל ד"ה דע (או"ת (הוצאת קה"ת) ע' קיב, ב).

תורת רבנו הזקן: היום יום ע' נג.

במשנתם: אבות פ"ב, מ"א.

תורת אדמו"ר האמצעי: ד"ה אתה אחד (קה"ת תשכ"ה) ע' ד.

מספרי הח"ן: בד"ה אתה אחד שזהו מאמר הע"ח.

לע"ע לא מצאתיו בע"ח – ואולי הדיוק "בענין", ולא הל' ממש. אבל ג"ז צ"ע ממש"כ בהמשך תרס"ו (בתחלתו ובד"ה אם בחוקותי). אין לתרץ ע"פ מש"כ בד"ה יו"ט של ר"ה, תרנ"ט בתחלתו, ובד"ה איתא במדרש תהלים, תרנ"ג (נדפס בספר המאמרים ה'תש"ח ע' 273) – כי בשני מקומות הנ"ל המדובר במדות שלמטה ממוחין (תורה), וכאן המדובר בענין כל יכול. – נמצא בעמה"מ ש' שעשועי המלך רפ"א. ש' היחוד והאמונה פ"ד. שומר אמונים ויכוח ב' ס' יד. ולהעיר משו"ת חי"צ סי"ח.

בין המצרים: דעקא מי"ז תמוז עד ט"ב (איכ"ר עה"פ א, ג. ועד"ז בפע"ח וכו' במקומו. וראה פי' הבעש"ט (כש"ט קרוב לסופו) לפי שהיו בספק כו').

וכביאור הרמב"ם: הל' אבילות פי"ג, הי"ב.

הלכות הלכות: רמב"ם בהקדמתו ליד החזקה.

התשובה . . יפשפש: רמב"ם הל' תעניות בתחלתו.

— זכרון הקשור ונכתב בתורתנו תורת חיים, הוראה בחיים אשר נצחיית היא (גם) בתור הוראה) שיהיו ימים אלה נזכרים **ונעשים**, התשובה שתבוא ע"י ההתבוננות בתוכן ימים אלה תביא למעשים טובים בהתאם לזה, באותם הימים ובפעולה נמשכת בכל הימים שלאחרי זה, מעשים אשר הורה אהרן הכהן.

מעלות אהרן כה"ג, מעשים ופעולות שלו — הרי מבוארים הם בתוה"ק, תושב"כ ותושבע"פ, בריבוי מקומות,

ומהם קבעו חכמים במשנתם, מה היא הדרך להיות מתלמידיו של אהרן ונצטווינו ע"ז וכלשונם: **הוי** מתלמידיו של אהרן, אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה,

ששייכות בזה לימים אלה במיוחד — התבוננות בענין החורבן והגלות וסבתם — שנאת חנם ותשובה ע"ז ע"י אהבת ישראל ועד לדרגת אהבת חנם, ופדי' מן הגלות ובטולו ע"ז, וע"י (הוספה עוד יותר ב)לימוד התורה ובצדקה, וכמש"נ בנבואת ישעי', שנקרא כן ע"ש הישועה והגאולה: ציון — אלה ישראל — במשפט (תורה) תפדה ושבי' בצדקה (וה"ה באה ומביאה אהבה מזה לזה, של העשיר והעני)

התבוננות בענין החורבן והגלות וסבתם – שנאת חנם ותשובה על זה על ידי אהבת ישראל ועד לדרגת אהבת חנם, ופדי' מן הגלות ובטולו על ידי זה, ועל ידי (הוספה עוד יותר ב)לימוד התורה ובצדקה, וכמו שנאמר בנבואת ישעי', שנקרא כן ע"ש הישועה והגאולה: ציון – אלה ישראל – במשפט (תורה) תפדה ושבי' בצדקה

— ועפ"ז גם טעם נוסף להבקשה וההתעוררות לעריכת ועשיית סיום-מסכת בט' הימים, ומה טוב בכל יום (ובט' באב — בלימוד המותר) בהשתתפות שומעים רבים ולהזכיר בכל פעם ופעם גם ע"ד אהבת ישראל וצדקה.

ומיתת אהרן כה"ג אוהב "כל בית ישראל", כאו"א מבני ישראל שבכל דור ודור, ועד שהוא ובניו — מברכים את בנ"י: יברכך ג' יאר ג' ישא ג' וישם לך שלום — פועלת "ישועות בקרב הארץ" ועד לישועה הכללית והאמתית — גאולה האמתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ויקוים היעוד: אתה (השם) תנחל בכל הגוים,

וגדולה צדקה שמקרבת את הגאולה עוד יותר ויותר — באופן דאחישנה וארו עם ענני שמיא.

בכבוד ובברכה להצלחה בכהנ"ל ואשר במהרה בימינו ממש יהפכו ימים אלה להיות ימים טובים וימי ששון ושמחה

חי"ק

תורתנו . . הוראה: זח"ג נג, ב.

תורתנו . . נצחיית: תניא רפי"ז.

נזכרים ונעשים: ל' הכתוב — מג"א ט, כח. וראה לב דוד (להחיד"א) פכ"ט (ע"פ מש"כ הרמ"ז בס' תיקון שובבים). ולהעיר ממשנה ספ"ג דגיטין. שו"ת הר"י אירגס (בסו"ס מבוא פתחים) ס"ה בארוכה.

במשנתם . . הוי: אבות פ"א, מי"ב. וראה תניא פ' לב.

וסבתם – שנאת חנם: יומא ט, ב.

אהבת ישראל: ראה קונטרס אהבת ישראל. וראה גם ספר מאמרי אדה"ז — על פרשיות התורה ומועדים (ח"ב) דרושים לל"ג בעומר ד"ה להבין ענין ל"ג בעומר (ע' תקצא, וראה ע' תקצב ואילך).

נבואת ישעי': ישעי' א, כז.

ישעי' . . הישועה והגאולה: פרש"י ומצו"ד ישעי' מט, סו. ובזהר תצוה (קעט, ב): ישעי' שמא גרים לפורקנא. וראה רשימות הצ"צ לאיכה (אוה"ת נ"ך ח"ב ע' אינט) ישעי' מלשון וישע ה' כו' (ובאגה"ק ס"ג: ישועה היא מלשון וישע ה'). וראה ב"ב יד, ב.

ציון – אלה ישראל: ע"פ ירושלמי תענית פ"ד סה"ב. מגילה פ"ג סה"ו. וכ"ה בזח"ג לה, א, וראה ד"ה ציון במשפט תפדה, לקו"ת ר"פ דברים, אוה"ת דברים כרך ה' ע' אתתקפט, סה"מ תרס"ט ע' רכב ואילך. אוה"ת לישעי' עה"פ.

במשפט (תורה): לקו"ת שם סעיף ג' בתחלתו.

בצדקה . . אהבה מזה לזה: ישעי' לב, יז. וראה אגה"ק סי"ב.

סיום-מסכת: להעיר מהנהגת כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע שהי' נוהג "לעשות סיומים" בט' ימים שבין ר"ח לט' באב, אף שלא הי' סועד אח"כ בבשר ויין (מסיפורי כ"ק מו"ח אדמו"ר — סי' המנהגים — מנהגי חב"ד ע' 46).

כל בית ישראל: חקת כ, כט. וראה פר"י עה"פ.

ישועות בקרב הארץ: תהלים עד, יב. וראה אגה"ק סכ"ח.

משיח: ראה לקוטי לוי"צ לפסחים (ע' קו) אשר ד' אותיות של השם משיח כנגד ד' מינים, שהם **כל** סוגי בנ"י.

אתה . . הגוים: תהלים פב, ח.

וגדולה צדקה . . הגאולה: ב"ב י, א. וראה תניא פל"ז (מח, ב). אגה"ק ס"ד.

דאחישנה: סנהדרין צח, א. ירושלמי תענית פ"א ה"א. זח"א קטז, ב ואילך. שערי אורה ד"ה יביאו לבוש פצ"ו.

דאחישנה . . ענני: ע"ד פתגם הידוע דאדמו"ר מהר"ש — שהשנה מאה שנה להסתלקותו — מלכתחילה אריבער.

וארו . . שמיא: דניאל ז, יג. סנהדרין שם.

יהפכו . . ושמחה: רמב"ם סוף הל' תעניות, וחותם: **והאמת והשלום אהבו**.

מכללת אור חיה מזמינה אותך לשלשה ימי עיון
"הסוד הקסום של הארץ"
ארץ ישראל בין שמים וארץ
שני, שלישי ורביעי ג'-ה' מנחם-אב
באולמי גוטניק רחוב בית הדפוס - ירושלים.
פרטים והרשמה 02-5374927
www.orchaya.org.il
מרצה אורח
הרב שבתי סלבטיצקי
בלגיה
והרבנים
הרב מוטי אלון
הרב משה וינברג
ועוד
אור חיה
רח' ישעיהו 12 ירושלים
טל: 02-5326980
www.orchaya.org.il

בית חב"ד קרית ארבע בעיר האבות ת"ו

הכרת טובה

מעיר האבות חברון - קרית ארבע שגורה ברכת תודה חמה ולבבית לאיש החסד המופלא,
עוסק בצרכי ציבור באמונה, ידיו רב לו בהפצת בשורת הגאולה בכל אתר ואתר,
נעים ונחמד, טוב לשמים וטוב לבריות

הרה"ח הרב נפתלי אסטולין

שליח הרבי מה"מ בלוס אנג'לס קליפורניה

ומשנה ברכה לבני קהילתו יוצאי רוסיה

על הסיוע הנכבד ששיגרו לנו ממרחקים, ובזכותם התאפשר למשפחות מעוטות יכולת
לרשום את ילדיהם לקייטנת חב"ד בעירנו, בה השתתפו למעלה ממאה ושבעים ילד כ"י.
קייטנה זו הפיחה רוח של התחדשות ורעננות בגשמיות וברוחניות,
וחיזקה את האמונה והציפייה להתגלותו של המלך המשיח וההתקשרות לרבי.
ובהזדמנות זו נשגר ברכת תודה מעומק הלב לצוות ההדרכה הנפלא

בראשות הגב' חנה קלימי שתחי'

שעמלו ימים ולילות להחדיר רוח של חסידות וגאולה בקרב ילדי הקייטנה

יהי רצון שבזכות חינוכם של ילדי ישראל,
נזכה כולנו ל"זוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם"
בקבלת פני משיח צדקנו בקרוב ממש מתוך שמחה וטוב לבב.

הרב ויקטור עטיה

מנהל בית חב"ד חברון - קרית ארבע

לוח שבועי

שבוע פרשת מסעי - דברים

פרקי אבות פרק בי

	זריחה		סוף זמן קריאת שמע		חצות היום והלילה		שקיעה		זמני השבת		
	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק		כניסה	יציאה
יום שישי, כ"ט תמוז	5:58	5:56	9:22	9:29	12:46	1:01	7:35	8:07	ירושלים	6:52	8:10
שבת קודש, א' אב	5:59	5:57	9:23	9:29	12:46	1:01	7:34	8:05	תל אביב	7:14	8:13
יום ראשון, ב' אב	6:00	5:58	9:23	9:30	12:46	1:01	7:33	8:04	חיפה	7:05	8:14
יום שני, ג' אב	6:00	5:59	9:23	9:30	12:46	1:01	7:32	8:03	ניו יורק	7:49	8:51
יום שלישי, ד' אב	6:01	6:00	9:23	9:31	12:46	1:01	7:31	8:02	פריז	9:05	10:17
יום רביעי, ה' אב	6:02	6:01	9:24	9:31	12:46	1:01	7:30	8:00	לונדון	8:24	9:40
יום חמישי, ו' אב	6:02	6:02	9:24	9:31	12:46	1:01	7:29	7:59	מוסקווה	9:10	10:37

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שישי כ"ט תמוז	הל' נחלות פרק ו-ח.	הל' שאר אבות הטומאות.. בפרקים אלו. פרק א.	מ"ע רמח.
שבת א' מנחם אב	פרק ט-יא.	פרק ב.	מ"ע רמח.
ראשון ב' מנחם אב	פתח פיך וגו'. ספר שופטים והוא ספר ארבעה עשר.. הל' סנהדרין.. בפרקים אלו. פרק א-ג.	פרק ג.	מ"ע קעו. מל"ת רפד. מ"ע קעה.
שני ג' מנחם אב	פרק ד-ו.	פרק ד.	מל"ת רפב. רפג. מ"ע רכט. רכח.
שלישי ד' מנחם אב	פרק ז-ט.	פרק ה.	מ"ע רכו. רכז. רל. רלא. מל"ת סו.
רביעי ה' מנחם אב	פרק י-יב.	פרק ו.	מל"ת שי. מ"ע רכד. מל"ת ש.
חמישי ו' מנחם אב	פרק יג-טו.	פרק ז.	מל"ת רצד. רצ.
שישי ז' מנחם אב	פרק טז-יח.	פרק ח.	מל"ת רעט. רעז. ערה. רעח. רעג.

שעת חירום אמיתית

כאשר רואים את המצב בארה"ק, כאשר אנו מתבשרים בתוככי אנ"ש בשורות איוב בתדירות כה גבוהה רח"ל - חייבים לדעת שזו שעת חירום אמיתית בה חייבים להביא את הגאולה

בימים אלו, בהם אנו מציינים ומדגישים את חורבן בית המקדש, בוודאי שכל אחד מאתנו נזכר בשיחה המפורסמת של הרבי מה"מ שליט"א בה הוא מתאר וזועק אודות יהודי שרואה את בית המקדש נחרב רח"ל, כאשר התגובה הטבעית של כל יהודי, אפילו בעל "לב אבן" היא 'להפוך את העולם' – קער א וועלט! וכך עלינו לדעת שהתורה, תורת אמת דורשת מאתנו את אותו רגש – 'קער א וועלט היינט!

לעיתים נזקקים לחוש הציור, כדי לתאר לעצמנו את המצב עליו מצביע הרבי, את האמת כפי שהיא מתוארת בתורה. ישנם מצבים בהם הכל נראה טוב ויפה, החיים מתקדמים בקצב ובאופן הרצויים, בגשמיות וברוחניות, כך שנראה שהכל בסדר, לשם מה צריך לצאת מהשאננות? בכזה מקרה צריך לחיות כפי שהתורה אומרת, ורק כך לחוש את החורבן, את הגלות, ולעשות הכל כדי לשנות את המצב.

אולם ישנם מצבים, אשר לא דורשים התבוננות מיוחדת, לא צריך להסתכל פנימה מידי, שכן כל מה שקורה, זועק 'קער א וועלט'. הבעיה מתחילה, כאשר חושך הגלות הוא כל כך גדול, קליפת האדישות היא כל כך עבה, עד שגם במצבים כאלה, 'קול דממה דקה ישמע', ואנו ממשיכים לחיות כאילו לא קרה כלום, כאילו הכל בסדר. כאשר החולי הוא כל כך עמוק, אין ברירה וחייבים לזעוק שוב ושוב, חייבים לצאת מהאדישות, צריך להפוך ולשנות את העולם – עכשיו.

אם עומד יהודי, ורואה כיצד ראש ממשלה שנבחר מתוך כוונה ורצון של הבוחרים, לדאוג לבטחונם ושלומם של היהודים בארץ הקודש, הופך את דעתו מן הקצה אל הקצה, מאמץ תוכנית שאפילו אלו שהובסו בבחירות לא העזו להציע, ומחליט להפקיר את בטחונם של יהודי ארה"ק, להחריב יישובים ולגרש את יושביהם, ועוד כהנה וכהנה, מתוך גחמות אישיות, תוך שהוא רומס ודורס את כל מי שעומד כנגדו, הרי גם יהודי שלבו לב האבן יבין שאי אפשר לשתוק, שצריך להרעיש עולמות, עכשיו!

כאשר רואים, כי לא זו בלבד שאותה תכנית זדונית יוצאת לדרך, אלא שגם לא מאפשרים לשלומי אמוני ישראל למחות כנגדה.

כאשר מפעילים כנגד רבבות יהודים, המייצגים מיליונים, אמצעי דיכוי, משסים נגדם את התקשורת ומסיתים כנגדם את הציבור, מפעילים מולם את המשטרה ואת הצבא שתפקידו להגן על עם ישראל, כאשר קורים כל הדברים הנוראיים האלה, מי יכול להישאר אדיש? מי יכול להמשיך לתפקד כאילו הכל כרגיל?

וכאשר כל זה קורה, הרי שבשעה טובה ומוצלחת מקיימים אסיפות, דנים דיונים, מחליטים החלטות (שמשמעותן בעצם לא להחליט), ופוסעים בנחת, כפי שמכנה זאת הרבי מה"מ 'סטאטעטשנע', עקב בצד אגודל, ומחליטים סוף כל סוף להתחיל לפעול במתינות, בהסברה עמוקה, בשכנוע וכל שאר הדברים שהיו טובים ונכונים, ועדיין הם טובים ונכונים, אך רק כדי למנוע את התלקחות השריפה, אך כאשר השריפה כבר נדלקה, האם מישהו חושב שניתן להסתפק בכך, או שכל מי שלב כלשהו בקרבו מבין, כי עכשיו מכבים את האש, ומונעים את התפשטותה בכל האמצעים.

כאשר אנו שומעים כל העת בשורות איוב, על תמימים יקרים שנקטפים בדמי ימיהם, על אימהות ואבות שנלקחים במיטב שנותיהם, או על ילדים רכים שחייהם נגדעים, על משפחות שלימות שנהרסות רח"ל, ועדיין לא אמרנו הכל, האם ייתכן שנמשיך את שגרת חיינו? האם ייתכן שנמשיך להתעסק בזוטות, כאילו כלום לא קרה?

כאשר קורים כל אלה, האם ייתכן שבישיבות יהיו עסוקים בהכנהה לימי 'בין הזמנים', העיתונים יהיו מלאים במודעות על נופש, כיופים ובילויים, ונושאי השיחה בכל בית כנסת לא יצביעו על מצב חירום?

חובה על כולנו, להרגיש (ומי שלא יכול להרגיש, שלפחות יידע) כי כעת שעת חירום, אין חופשות, אין התחמקויות ואין שום נושא אחר על הפרק. חייבים לעשות הכל, כולל צעדים דרסטיים וקשים ביותר בגשמיות וברוחניות, כדי לשנות את המצב מיסודו. כל אחד חייב להתגייס, אין השתמטויות ואין סירוב פקודה חלילה, איש על משמרתתו יעמוד, ומתוך תחושה זו של שעת חירום אמיתית, נפעל לבטל את כל העניינים הבלתי רצויים משרשם, ולפעול לקבלת פני משיח צדקנו, ולבניין בית המקדש השלישי מתוך הסמא וההכרזה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

הפרשה החסידית

כ"ק אדמו"ר הזקן

וירד הגבול ומחה על כתף ים כנרת קדמה (לד, יא)

כנרת – מתוק ככנור, בחינת חסדים .. "ומחה על כתף ים כנרת" – שהאהבה הבאה מלמעלה שלא על פי השגה, הוא כמשל שאחד דוחפו בעורף ואינו יודע מאין היה לו זאת.

('לקוטי־תורה' פרשתנו צד, ב)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

תיסרך רעתך (הפטרתנו, ירמיה ב, יט)

כתיב "תיסרך רעתך", וכידוע שעל-ידי שהאדם עובר עבירה אזי נברא מזה קטיגור אחד המעניש אותו, ויש בזה אופנים, שאם עשה תאות היתר אך שלא קידש עצמו כו', נברא מזה מלאך הדין הנקרא גבורות ממותקות, כמו יסורים של אהבה שמחמת אהבת ה' אליו אזי מביא עליו יסורים .. המכוון הוא בשביל תיקונו לכן מבטשין אותו הן בפרנסה והן בביזיונות שיבזוהו בני-אדם הכל הוא מלמעלה בשביל שיתוקן. ועל-ידי תאות איסור, נברא מלאך הדין הנקרא גבורות קשות לגמרי .. שאם מגבורות קשות יתהפכו לגבורות דקדושה, אזי היה בהם יתרון מעלה מבתחלה.

('מאמרי אדה"א' תקע"ז ע' מב)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

וירד הגבול (לד, יא)

"גבול" כענין תחום וחותם וחומה, ולעת"ל ["וירד הגבול" –] "פרזות תשב כו'", ו"עתידה ארץ ישראל שתתפשט כו'".

('אור התורה' (כרך ו) פרשתנו ע' א'תתקפד)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

אלה מסעי בנ"י .. ירדן יריחו (ריש פרשתנו)

המסעות היו עד ירדן יריחו, בחינת ריח, שהוא בחינת מקיף וסובב כל עלמין, והיינו, שהלכו כל המ"ב מסעות – בירור הו' מדות שכל אחד כלול מוא"ו [=מ"ב], עד שהגיעו לבחינת ירדן יריחו, בחינת סובב כל עלמין.

('סה"מ תרכ"ז ע' שעב)

כ"ק אדמו"ר מהורש"ב

ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם .. ואלה מסעיהם למוצאיהם (ריש פרשתנו)

מסעיהם למוצאיהם – מוצאיהם הוא כמו "וכמוצא מים", שהוא מקור המים, וכמו כן "מוצאיהם" הוא שרש ומקור הנשמה. ותכלית הכונה בהמסעות והעליות הוא לבוא לשרש ומקור הנשמה. והנה ידוע שבכדי שתהיה ההעלאה נמשך על זה כח מלמעלה. והיינו שמאותה המדריגה שלשם היא ההעלאה נמשך הארה ליתן כח על ההעלאה. וזהו ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם – משה הוא בחינת "שושבינא דמלכא", המשיך מלמעלה למטה מבחינת "מוצאיהם", היינו שרשם ומקורם, להיות בחינת המסעות והעליות. ועי"ז "ואלה מוסעיהם למוצאיהם", הוא העליה וההתגלות דשרש ומקור הנשמה.

('סה"מ תרע"ח ע' שסה)

פתגם השבוע בענייני גאולה

ג' השבועות מעוררים ומחזקים את כל אחד מישראל, כי אריכות הגלות צריכה להביא, לא לידי יאוש ח"ו, אלא אדרבה – את ההכרה בעליה הנוראה (נוראה למעליותא) שמתגלית ע"י הגלות.

...והיות שאין אתנו יודע עד מה (בהגלות), הדבר היחיד שיודעים הוא – כי צריך להתוסף איזשהו ענין בתורה ומצות שטרם נעשה, לכן יש להשקיע השתדלות להוסיף בלימוד התורה וקיום המצות בהידור בכל אופן האפשרי, שמא השתדלות זו תהא הדבר שיכריע את קו המאזנים לכף זכות ויביא תשועה והצלה לו ולכל העולם כולו.

(ש"פ מטו"מ תש"נ)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

כי פנו אלי עורף ולא פנים (הפטרתנו)

פירוש, גם בעת שפונים אלי – הנה הם פונים אלי בעורף, שעבודתם בתורה ובקיום המצות ועבודת התפלה היא רק בעורף, היינו בחיצוניות ואחוריים בלבד, ולא פנים, שאינם בפנימיות כמו שצריך להיות באמת, והיינו דהגם שעוסקים בעבודה האלקית בתורה ומצוות וגם בעבודת התפלה, אבל כל זה אינה עבודה פנימית, כי אם באחוריים ובחיצוניות בלבד, ולהיות כן הרי בהכרה שעבודה קלושה כזו אי אפשר שתביא איזה תועלת בידיעת התורה ובפרט בענין עבודה שבלב, שאינו עושה שום רושם בההנהגה דכל היום.

ובעת רעתם יאמרו קומה והושיענו – ובעת רעתם, כאשר רואים שהרע לא זו ממקומו כו', אז הנה הם אמרים קומה והושיעני, דתולים האשם בהעדר ההשפעה מן השמים, ואינם תולים החסרון בעצמם.

('סה"מ תש"ד' ע' 89)

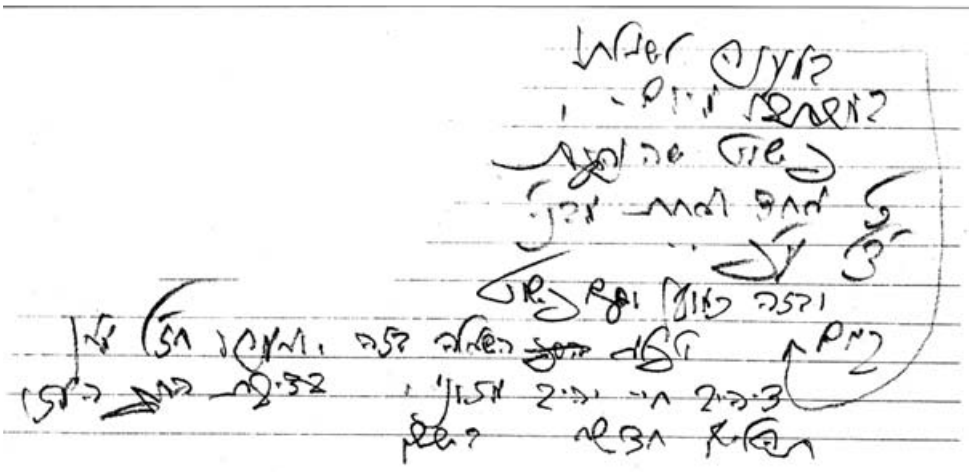
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ולפני זה מתגלה כיצד ענין הגלות נועד רק בכדי להוסיף שלימות בישראל, על דרך פסק דינו של שלמה המלך בנוגע לשתי נשים שכל אחת טענה לבעלות על הילד – כי הילד, "נער ישראל ואוהבהו", צריך להשאר שלם, כל אחד ואחת ממש ממש, וכל האפשרות לטענה, אפילו קא סלקא דעתך בעלמא בזה, כי צריכה להיות ח"ו גזירה על יהודי אחד בלבד בקצה הארץ ובקצה הגלות, על ידי ענין הגלות, היא רק בכדי להוסיף בילד את המעלה של אתהפכא מגולה לגאולה, הבאה כתוצאה מזה – על דרך לאתבא צדיקיא בתיובתא, שגם אותו ילד אחד זוכה לשתי המעלות של עבודת הצדיק ועבודת התשובה, ועוד וגם זה עיקר – שעל ידי טענה זו מתגלה הפסק דין והבירור ש"תנו לה הילוד החי גו' היא אמו", שכל ישראל – טף נשים ואנשים – בנים אתה להוי' אלקיכם, להקב"ה...

(ש"פ מטו"מ תש"נ)

מאן דיהיב חיי – יהיב מזוני

במענה לשאלתו

במכתבו מיום ..

פשוט שהנהגת

כל אחד ואחת מבנ"י

צ"ל ע"פ .. [שו"ע]

ובזה כמובן וגם פשוט

קיום [מצות פרו ורבו] ולפלא השאלה בזה, ואמרו חז"ל מאן

דיהיב חיי יהיב מזוני, בדיקת התפ[ילין] המז[וזות]

תהלים חדשי

מרמלשטיין - מסעדה עם טעם ביתי

Mermelstein Caterers

Let us cater your simcha...

(718) 778-3100

MAYER KOHEN

Open till 10:30PM

351 KINGSTON AVENUE

BETWEEN CARROLL & PRESIDENT ST.

אין לנו כח לעבודת המרירות

מאת הרב חיים לוי-יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תות"ל המרכזית - כפר חב"ד

כשאנו נמצאים בעיצומם של ימים ומצב בלתי מובן כלל זה – יחד עם הפעולות בכל הכוחות בכל מה שניתן בדרך הטבע ובהוספה בתורה ומצוות לעזרת אחינו הגיבורים – עלינו לזכור: לא באו ח"ו ימים אלו כדי לנטוע בנו עצבות ודכדוך ולהכניס ח"ו ייאוש בלבבות. להיפך, ימים אלו באו כדי לעורר בנו את הצעקה והזעקה "עד מתי?!" לצד הדחיפה האדירה לפעול ולעשות. האמונה המוחלטת אשר "אין רע יורד מלמעלה והכל טוב, רק שאינו נגלה לגודלו ורב טובו" – אמונה שאינה באה להסביר ולבאר ו"להסכים" ח"ו עם הגלות, אלא אדרבה, לדעת שישנו כאן מי שמנהיג ומנהל את הכל

ימים אלה בהם אנו נמצאים, באם ח"ו וח"ו תתעכב עוד הגאולה, הם ימי אבלות וצער על חורבן בית המקדש וגלות ישראל, ימים שעל פי ההלכה נקראים ימים שאינן זכאין, ימים בהם משתדלים יהודים שלא לעשות דברים הזקוקים לברכה מיוחדת; מה גם שהשנה מנסים להוסיף עוד יותר אווירה של צער גלות וחורבן, כאשר מאיימים כאילו ימים אלו הם ימי ההכנה ל"התנתקות" הנואלת ולגירוש הנורא היו לא תהיה – ובוודאי לא ייטוש ה' את עמו ונחלתו לא יעזוב ויבטל מלכתחילה את הגזירה באופן הטוב ביותר כפי שרק הוא יכול ויודע ודווקא בטוב הנראה והנגלה בפשטות לעיני בשר.

בקשר לימים אלה, נביא כאן כמה פתגמים ומימרות חסידיות אודות היחס ל"קו" זה של עצבות ומרירות, ועל ההבדל שבין עצבות למרירות.

המשפיע הרה"ח ר' מענדל פוטרפס היה נוהג לומר: אם ראית אדם, גם אם הוא "אין דער צווייטער זיבעציק" (בשבעים השניים, כלומר, אחרי שכבר מלאו לו שבעים שנה) ומעלה, בוכה ומקונן על שלא ניצל את הזמן כראוי וכל שנותיו בוזבזו להבל ולריק. נדמה לך כי בכיותיו ואנחותיו יוצאות מקרב ולב עמוק, באמת איכפת לו, והוא חוזר בתשובה בכל לבו באמת – דע לך שהוא סתם מבלבל את המוח, ולאמיתו של דבר לא אכפת לו מאומה! שכן אילו היה אכפת לו באמת – מדוע הוא יושב עכשיו לבכות ולקונן, ובכך הוא מבזבז עוד רגע יקר? אם באמת איכפת לו, הפסק לבכות ולהיאנח. רוץ ועשה עכשיו את המוטל עליך!

מפורסמת אמרתו של חסיד שנשאל מה ההבדל בין עצבות לבין מרירות: אחרי

עצבות הולכים לישון, ואילו אחרי מרירות הולכים בהתלהבות לפעול ולעשות.

עצבות אף פעם אינה באה מצד הקדושה, וכמו שאומר רבינו הזקן בספר תניא קדישא (פרק ל"א) "שעצבות היא מצד קליפת נוגה ולא מצד הקדושה", היינו שהעצבות, גם אם היא מביאה לפעמים תועלת, אף פעם אינה טוב גמור ומוחלט.

"כי בצד הקדושה כתיב עוז וחדווה במקומו" — במקומו, במקום בו נמצא הקב"ה, שם נמצאת החדווה, השמחה.

וגם כדי להגיע אל הקדושה, להשראת השכינה, אמרו חז"ל "אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה".

כך גם פתגמו הידוע של הרה"ק ר' אהרן מקרלין: מקווה הוא אמנם לא מצווה, אבל שום מצווה אינה מרוממת את האדם כמו הטבילה במקווה. כך גם עצבות אמנם אינה עבירה, אבל שום עבירה אינה יכולה להוריד ולדרדר את האדם מטה כמו עצבות.

כפי ההמשך בתניא שם "כי עצבות היא שלבו מטומטם כאבן ואין חיות בלבו" — "עצבות" היא גם מלשון "מידה עוצבת", דהיינו מידה מצומצמת ומכווצת שאינה גדושה. כך העצבות היא רגש של כיווץ וצמצום, רגש משתק של ייאוש וחוסר אונים. הרגשה שאין לי שום תקווה ושום סיכוי, והתכנסות בפינה מתוך רחמים עצמיים בלי שום רצון להיחלץ ממצב זה.

אדם שכל מהותו התנפצה לחלוטין, אין לו עוד שום רצון ושום טעם בשום דבר. הוא מרגיש חסר תקווה וחסר אונים. הוא שוקע ברחמים עצמיים ואינו מנסה כלל להוציא את עצמו מן הבוץ. אין דבר גרוע מזה. זה מתאים בדיוק להגדרה בלשון החסידות "אסקופה הנדרסת לכל מיני רע".

נכון אמנם שיש תועלת מסוימת בעצבות לרגע אחד, אחרי התבוננות במצבו ואחרי המסקנה כי הוא נמצא בשפל המצב. כמבואר בביאורי כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח בתניא שם — כי רק זה ייתן לקליפה מכה מוחצת ושבירה של כל מהותה, שכל הישות והמציאות שלה יתנפצו לחלוטין, בהכירה עד כמה היא אפס מוחלט כאילו בלי שום אפשרות תיקון.

כפי שמביא בתניא שם על כך את מאמר רבותינו ז"ל "מיניה וביה אבא לשדיא ביה נרגא" — מתוך היער עצמו (אבא = יער) לוקחים את הקת לגרזן כדי לכרות את היער. כך דווקא על ידי העצבות שהיא קליפה אפשר למחוץ ולבטל לגמרי את הקליפה.

ולכן אמנם ברגע הראשון, כשהאדם עושה את חשבון נפשו, ומגיע להכרה עד כמה

כך גם פתגמו הידוע של הרה"ק ר' אהרן מקרלין: מקווה הוא אמנם לא מצווה, אבל שום מצווה אינה מרוממת את האדם כמו הטבילה במקווה. כך גם עצבות אמנם אינה עבירה, אבל שום עבירה אינה יכולה להוריד ולדרדר את האדם מטה כמו עצבות

הוא נבזה ושפל, הרי הדבר מעורר אצלו לרגע (אבל רק לרגע!) הרגשה של שבירה וחוסר אונים מוחלט, שכל ה"אני" שלי מתנפץ לחלוטין. הוא חש כי הנו נבזה ושפל בתכלית ואינו שווה מאומה. והדבר נחוץ ומוכרח, למרות (ודווקא משום) שמדובר כאן על הרגשה שבאה מקליפה, וכמבואר בתניא שם ש"כך היא המידה לאכפיא לסטרא אחרא במינה ודוגמתה".

אבל הרגשה כזו, של ייאוש ומרה שחורה, אם תישאר אצל האדם ח"ו יותר מרגע אחד, היא מסוכנת ביותר, היא עלולה להוריד את האדם מטה מטה ביותר.

אולם כאשר התבוננות זו וכל הכיוון שלו הם כראוי, הרי מיד כאשר קיבל את המכה ונשבר לרגע בכל מהותו, הוא לא מתכנס בפינתו ובוכה בכי של אין אונים. הוא מזכיר מיד לעצמו שלא חשוב מי אני ומה אני חשוב ומה אני צריך. מה שחשוב הוא לשם מה צריכים אותי. ואם אמנם עד עתה לא עשיתי כראוי את המוטל עלי, הרי עלי להתאמץ ולהתגבר בכל כוחותיי לתקן את המצב ולעשות את מה שרוצים ממני. הוא מתמרמר, צועק וכועס על עצמו איך נהג עד עתה כפי שנהג, ודורש מעצמו מעתה בהתלהבות עצומה לעשות כפל כפליים. רגש זה אינו קליפה, ואין הוא נקרא עצבות.

וכפי ההמשך בתניא שם "אבל מרירות ולב נשבר, אדרבה, הרי יש חיות בלבו להתפעל ולהתמרמר". זהו רגש של חיות והתלהבות, שהאדם מתלהב בכעס ורוגז על עצמו איך נפל כל כך למטה, הוא בועט בעצמו ומוכן להפוך עולמות כדי לשנות את המצב. כמו בשעה שמתנפלים עליו שודדים והוא מתחיל לצעוק ולהתגונן ולברוח וכו', אין זה מצב של חוסר חיות. אדרבה, הוא מלא חיות והתלהבות של עשיה פעילה.

"רק שהיא חיות מבחינת גבורות קדושות" — אמנם אין זו חיות חיובית של אור ושמחה, אלא חיות של "גבורות", חיות שלילית, חיות של כעס ורוגז, של התנפלות על מי שגורם למצב זה ופעילות נמרצת לשינוי המצב, אבל זו בהחלט חיות של קדושה, של "גבורות קדושות".

"והשמחה מבחינת חסדים" — החיות שישנה בדרך כלל בקדושה, כאמור לעיל ש"עוז וחדווה במקומו", היא חיות חיובית של אור ושמחה, חיות שבאה מבחינת "חסדים", החסד והאור של הקדושה.

הלב כלול משתיהן — הלב היהודי המתלהב לכל עניין של קדושה כלול משתי הבחינות. הן, בדרך כלל, מחסדים, ללמוד ולהתפלל ולקיים מצוות בשמחה, והן, לפעמים, מ"גבורות", להילחם ברע ולנצחו ולהכניעו.

כאשר מדובר בקדושה, הרי לא תמיד אפשר להיות נחמד ומקרין רק אור ושמחה. אמנם בדרך כלל זו השאיפה וזו ההנהגה, אולם כשיש צורך לנהוג אחרת, יש לעשות גם זאת.

למרות כל האמור במעלת המרירות, הרי ידועים דברי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ובפרט במאמר ד"ה מרגלא בפומיה דרבא (י"ז כסליו תשמ"ו. בלתי מוגה) ש"אין לנו כח לעבודת המרירות", וההנהגה צריכה להיות דווקא, כהוראת הרבי הצמח צדק, "טראכט גוט — וועט זיין גוט" (תחשוב טוב — ויהיה אכן טוב). ובפרט כשאנו נמצאים בחציו השני של האלף השישי, שהוא כנגד יום השישי, שכבר עבר הזמן העיקרי של המרירות, שהוא "בליל שישי, הלילה שקודם יום השישי", ועתה נמצאים לא רק ביום (ולא בליל) השישי, אלא קרוב וסמוך מאד לשבת קודש, ליום שכולו שבת וכולו אור ושמחה, וממילא העבודה היא בעיקר אך ורק מתוך שמחה, עיין שם באריכות.

סיבת ההבדל הגדול כל כך בין עצבות למרירות, עד שזהו ההבדל בין קדושה לבין קליפה, נובע מכך שבעצם עצבות אינה אלא הרגשת עצמו. למרות שנדמה שהכל כאן קדושה, הוא נאנח ומתאונן על רוע מצבו הרוחני ועל שפלותו, אבל לאמיתו של דבר אין כאן אלא הרגשת המציאות העצמית — הוא רוצה להיות "מציאות", ומכיוון שהוא

יודע את האמת שרק ענייני הקדושה הם החשובים באמת, הרי כאשר הוא רואה עד כמה הוא נמוך ושפל ורחוק מן הקדושה, עצוב הוא על שאינו "מציאות"!

אילו היה באמת איכפת לו מאלקות, מה לו להתעצב ולהתאונן, מה זה משנה מי אתה ולאלו מדרגות הגעת או לא הגעת. רוץ בשמחה למלא את הכוונה העליונה, לעשות עוד ענין של תורה ומצווה, להחדיר אלקות בעולם! אין זאת אלא שלא איכפת לך כלל מאלקות. איכפת לך בסך הכל למה אני לא "מציאות", ועל זה אתה בוכה ומתאונן עתה.

העצבות נובעת ממה שאני "מציאות" וחסר לי מה שאני צריך, ובפרט אם הנני מרגיש שלא עשיתי מאומה ואינני שווה שום דבר, הרי אינני "מציאות" בכלל וחסר לי הכל. נמצא שלאמיתו של דבר לא איכפת לי כלל מאלקות אלא מזה שאני אינני מציאות. ואילו השמחה נובעת מהביטול, ממה שה"נקודה" אצלי אינה ה"אני" שלי, מה אני רוצה ומה אני צריך ומה אני חשוב – אלא מה שלשמו צריכים אותי, ואז אין מקום לשום עצבות.

לפיכך במקום הקדושה יש רק שמחה, ביטול, ואילו עצבות אינה כלל וכלל קדושה, מאחר שקדושה הוא אך ורק ביטול ואילו עצבות נובעת מהרגשת מציאות עצמו.

זוהי נקודת ההבדל בין קדושה לבין קליפה. קדושה היא ביטול, ולכן חושבים תמיד "בשביל מה צריכים אותי", ואילו קליפה היא יש ומציאות ולכן תמיד היא חושבת "מה אני צריך".

לכן שוללת החסידות מכל וכל את העצבות, ולא כל שכן את הייאוש, שהוא (כלשון כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ באחד ממכתביו) "הטיפה מרה התלויה בחרבו של מחריב עולמו של הקדוש ברוך הוא".

"ייאוש – שלא מדעת", אמרו חסידים. רק מי שאין בו דעת ייפול לבו בקרבו וייכנס למצב של ייאוש. אבל מי שיש בקרבו אפילו קורטוב של דעת, יודע הוא ומכיר כי העולם אינו הפקר ח"ו. סוף סוף באמת לאמיתו "הכל בשליטה". יש מי שמנהיג ומנהל את הכל, משגיח על כל פרט ופרט בהשגחה פרטית מדוקדקת. והוא יתברך בוודאי ובוודאי ישלים וימלא את רצונו, כי "מי יאמר לו מה תעשה". אם כן מה לי לדאוג, הלא ברור הדבר שכל פרט וכל עניין וכל

אילו היה באמת איכפת לו מאלקות, מה לו להתעצב ולהתאונן, מה זה משנה מי אתה ולאלו מדרגות הגעת או לא הגעת. רוץ בשמחה למלא את הכוונה העליונה, לעשות עוד ענין של תורה ומצווה, להחדיר אלקות בעולם! אין זאת אלא שלא איכפת לך כלל מאלקות. איכפת לך בסך הכל למה אני לא "מציאות", ועל זה אתה בוכה ומתאונן עתה

מצב, אם רק הקב"ה ברא את האפשרות שהוא יהיה כפי שהוא, הריהו משמש חלק ומשלים את התמונה הכללית של הכוונה האלוקית בבריאה, אם באופן חיובי ואם באופן שלילי.

וגם כאשר מדובר על דברים שקרו בגלל בחירתו החופשית של האדם שלא כפי רצון ה', כמו "ומפני חטאינו גלינו מארצנו", אך מכיוון שסוף סוף הקב"ה הוא ורק הוא בעל הבית האמיתי היחיד על כל מה שקורה, ובוודאי שאין ביכולת בשר ודם ח"ו "לקלקל לו את התוכניות", הרי בוודאי שסוף סוף דווקא על ידי כך תגיע הכוונה האלוקית לידי מימושה במילואה, על ידי שהאדם יחזור בתשובה ויתקן את חטאו באופן שיהיה עוד יותר מקודם וכדומה. אבל בכל אופן ברור ופשוט שאף אחד לא יצליח "לקלקל את התוכניות" ולמנוע את ביצועה של הכוונה האלוקית במילואה בדיוק כפי שעלה ברצונו יתברך.

כשאנו נמצאים בעיצומם של ימים אלו, ובמצב בלתי מובן כלל וכלל זה – יחד עם הפעולות בכל הכוחות בכל מה שניתן בדרך הטבע ובהוספה בתורה ומצוות לעזרת אחינו הגיבורים – עלינו לזכור ולהדגיש שוב ושוב לעצמנו ולזולת: לא באו ח"ו ימים אלו ולא בא מצב זה כדי לנטוע בנו עצבות ודכדוך ולהכניס ח"ו ייאוש בלבבות. לאמר, ראה נא, כבר אלפי שנים אנו בגלות, כמה פעמים כבר היינו בטוחים שהנה הנה אנו מגיעים כבר לגאולה השלימה בפשטות, ושוב מניעות ועיכובים, ועד שנדמה כי הגלות, אדרבה, נהייתה עוד קשה יותר ויותר, ואין עוד כח לסבול, ומה יהיה כאן -

להיפך, עם כל הכאב והצער הבלתי נסבלים לחלוטין, לא באו ימים אלו אלא אך ורק כדי לעורר בנו את הצעקה והזעקה "עד מתי?!" (שבתוכה, אומר הרבי בשיחת ב' ניסן תשמ"ח, נמצאת הכרזת "יחי המלך") ואת הדחיפה האדירה לפעול ולעשות.

האמונה המוחלטת אשר "אין רע יורד מלמעלה והכל טוב, רק שאינו נגלה לגודלו ורב טובו" – אמונה שאינה באה להסביר ולבאר ו"להסכים" ח"ו עם הגלות, אלא אדרבה, לדעת שישנו כאן מי שמנהיג ומנהל את הכל, וכל פרט, גם זה שנראה הפוך לגמרי ממה שצריך להיות, גם הוא חלק מהכוונה האלוקית, וסוף סוף נראה אכן כיצד כל הפרטים השלימו את התמונה הכללית – אמונה זו היא, כדברי הרבי הריי"צ שהובאו לעיל, "מה רבה היא האמונה הפנימית, האמונה התמימה הבאה בירושה לכל ישראל מאבותינו אבות עולם. ומה גדול הוא כחו של הבטחון הגמור. הם לא רק יסודי הדת, דת קדשנו, כי אם גם יסודי חיים, החיים הרגילים, החיים הגשמיים של כל איש ישראל".

כשאנו נזכרים במאורעות ימים אלו, שבהגיע זמנם בכל שנה ושנה הם חוזרים שוב למעלה, ואנו כואבים שוב מחדש את הגלות הכללית של עם ישראל ושל העולם כולו, שכל הבעיות העכשוויות נובעות ממנה – אמורה זעקת הכאב של אלפיים שנות גלות להיות לנו מנוף אדיר ומעיין בלתי נדלה שידחוף אותנו לעשייה ופעולה בלתי פוסקים שיביאו סוף סוף לתכלית הכל – ההתגלות המלאה של הרבי שליט"א מלך המשיח בגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

גר בארץ הקודש ומעוניין לפרסם מודעה ב"בית משיח"?

צלצל ישירות: 052-3940070

מנדי בוסטומסקי,

מחלקת המודעות של "בית משיח" בארץ הקודש

ישיבת תומכי תמימים המרכזית - לוד

לצורך הקמת ספריה לרווחת תלמידי התמימים דרושים (בתרומה)

ספרי קריאה מהוצאת ספרים חב"ד
מזגנים, כסאות ישיבה וספריות.
ניתן להקדיש לזכות או לעילוי נשמת !

לפניות נא להתקשר - 054-3047704
ההובלה על ידינו מכל רחבי הארץ

שובתן עולמי להפצת בשורת הגאולה

בית משיח

ברכות לבביות

בשמחה, ורגשי גיל נשגר בזה את מיטב הברכות והאיחולים לידידינו היקר, שותפנו בהפצת בשורת הגאולה, איש חי רב-פעלים

הרה"ת **שלום** שי' **פבזנר**

וזוגתו תחי' העומדת לימינו מרת **חנה** שתחי'

לרגל הולדת הבת פרומא תחי' בשעטומו"צ

יהא רעווא מן שמיא שיזכו לגדלה לתורה לחופה ולמעשים טובים, וירוו ממנה ומכל יוצאי חלציהם רוב נחת חסידי-אמיתי, מתוך התקשרות מוחלטת להוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ובמהרה נזכה להתגלותו

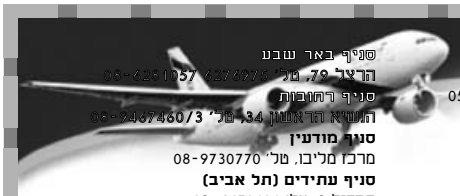
יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ההנהלה

בס"ד

קו פתוח ומענה אישי לנשים, אמהות ונערות
אוזן קשבת, יעוץ, ליווי והדרכה.
הקו פועל בכל יום:
בוקר: 11:00-13:00 - ימי ו' גם לדוברות רוסית
ערב: 21:00-23:00 - ימי א' בנושאי בריאות בלבד
בליווי והנחיית רבני חב"ד מומחים
סודיות מובטחת

EL AL

חב"דניקים טסים לחו"ל עם לכיש טורס

משרד ראשי קרית-גת
מרכז מסחרי 6-8 טל' 08-6613407
סניף ירושלים
הסוכן החבדי שלכם יחיאל פליישמן 052-601014
ריסקין 9, מרכז וולפסון, טל. 02-5612282
סניף בני-ברק
הסוכנות החבדית שלכם ליאת או חיה
ר' עקיבא 106 טל' 03-5776000
סניף תל אביב
שלום עליכם 18, טל' 03-5285932
סניף קרית מלאכי
צה"ל 10/1, טל' 08-8587555
סניף אשדוד
קניון לב אשדוד, טל' 08-8652861

סניף באר שבע
הרצל 79, טל' 08-623[illegible]
סניף רחובות
השומר הראשון 34, טל' 08-9467460/3
סניף מודיעין
מרכז מליבו, טל' 08-9730770
סניף עתידים (תל אביב)
הברזל 3, אל' 03-6470101
סניף מבשרת-ציון
קניון הראל, טל' 02-5703501
סניף פתח-תקווה
הסוכנות החבדית שלכם ניתית דוידוביץ
וולפסון 7, טל' 03-9048770

אמונה – זו מילת המפתח

נתן אברהם

כמו חסידי חב"ד רבים, אף אני נשמעתי להוראת הרבנים ועשיתי דרכי בצהרי יום שני לפני שבועיים אל מסע ההתחברות אל אחינו הגיבורים, מסע שהחל בנתיבות. השמועות על חסימות אוטובוסים רבים בדרכם לעצרת, רק הגבירו בי את תחושת השליחות והמאמץ להרים טלפונים אל חבריי וידידיי שאף הם יגיעו. אם הם חוסמים אוטובוסים, וודאי יש להם ממה לפחד.

ואכן, כשהגעתי לנתיבות הבנתי ממה הם מ-פ-ח-ד-י-ם — הם מפחדים מהאמונה. במצב שבו קברניטי המדינה לסוגיהם איבדו את האמונה והדרך, נמצאים יהודים, 'עמך' מכל הסוגים, שלא מאסו בארץ חמדה ובערכים, והם צועקים אל קל עולם.

שלא נטעה, אין זה מאבק רק על גוש קטיף, זה מאבק על החזרת השפיות, על החזרה מאובדן המוסריות ואובדן הערכים בשמם אנו נמצאים בארץ ישראל על אף הקשיים הרבים. לאור כל זה, אם היו מבקשים ממני לתת כותרת למחאה המוצלחת שהחלה בנתיבות והסתיימה בכפר מימון, הייתי אומר: ניצחון האמונה על האתיאיזם.

בעודי מהרהר על כך, אני נזכר בדבריו הנחרצים של אלוף משנה משה לשם, יהודי שאינו חובש כיפה לעת עתה, אך מבין היטב איך הגיעה ההנהגה לאובדן כה מבהיל של ערך חיי יהודי על אדמות ומשמעות היותנו פה בארץ ישראל. הלה הסביר בלהט ובכנות גלויה שרק מי שאינו מחנך את ילדיו על ברכי היהדות, יכול להתדרדר לכהות חושים שכזו.

"בהיותי בצבא, לפני שיצאתי עם חיילי לקרב", סיפר לשם "רוב דבריי התמקדו באמונה בצדקת הדרך, באמונה בהקב"ה שנתן לנו את ארץ ישראל". "להם יש את הכוח", הוא אמר אז בכינוס המחאה, "אבל לנו יש את הנחישות והאמונה".

המילה אמונה קיבלה אצלי בהיותי בכינוס המחאה משמעות חדשה, עמוקה יותר. כשאתה מבחין במאות משפחות על עולליהם וטפם, אנשים נשים וטף שעזבו את עבודתם ואת שגרת יומם והתאספו כאיש אחד בלב אחד, בתנאים קשים, בכדי למנוע את הגירוש, אי-אפשר לטעות: זו אמונה. רק, אבל רק באמונה, ננצח.

> בכדי לנצח את המאבק הזה אנו צריכים הרבה אורך רוח ונחישות. אין נוחות. כל אחד צריך להכין את עצמו נפשית ופיזית לשהות במאבק לפחות שלושה שבועות. כל אחד יתרום את עצמו, הונו ומרצו למאבק. מי בתרמיל ומי במקל, מי בשק שינה, אוהל ובכמויות מזון, ולצעוד לכיוון הדרום. אם ייעצר במחסום כלשהו, יפתח את האוהל, ייקח איתו ספרי לימוד וישב שם עד שתגיע כמות גדולה של יהודים וביחד יחלצו את המחסום עד למחסום הבא, וחוזר חלילה

כשאתה שומע את שדרני הרדיו ומגישי החדשות בערוצים השונים, כיצד הם מגויסים כולם למטרת הגירוש ולשמירה על 'האתרוג', מבארים כיצד תוכנית הגירוש היא עבודה מוגמרת; כי כשאתה שומע את כתבי השטח וחנפני הפוליטיקאים שכבר מציירים את היום שאחרי, אי אפשר שלא להגיע למסקנה שהגעתם של רבבות האנשים אל כפר מימון עם תינוקיהם ומשפחתם אל תנאי שטח קשים, בחום הנורא, נגזרה מהיותם **מא-מי-נ-י-ם**.

• • •

לאחר שהבנו שכל המאבק שלנו נגזר מאמונתנו הגדולה בהקב"ה, שהוא מנהל את העניינים, עכשיו לתכל'ס.

לענ'דעתי, ישנם שלושה מוטיבים מרכזיים שינצחו את הטירוף שאחז בממשלת ישראל ובחלק מחברי הכנסת. שלושתם, אגב, קשורים בקשר אמיץ עם המילה אמונה. הראשון הוא סירוב פקודה המוני. השני, עמידתם האיתנה של המתיישבים. השלישי, מאבק נחוש וחסר פשרות.

בנוגע לסירוב פקודה, מוכרח כל אחד בכל הזדמנות לשכנע ולהשפיע על חיילי צה"ל שהוא מכיר או בא עימם במגע, לבל יעזו ליטול חלק בתוכנית הרת אסון זו. חייל יהודי לא יכול ללכת כנגד חוקי התורה והמצפון האנושי. נקודה. כשמשהו לא הולך בכפיפה אחת עם התורה, הרי אין זה דמוקרטי ואין זה הומאני.

נקודת אור נגלתה לעיניי בעת השתתפותי בגטו כפר מימון. אי-אפשר היה לפספס את ההלם, הפחד ואת החוסר ההשלמה עם המציאות שהחיילים הצעירים הובלו אליהם. רבים מהם פשוט מירררו בבכי ולא התאפקו גם כשצלמים מכל העולם תיעדו זאת. אפשר היה לראות זאת בעיתונות העולמית אך לא זו הישראלית.

נקודה שניה, ולא פחות חשובה, היא עמידתם האיתנה של המתיישבים בגוש קטיף ובצפון השומרון. ואכן, אין איש שלא יתפעל מהעמידה האיתנה שלהם. הרוב המכריע שבהם עומד איתן בדעתו ולא נשבר. ההיסטוריה עוד תלמד להעריך ולהתפעל מול עמידתם האיתנה, מול הפחדותיהם של הפוליטיקאים הנלוזים והמלחמה הפסיכולוגית של משרד ראש הממשלה לצד מינהלת הגירוש. אכן, ההיסטוריה חוזרת אך אנו נצא מכך מחוזקים.

בד בבד אנו מוכרחים לחזק אותם כדי שימשיכו לעמוד חזקים, כי הם שלוחי העם כולו. הם לא רובוטים הם בני אדם. על כן הבה נהיה תכליתיים, שכל אחד יקח ספר טלפונים ובכל יום ירים טלפון לפחות לחמש משפחות מהגוש ומצפון השומרון, ויעודדם. לא צריך להמתין למטה מסודר בעניין, אלא לקחת יוזמה.

הנקודה שלישית ואחרונה היא נחישות המחאה: זה תלוי בנו. עד כה אכן היו מחאות בסדר גודל מכובד, אנשים רבים הגיעו, אולם בחשבון פנימי נוקב, יש גם רבים שמגיעים לפעילות המחאה בכדי לרשום לעצמם ביומן 'וי'; הם נוטלים חלק באי מפעולות המחאה אך עד מהרה חוזרים לביתם, לעניינים השוטפים עד המחאה הבאה, שגם בה יטלו חלק סמלי.

אנו צריכים להבין שאנו נאבקים מתוך אמונה בנצחוננו עד כדי מסירות נפש. הבה לא ניתמם: מסירות הנפש שאנו מדברים עליה, אינה דומה למסירות נפש שהייתה ליהודים ברוסיה. אנו צריכים להבין שבכדי לנצח את המאבק הזה אנו צריכים הרבה אורך רוח ונחישות. אין נוחות. כל אחד צריך להכין את עצמו נפשית ופיזית לשהות במאבק לפחות שלושה שבועות. כל אחד יתרום את עצמו, הונו ומרצו למאבק. מי בתרמיל ומי במקל, מי בשק שינה, אוהל ובכמויות מזון, ולצעוד לכיוון הדרום. אם ייעצר במחסום כלשהו, יפתח את האוהל, ייקח איתו ספרי לימוד וישב שם עד שתגיע כמות גדולה של יהודים וביחד יחלצו את המחסום עד למחסום הבא, וחוזר חלילה.

חלק מכריע במאבק זה להתיש את כוחות הגירוש וכך לגרום לעוד אפקט של שחיקה וסירובי פקודה אפשריים. כמובן שבמחסום יש לדבר על ליבם של החיילים, ולבאר להם איזה תוכנית הם מבצעים.

איך יוכל אי מאתנו להביט על עצמו באם היל"ת תתקיים העקירה ויהודים ימצאו את מותם באשקלון ובכל הנגב כתוצאה מטילים ופצצות, כשהדבר היחיד שהוא עשה זה לכעוס ולקנטר בשיחות סלון?

אמונה. זו מילת המפתח. הבה נתפלל כולנו 'עוצו עצה ותופר דברו דבר ולא יקום כי עמנו א-ל' בגאולה האמיתית והשלמה ומלכנו בראשנו במהרה.

להצלת אחינו

זאב ריטרמן, נחלת הר חב"ד

בימים אלה, כאשר ישנם גזירות רעות על היהודים, מן הראוי להביא את דבריו של כ"ק אדמו"ר הריי"צ נ"ע, מחודש אלול ת"ש:

שנת תר"ג היתה — לא עתה — שנה של גזירות רעות על היהודים ברוסיה.

בכל זמן של גזירות רחמנא לצלן ישנן סוגי גזירות, גלויות שכבר הוכרזו והוכנסו לתוך החיים או שעומדות להיכנס לחיים. וישנה גם "מחשבת המן" אשר ידועה רק לעסקני הכלל, הגזירות הרעות של שנת תר"ג היו משני סוגי הגזירות.

שר הפנים דאז רצה להנהיג את תכנית גזירותיו המחרידות בחיי היהודים, ובכדי להסתיר את המעשה השפל שלו, הציע למלך

הילדים היהודים הקטנים הנם ערבים עבור אבותיהם ואמהותיהם שהם יקיימו את התורה, כמו שכתוב במדרש שכאשר השם יתברך נתן לנו את התורה הקדושה הוא ביקש ערבים מהיהודים, ערבים שהם יקיימו מה שכתוב בתורה. וכאשר היהודים הציעו את האבות הקדושים בתור ערבים, הקדוש ברוך הוא לא קיבל את זאת. ורק כאשר הציעו את הילדים הקטנים בתור ערבים, קיבל הקדוש ברוך הוא את זאת, וזוהי כוונת הפסוק, מפי עוללים ויונקים יסדת עוז להשבית אויב ומתנקם

העריץ דאז, לכנס מספר יהודים חשובים תחת השם אסיפת הרבנים ולהוכיחם עבור ההנהגה הרעה של היהודים ועל כן חייבים להענישם עבור זה.

שר הפנים חילק את כלל ישראל ברוסיה לארבעה חלקים ודרש שארבעה אישים יבואו לאספת הרבנים. הרבי מליובאוויטש, הגאון בעל ה"צמח-צדק" — של החסידים, הגאון מואלאזין של הליטאים, הגביר הלפרין של הסוחרים, והמשכיל שטרן של הנאורים.

בהגיעם לפטרבורג ובשמעם את מחשבת המן עם תכניות גזירותיו המחרידות בנוגע ליהודים החליטו כולם פה אחד לפנות לכל היהודים בכל המדינה — מבלי הבט על סכנת הנפשות שבדבר מצד הרשע והמלך העריץ, בשל הטענה שהם שולטים על היהודים — שבכל הבתי-כנסיות ובתי המדרשות, ישיבות, חדרים, ותלמודי תורה, יגידו שלשה פרקי תהלים כי כ"ב וס"ט.

ותוך זמן קצר חלה המן הרשע ומת. במקומו נבחר אחד מעוזריו שלא היה צורר היהודים והגזירות ב"ה בטלו.

פעם כשנגזרה ח"ו גזירה רעה על היהודים, היו רצים לבתי הכנסת לומר תהלים, המלמדים אמרו תהלים עם הצאן קדשים, עם הפיות היהודיות הטהורות והילדותיות, הבל שאין בו חטא.

הילדים היהודים הקטנים הנם ערבים עבור אבותיהם ואמהותיהם שהם יקיימו את התורה, כמו שכתוב במדרש שכאשר השם יתברך נתן לנו את התורה הקדושה הוא ביקש ערבים מהיהודים, ערבים שהם יקיימו מה שכתוב בתורה. וכאשר היהודים הציעו את האבות הקדושים בתור ערבים, הקדוש ברוך הוא לא קיבל את זאת. ורק כאשר הציעו את הילדים הקטנים בתור ערבים, קיבל הקדוש ברוך הוא את זאת, וזוהי כוונת הפסוק, מפי עוללים ויונקים יסדת עוז להשבית אויב ומתנקם.

להאביד את אויבי ישראל הרי זה רק ע"י עוללים ויונקים, הילדים היהודיים. היום, כמה מר על הלב וכמה חשוך בעיניים, שאת הקדושה היהודית הזאת, המגן והנחמה היהודית, תינוקות של בית רבן, מוסרים ההורים לידיהם הבלתי אחראיות של מלמדים מחללי שבת ושאינם מניחים תפילין.

יהודים, בני ובנות ישראל. רחמו על עצמכם ועל ילדיכם ועל כלל ישראל. מסרו את הקדושה היהודית, ילדיכם האהובים יחיו לידים בטוחות ואחראיות, למלמדים ששומרים תורה ומצוות.

• • •

ולסיום: בימים אלה, כאשר גזירת גירוש מרחפת מעל ראשם של אחינו ואחיותנו תושבי גוש קטיף וצפון השומרון, מן הראוי להשמע לעצתו וזעקתו של כ"ק אדמו"ר הריי"צ, ולהוסיף שלושה פרקי תהלים אלו, לצד התעוררות כללית.

ובוודאי יערה ה' רוח ממרום על ראשי הממשלה, ויבטל עצתם הרשעה.

להפיק מסר

הת' שלום דובער קרומבי

הזעזוע שהלם בכולנו במוצאי שבת האחרון, לאחר היוודע הידיעה המצערת על פטירתו של חברנו היקר אפרים ווקסלר ז"ל, התחלפו במהרה בהרהורים שונים ובתהיות על משמעותו והשלכותיו של האירוע הטראגי.

התוגה עוד השאירה פצע פעור בליבו של כל אחד, ובראש חלפו באותה עת הרהורים רבים וזיכרונות עבר מחייו הפעילים – והקצרים של אפרים.

אפרים דאג בכנות לצרכיו של כל בחור וראה לנכון להקריב תמיד את מה שיכל למען הזולת. עשרות בחורים שנתמכו בעזרתו הכנה – כשנזקקו לה, יוכלו להעיד כאלף מליצי יושר לו למעלה, כי אכן ניחן הוא במידה אמיתית של אהבת ישראל

כל מי שהכיר את אפרים ידע עד כמה בערה בליבו אהבת ישראל כנה לכל יהודי באשר הוא. מתוך התמסרות יוצאת דופן טיפל אפרים בבחורים רבים שנזקקו לטיפול רפואי, גם כשאלו כלל לא פנו אליו. אפרים דאג בכנות לצרכיו של כל בחור וראה לנכון להקריב תמיד את מה שיכל למען הזולת. עשרות בחורים שנתמכו בעזרתו הכנה – כשנזקקו לה, יוכלו להעיד כאלף מליצי יושר לו למעלה, כי אכן ניחן הוא במידה אמיתית של אהבת ישראל.

הרהורים אלו אודות מסירותו של אפרים וטוב ליבו – גורמים להשתאות ולתמיהה אמיתית לנוכח האירוע הטראגי שקיפח את חייו.

וכך לא יכולה שלא להתפרץ הזעקה הכנה והאמיתית – "למה עשה ה' ככה!?" זעקה אמיתית מתוך לב נשבר ודואב. הנפש שפלה עד אין שיעור, וכי אפשר להבין זאת? ויתרה מכך האם באמת אנו מחפשים טעמים למסובב הסיבות, מדוע כך בחר ולא אחרת?

אין אנו רוצים לסתום את החלל העמוק שהותירה השאלה, ואולי אף יתר על כן – רוצים אנו להותירה עומדת זועקת בחלל האוויר. נותרת לתהות ולבקוע את כל הטעמים וההסברים; מותירה את האב רחום וחנון לענות לנו באמת, בהתגלותו של הרבי מלך המשיח שליט"א ובתחיית המתים – כשאפרים בתוכם. רוצים אנו לשאול באמת ולתבוע "למה עשה ה' ככה!?"; אנו איננו חפצים לענות על התשובה.

אולם מעבר לכך עומד כל אחד מאתנו ועורך חשבון נפש נוקב עם עצמו, בוחן בליבו האם באמת לא יכולנו לשנות את המצב. חשבון הנפש אינו על מעשיו של אפרים, ואף אינו על לימוד מהנהגותיו הטובות – הגם כי עלינו לקיים "והחי יתן אל ליבו" – אך לא נסתפק רק בזאת.

חשבון הנפש הינו חשבון על מעשינו שלנו, מעשיהם של כל בני החבורה – מעשיהם של עדת החסידים בכלל ועדת התמימים בפרט. הרי ברור כי בחר ה' להכות בפנינו, ודווקא בבחירי התמימים בחר לשלם פרעונו, ואם כן מהו החשבון אותו עלינו לשלם?

ידע כל אחד מעדת החסידים כי כעת על כולנו להגיש את החשבון. אין אי מי מאתנו שירשה לעצמו להיפטר מהשאלה הנוקבת והאמיתית: במה אוכל לתקן את המצב ומה אעשה אני כדי לתקן?

וכשיחדיו נפיק את המסר, אז וודאי כי יהיה זה לעילוי נשמתו ולאות ומופת לו גם בהיותו שם למעלה.

יהי זכרו ברוך.

אל תסתכל בחורבן – אלא במה שיש בו...

צבי ונטורה, רמת גן

"שוב הוא מפורר את האדמה" ספקה האיכרה את כפיה ביאוש כשראתה מן החלון את בעלה האיכר חורש את אדמתו. "מה יוצא לו מזה שהוא טוחן את הרגבים?"

היא זוכרת עדיין בשנה שעברה את שדה החיטה המוריק והמלבלב ועתה כאילו להוסיף שמן למדורה הוא עוד הופך את האדמה והורס כל סיכוי לגדל עליו שוב את החיטה המבורכת. "אח" היא אומרת לעצמה בצער "מה שהיה לא יהיה".

ואז בוקר אחד הוא בא הביתה, בעלה – האיכר, והביא עמו שני שקים מלאים בחיטה, הפעם היא כבר שמחה, סוף סוף יהיה אפשר לעשות לחם, אבל הוא בשלו הולך בשדה התחוח ומפזר וזורה את הגרעינים לכל רוח, "איזה בזבוז" היא מתעצבת, "לא חבל?!" ובעלה האיכר מסמן בידו על פיו כאות לשתיקה ואומר "שוואיה, שוואיה סטאנה שוואיה" [לאט, לאט להתאזר בסבלנות].

יום אחד היא יוצאת אל השדה ומכניסה אצבעותיה בתוך העפר ודולה משם כמה גרעינים רקובים, עכשיו היא כבר תראה לבעלה מה זה להשחית גרעיני-חיטה שיכלו לשמש לאפית לחם טוב שכל כך חסר להם כעת, למה הוא הורס את הגרעינים? ובעלה בשלו: "סטאנה שוואיה" – יהיה טוב!"

יום אחד הגיע הגשם והחורף ואחריו חודש האביב הפורח ואז פורש האיכר את ידיו ומחווה לעבר השדה הפורח שהצמיח חיטה פי כמה וכמה, "עכשיו את מבינה, ג'מילה, כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילך".

צריך תמיד לזכור שאל לנו להיות קצרי רואי ואם רואים ש"**ציון שדה תחרש**" אז צריך להבין שזה הכנה הקרובה ביותר לבנין בית-המקדש השלישי. זה לא סתם שרבי עקיבא היה משחק כשראה את החורבן, הוא פשוט הבין את תכליתו, ולכן הוא גם לא מתגעגע לביהמ"ק **שהיה פעם**, אלא שמח שתיכף הולכים לקבל את בית המקדש **העתידי**.

אל לנו להיות קצרי רואי ואם רואים ש"ציון שדה תחרש" אז צריך להבין שזה הכנה הקרובה ביותר לבנין בית-המקדש השלישי. זה לא סתם שרבי עקיבא היה משחק כשראה את החורבן, הוא פשוט הבין את תכליתו, ולכן הוא גם לא מתגעגע לביהמ"ק שהיה פעם, אלא שמח שתיכף הולכים לקבל את בית המקדש העתידי

אולם בניגוד למשל שמשלנו כאן, לא נסכים בשום אופן לשמוע את ה"סטאנה שוואיה" אחרי שכבר עבר חורף וכמעט כלה קיץ ועדיין לא נושענו זה אלפיים שנה. הפעם אנחנו רוצים את המשיח **עכשיו** מכיוון שהרבי שליט"א מלך המשיח הודיע בנבואה שהכל כבר מוכן ובנוי לתפארה וכבר עברנו את ה"מרור" ועכשיו צריכים כבר לגשת ל"שולחן עורך", מכיון שיש כבר את הלויתן ויש גם את שור הבר, השולחן מוכן לסעודה ואם נפקח את העיניים נראה כבר את הרבי מלך המשיח בגוף גשמי יושב בראש השולחן, ולא נותר לנו אלא לומר "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה" – תיכף ומי"ד ממ"ש.

הצדיק יוצר את המציאות

הרב ניסן מאנגעל

[בשבוע שעבר פורסמו דברים שנשא הרב ניסן מאנגעל בהתוועדות ג' תמוז ב-770, וככל הנראה מסיבה טכנית נשמטו הקטעים האחרונים והדברים היו נראים חסרים. לטובת הקוראים אנו מביאים בזאת את המשך המשא הנפלא. **המערכת**].

דוגמא נוספת מובאת בקשר לדברי 'אבות דרבי נתן' על המשנה 'הוי מתלמידיו של אהרן, אוהב שלום ורודף שלום' – שם מסופר כיצד רדף אהרן אחר שלום: כאשר היו ראובן ושמעון רבים ביניהם, היה הולך אל ראובן ומספר לו ששמעון אוהבו, סולח לו ורוצה להשלים עימו, ובכך עורר את ראובן לנהוג כך, וכך היה מדבר עם ראובן עד שהיו השניים משלימים וחוזרים להיות אוהבים כבתחילה.

ולכאורה, כיצד יכול צדיק גדול זה להוציא **דבר שקר** מפיו, ויהיה זה לצורך העניין הנעלה ביותר?

ומבארים המפרשים, שלאמיתו של דבר **לא היה זה שקר**, היות ובדבריו לראובן בדבר אהבת שמעון אליו – **פעל אהרן אצל שמעון אהבה, סליחה ומחילה לראובן** וכך להיפך...

מכל הנ"ל רואים דבר פלא: הקב"ה אכן כל יכול ובעל הבית על כל העולם, ו'מי יאמר לך מה תעשה ומה תפעל', אולם יוצא מן הכלל הוא צדיק הדור, שבמו פיו **פועל** בעולם, וכביכול 'מכריח' את הקב"ה לפעול ולהתנהג בהתאם לדבריו...

ובעניינינו: פעמים אין ספור הדגיש הרבי: דורנו הוא הדור האחרון לגלות – והדור הראשון לגאולה! הגיע זמן הגאולה! וכו' וכו'. זאת קבל עם ועדה, ובפרסיה רבתי. ודאי אם כן הדבר שהעניין בהכרח מתקיים בפועל ממש!

אמנם, גם אם חלילה וחס נצא מנקודת הנחה שכביכול דבריו של הרבי לא היו בגדר הלכתי של נבואה – הרי עצם העובדה שהרבי **הוציא בפיו הקדוש** מילים אלו, "**הגיע** זמן הגאולה" הרי שבפועל ממש **הגיע זמן הגאולה!!!**, ואין זה אלא **שאנחנו לא רואים זאת.**

יכול אדם לטעון, ניחא, נאמר שדברים אלו אמיתיים, אולם למעלה מארבע עשרה שנים (די שנים!) חלפו מאז נשמעו דברים אלו מפי קדשו של הרבי, אולי עצם העובדה שהדבר לא התרחש בזמן זה מוכיח חלילה שיש בו איזה שינוי?

ועל כך מובא הסיפור עם הצ"צ שנכח בחדר סמוך לחדר בו התוועדו זקני החסידים לאחר הסתלקות אדמו"ר הזקן. במהלך ההתוועדות התבטאו "עכשיו, לאחר ההסתלקות, מי יודע מתי יבוא משיח.." כששמע זאת הצ"צ נכנס לחדר נפעם כולו "זוהי מחשבה גויי"ת! בלעם הרשע התבטא כך על ימות המשיח כ**אחרית הימים**, בהתבטאו "אראנו **ולא עתה**, אשורנו **ולא קרוב**". וסיים: כשיגיע הזמן יבוא משיח!

אכן, אין אנו מצדיקים חלילה וחס את המצב הקשה והנורא, אולם 'מה שהוא עושה – אומר לישראל לעשות' ואיני דן אלא לפי כחן, ולכן, על דרך דברי הרבי שמתקיימים **בעצם אמירתם** -

כן תהיה לנו, **שעצם האמונה** הגמורה בדבריו הקדושים ש**הגיע הזמן** והבטחון המוחלט בבשורת הגאולה, כולל **פרסומם בדיבור** בכל מקום שידינו מגעת – תביא בפועל ממש את התגלותו השלימה של הרבי לעין כל.

מדור 'הגיגים' פתוח בשמחה לכלל הקוראים להביע בו את דעותיהם

גם אם חלילה וחס נצא מנקודת הנחה שכביכול דבריו של הרבי לא היו בגדר הלכתי של נבואה – הרי עצם העובדה שהרבי הוציא בפיו הקדוש מילים אלו, "הגיע זמן הגאולה" הרי שבפועל ממש הגיע זמן הגאולה!

ויעל האיש אלקנה, וכל-ביתו

בתוך שבוע מאז שקיבל את ברכתו של הרבי, מצאו הרב יצחק קעניג ורעייתו עצמם ביישוב אלקנה, פועלים בשליחות המלך • לקח זמן ממושך עד שהצליחו להמס את החומות, אך לבסוף עשו זאת ובגדול • צרור סיפורי אגרות קודש המלווים את השליח ונותנים לו כוחות ועצות בכל פעולותיו ביישוב • סיפורה של פעילות חב"דית

את ימי הבראשית הראשונים לפעילותו, מעדיף הרב יצחק קעניג לשכוח, אלו לא סגו בשושנים. היו אנשים ביישוב, בעלי השקפות ודעות שונות, שהעדיפו שהרב החב"די הנמרץ ימצא כר אחר לפעול בו. למגינת לבם, תשובותיו של הרבי באמצעות ה'אגרות קודש' צידדו ביציאה לשליחות דווקא באלקנה.

כיום, לאחר שלוש שנות פעילות, התמונה נראת אחרת לגמרי. רבים מתושבי הישוב רואים בו ובפעולותיו כחלק אינטגראלי מנוף הישוב.

בתחילת הדרך, בעצת משפיעים, הוא לא זיהה את פעילותו כחב"דית, אולם כיום המצב התהפך לטובה. יש מספיק משפחות שרוצות שילדיהם יתחנכו ברוח חב"דית דווקא, ומשום כך הוא עומד לפתוח גן חב"די בשנת הלימודים הבאה. "הפחד מחב"ד היה בהתחלה כמו כל דבר חדש שאתה שומר מרחק ממנו", מסביר הרב קעניג. "כיום רובם ככולם מיישרים קו ומוצאים את עצמם באחת מן הפעילויות".

אישיותו הססגונית של הרב קעניג ממחישה כאילו מילדותו נועד לכהן כשליח הרבי. ה'אל יבוש' אצלו כה חזק, עד שלחם חוקו בפעילות ביישוב – על-אף שהלך הרוחות בישוב הוא שכלי ולא אמונתי – הוא פרסום זהותו של משיח ובשורת הגאולה. תתפלאו או לא, אבל גם ברובד אוכלוסייה, זה הדבר שמתקבל בקלות.

הרב קעניג הכיר את אזור יהודה ושומרון כבר בעת לימודיו בישיבה הגדולה ב'תורת אמת' בירושלים. כבר אז, רוח השליחות פעפעה בו והוא נתמנה מטעם את"ה על ה'מבצעים' בגזרה זו. כשסיים את לימודיו בישיבה וחזר מ'קבוצה', סייע לרב רחמים אנטיאן ע"ה בפעילות ב'שערי תקווה'.

לאחר חתונתו היה ברור לו שהוא יוצא לשליחות. כשכתב על כך לרבי, זכה לתשובה באמצעות ה'אגרות קודש' (כרך ז עמוד רכב) מכתב שיועד לשליח הרב בנימין גורדצקי: "**.. לדעתי צריך כל אחד ומחויב בזכותא דא להקדיש כוחותיו לטובת הכלל ולא לישב בדד, וכמובא באגרת הידועה של ר' שרירא גאון, אשר כשבא רב לבבל והגיע למקום תורה לא קבע שם מושבו אלא אדרבא הלך למקום שאין בו תורה והקדיש כוחותיו לגדור גדר בבקעה אשר מצא...**"

הוא ורעייתו יצאו אפוא אל הישוב 'שערי תקווה' והמשיכו לסייע לצדו של ר' רמי אנטיאן ע"ה.

מאת: נתן אברהם

למעלה: תהלוכת ל"ג בעומר ביישוב. משמאל: ילדים לומדים בדפי התניא שיצאו מהדפוס

בשמחת תורה לפני שלוש שנים, נפטר ר' רמי אנטיאן בפתאומיות. מאחר ובמקום היו עוד מספר אברכים שפעלו בישוב, פנה הרב קעניג בשאלה לרבי אנה ישים פניו לשליחות. הוא הוסיף וציין כי בפניו עומדות שתי אופציות: האחת באלקנה והשניה 'עץ אפרים', ישוב קטן הממוקם בסמיכות לשערי תקווה. לבו של קעניג נטה דווקא ל'עץ אפרים', כך שבגלל גודל הישוב יוכל לפעול בשליחות חצי יום ולעבוד חצי יום, אך תשובת הרבי (כרך כ"א עמוד ריח) לא הותירה אצלו מקום לספק: "**.. והעיקר, אשר לכאורה הורי הנ"ל אינם צריכים להסכים ע"ז, כיוון שזהו הפך דרך הרגיל, כי נוסעים מעיר קטנה לעיר גדולה ומישיבה קטנה לישיבה יותר גדולה – ולא להיפך**".

התשובה הייתה ברורה, אין הקלות, על אף הקשיים, יש לצאת ולפעול באלקנה, הישוב הגדול יותר.

לאחר תשובה כה ברורה, בנוסף להשגחות פרטיות מופלאות ותשובות נוספות ברורות שקיבל, תר הרב קעניג אחר דירה מתאימה וכעבור פחות משבוע היה עם כל ה'פקלאות' בפתח הדירה החדשה... "מדהים שבאותם ימים, החלקתי במהלך טיול ונוצרו אצלי שלושה שברים; גם רעייתי למדה אז בצפת והייתה צריכה לעבור ללמוד בכפר חב"ד, ועוד בעיות שונות ומשונות שצצו פתאום, אך ראה זה פלא – כל העניינים הסתדרו במהרה. עד היום אני מחזיק אצלי את המסמכים הרפואיים שמראים כי תהליך החלמתי מהשברים היה ברבע מהזמן!" מוסיף הרב קעניג.

מאותו יום, החלה הפעילות החב"דית באלקנה לקרום עור וגידים. עוד ישוב בארץ ישראל עלה על מפת השליחות בכדי להכין את העולם לקבלת פני משיח.

ישוב אלקנה ממוקם במערב השומרון ומתגוררים בו כשלושת אלפים נפש, רובן נמנים על חוגי ה'מזרחי' לגווניהם. חברי הישוב עוסקים על פי רוב במקצועות חופשיים ונחשבים למשפחות אמידות.

"באלקנה מתגוררים אנשים דתיים, 'ביזנסמנים' שקובעים עתים לתורה אך לא יתעמתו עם שוטרים על הגבעות", מסביר לי הרב קעניג את אופיים. לא פלא שבתחילת הדרך היה קושי לחדור אל אורח החיים הקבוע שלהם. קרש הקפיצה ושבירת המחיצות בא דווקא מכיוונם של הילדים

כשהזאטוטים חזרו פרק ל"ב בתניא בעל פה

בשלוש השנים האחרונות זכה הרב קעניג להדפיס את התניא בשתי שכונות בישוב. ביום שני, ד' בטבת אשתקד, נערכה הדפסה על-ידי עמותת "ארץ חפץ" בשכונת "מגן דן" ביישוב. המאורע היה ללא ספק מאורע מיוחד ומרגש. בין המשתתפים היו גם ילדי גן חב"ד מהיישוב הסמוך, שערי תקווה, יחד עם ה'מלמד' הרב ירון בבלי. הילדים חזרו יחד עם התושבים את פרק ל"ב, כאשר התושבים קוראים מהדפים והילדים חוזרים את הפרק בעל-פה...

לאחרונה הודפסה מהדורה נוספת בשכונה החדשה — השכונה הצפונית. גם הפעם, בעת ההדפסה נלמד פרק ל"ב בתניא כאשר ילדי הגן חוזרים עליו בע"פ.

בזכות פעילותו של הרב קעניג, הודפס הספר גם בישוב סלעית הסמוך.

ובני הנוער. הרב קעניג החל לקיים בבית הכנסת הספרדי פעילות 'צבאות ה' עם הילדים; אלו חזרו על 12 הפסוקים והשתתפו בפעילויות שונות מידי שבוע. מסתבר שזאת הייתה נוסחת הקסם דרכה הצליח להגיע אל ההורים.

מאז הפעילות התרחבה, ונערכו פעילויות מגוונות עם בני הנוער ועם תושבי הישוב. פעילות יפה שנערכה עם בני הנוער הבוגרים יותר, הייתה בהתוועדות השבועית ליד 'מנגל' ושיחות אל תוך הלילה. "פירות אותה פעילות היו מבורכים ביותר", אומר הרב קעניג, "ידידות נפלאה נרקמה ביני ובין הצעירים ובני משפחותיהם. כמה מהם שהחלו לנשור מהדרך, חזרו לדרך אבותם. גם היום מתקיימת התוועדות שבועית בבית חב"ד החדש שחנכנו השנה. בכלל, כל אימת שבית חב"ד נפתח, הצעירים מוצאים בו מקום נוח לשבת בו, לדבר ולשוחח על דא ועל האי".

"בישוב שלנו נושא החינוך הוא הראשון במעלה. ההורים חרדים מכך שילדיהם יעזבו את המורשת. רק לאחרונה פורסם שכשישים אחוז מבוגרי התיכונים בישוב לא מתאמצים להניח תפילין כאשר הם בבית, וזה נתון קשה. רבים מאותם ילדים החלו להניח תפילין בעקבות השתתפותם בפעילות של בית חב"ד. ישנה קבוצה גדולה של צעירים המגיעה לבית חב"ד, ולאחר שהם מניחים תפילין הם פונים אל המרכז המסחרי ומניחים בעצמם לאנשים תפילין. כשההורים רואים שההשתתפות של בניהם בפעילות בית חב"ד גורמת לתוצאות חיוביות, הם משתפים פעולה עם הבנים ומעודדים אותם להתקשר אתנו. יש מקרים שהורים מתקשרים אלי ומבקשים להתייעץ עימי בקשר לבנם בעקבות היכרותי עימו".

ר' **חנן חסן**, מהפעילים הבולטים בבית חב"ד, מוסיף ומחדד לי על פעילותו של הרב קעניג בקרב בני הנוער: "ישנם בני נוער שיש להם בעיות באמונה, חלקם אפילו לצערנו לא מקפיד להניח תפילין מידי יום. הרב קעניג אוסף אותם מידי שבוע, יש לו רוח צעירה וערננה, הוא יודע לדבר בשפה שלהם, וכולם מחוברים אליו. לעיתים הוא מהווה עבורם מרות יותר מהוריהם או מוריהם. היה פה שנתון מאוד חריג ורק בזכות פעילותו, רבים מאותו שנתון המשיכו לישיבות הסדר.

"פעילותו עם הצעירים מתקיימת פעמיים בשבוע, להוציא יומא דפגרא וימים חשובים נוספים. בשנה שעברה הרב קעניג נסע עם קבוצה גדולה של צעירים לטיול בן יומיים בצפון. בשבת שבתו כולם בישיבת חב"ד בצפת. ימים ארוכים עוד הוסיפו להתלהב מהשהות בישיבה שהותירה אצלם רושם רב ובלתי ניתן לערעור".

הרב קעניג מוסיף ומספר על סיפור שארע לאחרונה, המשקף את הקשר האמיץ שיש לרבים מהנערים עם בית חב"ד:

"לפני כמה שבועות באו לבית-חב"ד כמה צעירים שסיימו כתה י"ב והיו לקראת גיוס. אלו ביקשו לשאול את הרבי באמצעות ה'אגרות קודש' האם להתגייס כעת, כשישנה סבירות שיהיו מעורבים בגזרת הגירוש, או עדיף שידחו את שירותם ובינתיים ימשיכו ללמוד תורה.

"התשובה הייתה באגרת סימן ד'תשלו והיא הדהימה גם אותי. הצעירים עצמם היו פעורי פה: '**לפלא הספק בעיניו שצריך לשאול ממרחק, והרי ידוע וגם מפורסם פסק דין הברור של רבני ישראל, וכמובן מבוסס הוא בתורתנו – תורת חיים, אשר בני ישיבה אין לגייסם ולא יצאו לצבא. ולימוד תורתנו הק' בהתמדה ושקידה מגין ומציל על ארצנו הקדושה תבנה ותכונן והדרים עליה**'.

לאחר שנתיים של פעילות שהלכה והתרחבה עם הזמן, החליט הרב קעניג כי הגיע הזמן למצוא מקום נאות עבור הפעילות. במשך כמה שבועות תר אחר מקום: "כשהבנתי שכורח המציאות מחייב למסד את הפעילות במבנה כלשהו, התחלתי בברכתו של הרבי ובעידודם של המקורבים לברר על מקום מתאים.

"המרכז המסחרי אצלנו בנוי על צלע הר, וכך עמדו בפנינו שתי אופציות: או לרכוש מבנה בתחתית המרכז במחיר נמוך יחסית, אך גם המקום לא אטרקטיבי במיוחד, או לשכור מבנה במעלה המרכז המסחרי, שם יש תנועה תמידית ורבים מהצעירים חולפים שם, אך דא עקא — המחיר גם הוא כפול פי ארבע.

"את ההתלבטות שטחנו בפני הרבי מה"מ באמצעות ה'אגרות קודש' והתשובה לא השאירה כל ספק. התשובה הייתה מופנית לשליח בניו-יורק ששאל את הרבי היכן לפתוח מקום לפעילות, כיוון שיש לפניו שתי הצעות, האחת ב'אייסט- סיידי' והשניה ב'ווט-סיידי'. הוא ציין כי ב'ווסט-סיידי' האוכלוסייה היהודית מתדלדלת אך שם התנאים קלים יותר. הרבי שלח אותו דווקא ל'אייסט-סיידי' שם נמצאים יותר בני נוער והשפעתו תהיה גדולה יותר.

"לתשובה ברורה שכזאת לא פיללתי. כעבור ימים אחדים חתמנו על העסקה בשעה

חב"ד אלקנה בפעולה

במסגרת פעילות בית חב"ד, יוצא לאור גם ירחון מיוחד בשם "חב"ד אלקנה בפעולה". העלון כתוב בצורה ססגונית ומושכת ומחולק בתיבות הדואר בישוב אלקנה וסביבותיו. בעלון מופעים מאמרים בענייני השעה בעריכתו של הרב קעניג, נושאים ביהדות מלווים בביאוריו של הרבי וכן סיפורי מופת, מעט מאלפים שאירעו בברכותיו של הרבי.

תגובות הקוראים מעודדות שוב ושוב. "רק לאחרונה", נזכר הרב קעניג, "תושב אחד הישובים בסביבה ביקש להגיע לבית-חב"ד כדי לרכוש תפילין לאחר שקרא בשקיקה מאמר אודות מצוות תפילין על פי תורת החסידות. בזכות העלון רבים גם מתקשרים ומבקשים לבדוק את מזוזותיהם".

טובה ומוצלחת״.

ואכן, בית חב״ד לאחר העתקתו למקום החדש, מהווה מגדלור רוחני בישוב. כולם יודעים שזה המקום היחיד בו יוכלו תמיד לבוא לשבת ולפתוח את סגור לבם. זה הכתובת לכל עניין יהודי, גשמי ורוחני. במקום מתקיימות פעילויות רבות ומגוונות, שיעורים בתניא, בהלכה לצד התוועדויות ופעילות שוטפת. בכל שבת מתקיים מניין תפילה בבית חב״ד על-פי נוסח חב״ד בו משתתף פסיפס אנושי רחב. אוכלוסיית המתפללים גדלה מיום ליום. קודם התפילה מתקיים לימוד בצוותא של ׳דבר מלכות׳, ובתאריכים מיוחדים מתקיימות התוועדויות.

בימות החול מקיים בית חב״ד שיעורי תורה קבועים בחסידות ובגמרא.

חלוקת חומר יהודי בחגים

רבים מתושבי אלקנה גילו את היכולת לכתוב לרבי באמצעות ה׳אגרות קודש׳ ולזכות בתשובות נפלאות. רבים רואים בכך ׳אורים ותומים׳.

ר׳ חנן חסן, מפעילי בית חב״ד, מספר לי שני סיפורים מדהימים שהוא עצמו חווה באמצעות ה׳אגרות קודש׳:

״לפני מספר שנים, עוד בטרם הפכתי לחסיד חב״ד, הכרתי את הרב רחמים אנטיאן. תמיד שמעתי ממנו ומאחרים על האפשרות הנפלאה לכתוב לרבי באמצעות ה׳אגרות קודש׳. במשך תקופה ארוכה לא ייחסתי לכך חשיבות והדבר עבר על-יד אוזני. באחד הימים החלטתי לכתוב מתוך סקרנות גרידא. התעניינתי איך עושים את זה וכתבתי. בתשובה היו שלושה מכתבים ושלושתם עסקו בתמיהה של הרבי מדוע לא לומדים תניא וחסידות בעירו. לא הבנתי מה זה קשור אלי, ומכיוון שלא הייתה זו תשובה לשאלותיי, חדלתי לכתוב.

״לאחר כמחצית השנה נתקפתי עוד פעם בסקרנות לכתוב לרבי, וראה זה פלא, גם הפעם דיבר הרבי על הצורך לייסד שיעורי חסידות. כעת הבנתי שאין זה מקרה ושאלתי את ר׳ רמי אנטיאן כיצד אוכל לבצע את הוראתו של הרבי. הוא השיב בפשטות כי עלי לייסד שיעור חסידות באלקנה, מקום מגוריי. הוא היה אדם רציונאלי, ולא שכח להוסיף כי באלקנה המשימה הזאת לא תהיה קלה.

״מאותה תקופה, כל אימת שכתבתי לרבי, זו הייתה הרוח של התשובות השונות. לא ידעתי את נפשי. באחד הימים הכרתי את הרב לירז בניסטי, ויחד פתחנו שיעור חסידות באלקנה. מאז, לא קיבלתי עוד תשובות על ייסוד שיעור בחסידות מסתבר כי ה׳בירור׳ שהרבי ביקש שייעשה, נעשה

״סיפור מדהים נוסף קרה לי, בו ראיתי בחוש את רוח קודשו של הרבי. הסיפור אירע לפני שנתיים. בתי הכירה את בחיר לבה אך עדיין לא נקבע מועד לחתונה. כדרכי לעדכן את הרבי בכל עניין, כתבתי לרבי על כך. תשובתו של הרבי הייתה מזל טוב לשידוך והקב״ה ימצא את המועד לזיווגם. התלהבתי מאוד מהתשובה הברורה, ושלא כהרגלי תייקתי את התשובה בקלסר מיוחד.

״לימים, נקבע זמן החתונה בשעה טובה ומוצלחת. לאחר שבועיים פתחתי את הספר, ונדהמתי לראות שתאריך המכתב היה ביום י״ב באדר, זה גם היום בו התקיימה החתונה...״.

ואהי להם מקדש מעט

לאחר רכישת המבנה החדש ל׳בית חב״ד׳, החליט הרב קעניג לקיים מנייני תפילה ולהפוך את המבנה גם לבית הכנסת. אחד הפעילים הסכים להרים תרומה נכבדה ורצה שהמקום ייקרא על שם אמו. שניהם כתבו לרבי והכניסו את המכתב לאחד מכרכי ה׳אגרות קודש׳, בשאלה האם נכון הדבר והאם הגיעה העת להקים מניין חב״די בישוב.

התשובה הייתה בכרך כ״ב עמודים קמח-קמט והשאירה את הנוכחים פעורי פה:

נעם לי לקבל מכתבו הודעה אשר נתקבל לכהן בקודש, רבנות על טהרת הקודש בבית כנסת, מקדש מעט... הינו שיתרבה בכל עניני בית כנסת, הן עניני תפילה הן בשיעורי תורה הנלמדים ברבים, וביחיד, וכידוע דרשת רז״ל על הכתוב, אוהב ה׳ שערי ציון מכל משכנות יעקב, שערים המצוינים בהלכה, (ברכות ח, א).

בהמשך המכתב הארוך והפרטני, מבאר הרבי את החשיבות שיש בבית כנסת וכיצד צריך לפעול בו, זאת בנוסף לברכות מאליפות.

בתוך ימים אחדים נקנו חומשים וסידורים, ביישוב נחנך בית כנסת חדש ״אוהל לאה״.

התוועדויות ופעילות בבתי המקרובים, בבתי כנסת ובמרכז היישוב

ר' חנן מתרגש מאוד כשהוא מספר על ה'אגרות קודש':

"לא מזמן ביקש ממני אחד מצעירי הישוב לכתוב לרבי על נושא שלא רצה לערב אותי בו. תשובתו של הרבי הייתה שבכדי להתחתן צריך לקבל עול מלכות שמים. מהמכתב היה משתמע שהנערה לא כל-כך שומרת תורה ומצוות ועל-כן הרבי לא שש לברך את השידוך. הסברתי לו את תוכן המכתב, והוא אכן סיפר לי שהוא מכיר צעירה שאינה שומרת תורה ומצוות, ולא מזמן התפתח ביניהם וויכוח נוקב כשזו ביקשה ממנו לחלל שבת. כעת הוא ביקש לחדש עמה את הקשר ותשובת הרבי הייתה ברורה לו היטב...

"לאחר שבוע ניגש אלי בשנית ואמר לי שדברים השתנו והוא רוצה לכתוב שוב לרבי ולראות מה תהיה תשובתו. עניתי לו שאין צורך בכך, כיוון שדברי הרבי חיים וקיימים לעד, אך הוא התעקש. תשובת הרבי שוב הייתה ברורה וחד-משמעית לשלילה. שבוע לאחר מכן ביקש לכתוב בשלישית והפעם הייתה תשובה של הרבי בסגנון 'גם אם יכתוב לי מאה פעמים לא אכעס ותשובתי תישאר אותה תשובה'... הלה הבין את הרמז. בו מקום הודיע לה כי הם נפרדים.

"מאז, לכל מי שהוא פוגש הוא מספר בהתפעלות עצומה על תשובותיו הנפלאות של הרבי מליובאוויטש".

"בזכות נשים צדקניות נגאלנו ממצרים ובזכות נשים נזכה להיגאל", אומרים חז"ל ובאלקנה אפשר לחוש זאת. בית חב"ד אינו שוכח את הנשים, ובתאריכים מיוחדים ובראשי חודשים מתקיימות התוועדויות מיוחדות עם אורחים מבחוץ שמשאירים רושם עז על התושבים.

"בחודש תשרי השתא התקיים ערב נשים מיוחד כהכנה לשנה החדשה", מספר הרב קעניג. "ערב זה היה הערב השני בסדרה והוא בא בהמשך לערב נשים שהתקיים בראש חודש אלול. בערבים אלו למדו נשות אלקנה את המבט החסידי על הימים הנוראים, ועל חודש אלול והמועדים המיוחדים בו".

התוועדות נוספת לתושבות אלקנה התקיימה לא מזמן, לרגל פסח שני. התוועדות זו אף היא התקיימה בבית חב"ד, ועם הנשים התוועדה הגב' שרון פרלמן מפתח תקווה. המסר המרכזי של ההתוועדות היה "אין דבר אבוד" – במישור הרוחני כמו גם במישור הגשמי. הנשים יצאו מהתוועדות מחוזקות ומרוצות, מתוך ציפייה להתוועדות הבאה.

בנוסף על ההתוועדויות היפות שמתקיימות ביומא דפגרא ובראשי חודשים, נערכות התוועדויות בנושאים המלובנים על פי החסידות. לדוגמה, בחודש אדר התקיימה התוועדות בנושא "שמחת יום הולדת" כשעם הנשים התוועדה השליחה הרבנית שרה קעניג.

•

כשהרב קעניג מדבר על פעילות, הוא מדבר ברמה של אחד על אחד. הוא מכיר כל אחד בשמו, עם העניינים המאפיינים אותו. ילדים כמבוגרים, פעילות עם צעירים כמו עם בסיסי צה"ל עמם הוא פועל לפני החגים. זה המוטו שלו: ירידה לפרטים ויחס אישי לכל אחד.

מכללת "בית רבקה"

המרכז ללימודי המשך והשתלמויות

הטבות מיוחדות לנרשמות עד א' אב

המרכז החסידי
להורות משפחה וקהילה

הכשרת מנחות משפחה

אם את מנחת הורים מוסמכת בעלת ותק של שנתיים לפחות, מכללת בית רבקה מעניקה לך הזדמנות להתקדם לקראת התפקיד היוקרתי של מנחת משפחה.

תעודת מנחת משפחה מטעם משרד החינוך

הכשרה למנחות נישואין

הכשרת מנחות מוסמכות ומקצועיות להעשרת נישואין ברמה מקצועית גבוהה ובגישה חסידית.
לרבניות, מנחות הורים ונשים בעלות ניסיון בפעילות קהילתית.

תעודת מנחת זוגיות מוסמכת מטעם משרד החינוך

מידעון מפורס ישלח לכל מתעניינת

"בית רבקה" – המרכז החסידי למקדמי מקצועי ואישי.

כפר חב"ד ב' 72915 טל: 03-9602350, פקס: 03-9602356, דואר אלקטרוני: hishtal@rivka.org.il

מחיל אל חיל...

ישיבה גדולה ליובאוויטש פותחת את שעריה לקראת שנת הלימודים הבאה, עם בנין חדש.

פרטים נוספים, בעמוד 47

החובה והזכות

לקבל את הילד המיוחד

כאשר מדברים על מקומו של הילד המיוחד, בעל הצרכים המיוחדים במשפחה, בקהילה ובבית הכנסת, יש לזכור שלכולנו צרכים מיוחדים. כולנו בעלי מוגבלויות שונות לצד המעלות. מהו אפוא כיוון החשיבה שצריך להיות אצל כולנו, שנדע לקבל באמת ובתמים את השונה והחריג שבא במחוזותינו? • מתוך דברים מרגשים שנישאו ביום עיון ומפגש להורים מאנ"ש לילדים בעלי צרכים מיוחדים שע"י וועדת החינוך החב"די מיסודה של אגודת חסידי חב"ד בארה"ק

ראשית, אספר קצת על עצמי, ועל המשפחה שלי: אין זה סוד שלפני מספר שנים נולד לנו ילד עם צרכים מיוחדים. משהחלטנו לשלוח אותו למוסדות החינוך הרגילים, הערימו עלינו קשיים. אולם, מאחר ואני משמש כרב הקהילה, לכן לא היה נעים להגיד לי 'לא'. מצדי שלחתי מסר שאני עם הילד ויהי מה. הפעלתי עליהם לחץ, בעוד שהנהלת המוסדות מצידה שלחה אלי פסיכולוגים למיניהם שגם הם לא הצליחו לשכנע אותי. אחרי כל הדין ודברים, כשב"ה הילד התקבל ללימודים, אמרו לנו המורות "הוא ילד נורמלי, מה כל הבלגאן הזה, מקסימום הוא מתנהג שנתיים פחות מהילדים בגילו, אבל הוא בן-אדם רגיל".

צריכים להבין שגם ילד רגיל, אם הוא נרדף בכיתה שלו, או שכולם מצביעים עליו כי הוא מאוד מלוכלך, או שלא הספיק להתפנות בזמן הנכון, והדבר יצר מצב שכולם מצביעים עליו ולא מדברים איתו — הוא ייצא מדעתו. הוא לא יכול לעמוד בזה. אפילו אם זה קורה יום אחד הוא נשבר, ואם זה חודש — כל שכן.

אנחנו המבוגרים, מוכרחים לחוש חזקים ומוגנים. אם הקהל יטיל חרם על אחד מאתנו, והאנשים יתרחקו ולא ידברו אתנו — נצא מדעתנו.

אם כן, כיצד אנו דורשים מילד שיש לו צרכים מיוחדים שהוא יגדל להיות ילד פחות-או-יותר רגיל כאשר הוא שרוי בתנאים שילד עם כוחות וחושים רגילים אינו מסוגל לחיות אתם?!

מחובתנו לדאוג שהוא יתקבל במשפחה ובקהילה כמות שהוא, אך לא שיסתכלו עליו כמו שהוא מציג את עצמו **עכשיו**, כיוון שאז לא יקבל צ'אנס להתפתח; אלא יסתכלו עליו כפי שהוא **יוכל להיות** אילו **נשקיע** בו ונהיה אליו **יותר סבלניים**. או אז אכן הוא יגדל אחרת.

אבל כיצד משנים את דעת הקהל? כיצד משנים דעת האחים והאחיות והחברים שמסביב?

את הדברים הבאים יש להביא בפני האחים והאחיות, בפני השכנים, בפני הקהילה, בבית הכנסת אליו הוא מגיע בשבתות, לחברה שבה הילד חי.

אצלי זה היה הרבה יותר קל, שכן אני מכהן כרב, ומקובל שרב אומר דרשה בבית הכנסת. את תוכן הדברים הבאים אמרתי

ביום ה'אפשערנישׁ' של בני, ובעקבותיהם נעשה שינוי לטובה לא רק אצל ילדי, אלא בכל הקהילה, וגם אצל ילדים אחרים בקהילה שיש להם צרכים מיוחדים.

אלה הם הדברים שאמרתי: הקב"ה ברא את העולם, ועל כך נאמר "עולם חסד יבנה". הפירוש בזה הוא, שהעולם בנוי בצורה כזו שאינו יכול להתקיים ללא חסד בין איש לרעהו.

אם אדם רוצה לעבור לגור באמצע המדבר, הוא לא יוכל, משום שאין לו אפשרות להסתדר לבדו. אדם צריך לחם לאכול, ואם כך עליו להיות אופה, וגם לדעת איך מגדלים חיטה וכיצד הופכים אותה לקמח. זאת אומרת, שבכדי להשיג לחם — שהוא רק מצרך אחד — יש לדעת הרבה סוגי מלאכות.

בכדי לאכול גבינה, לפני מלאכת הגיבון עליו לדעת גם את מלאכת גידול הפרות, והמזון שלהן וכו', ומה עם מאכלים נוספים, מלבד לחם מרוח בגבינה?!...

עבור ביגוד — עליו לשמש כחייט, ואף לדעת את מלאכת שזירת החוטים. ועבור בית מגורים, יהיה מוכרח להכיר את רזי הבניה, האינסטלציה, החשמלאות, ושאר מלאכות הנדרשות בכדי להקים בית.

ואם אחר כך, יתקוף אותו חולי — הוא יצטרך לרכוש ידע ברפואה, ובכל תחומי הרפואה, כי הרי רופאים רבים מתמחים רק על גוף אחד. ואם יריב עם חברו, עליו יהיה להשתלם גם בתורת המשפטים.

ישנם כל כך הרבה צרכים לאדם, שאפילו אם נחיה עשר פעמים את מספר השנים שהקב"ה נותן לנו, לא נספיק ללמוד את כל הצרכים המסובכים של בן האדם. האריה או הנשר וכל חיה אחרת, מה שהם צריכים לדעת, לוקח להם רק כמה ימי לימוד, בשכל של 'בעל חי'. אבל אדם המחונן בשכל אנושי מפותח, יש לו גם צרכים מסובכים ומורכבים. אם אחד הצרכים שלו 'ישתבש', הוא 'ישתגע'. ניקח לדוגמה אפילו הפסקת חשמל; כאשר הכל בבית עובד טוב: הבריאות בסדר, יש אוכל, הבית ניצב על מקומו, רק החשמל לא דולק, הדבר נעשה בלתי אפשרי לאורח חיים תקין ונורמלי.

גם בגוף האדם הדברים זהים. אם אצבע אחת תעשה שביתה ולא תרצה לעבוד עוד, הכול 'ישתבש' אצל האדם. אם תהיה חסרה לו רק גרב אחת, הרי גם אם יהיו לו כל שאר הבגדים, הרי הוא ייצא מכליו ולא יהיה מסוגל לצאת לרחוב. אפילו כשכבר יש הכול, אלא ששני הגרביים הם בצבעים שונים, הוא יהיה מתוסכל... הנה כי כן, אפילו פריט אחד וקטן החסר לאדם מצרכיו הרגילים, יכול לשבש את סדר יומו לגמרי.

כך העולם מתפקד היטב — כאשר יש חליפין בינינו. הכסף הוא האמצעי שמאפשר חלופה. כשאני עובד ומשרת את כל הקהל במה שאני יודע, ובתמורה נותנים לי כסף שעמו אני קונה אוכל, בריאות, בית ושאר הצרכים שלי.

זהו החסד שבזכותו העולם נבנה, "עולם חסד ייבנה". אלפי אנשים חיים במקום אחד, כאשר כל אחד מהם משרת את האחרים בחכמה בה הוא ניחן, ובתמורה הוא מקבל שירות בכל החכמות שבני האדם האחרים חוננו.

אם הרופא ישנה הנהגתו ויאמר 'אני שובת', 'לא רוצה לשרת את הציבור' — כולנו נהיה בצרות. לא צריך להיות דווקא רופא בשביל זה, גם סנדלר יכול לשבש לנו את החיים בשביתתו.

אנחנו תלויים וסומכים על השירות של כל הקהל, כאשר כל אחד ואחת נותן לכל אחד ואחת מאתנו. זהו הפירוש 'עולם חסד יבנה'. כאן ועכשיו. לא במאמרי החסידות, אלא עם הרגליים על הקרקע.

אולם זהו מנהגו של עולם — אך הקב"ה דורש מיהודי קצת יותר. לא מספיק שתמורת כל חסד שאתן, גם אקבל חסד בחזרה. כך מדובר על חסד של גומלין, אני נותן לך ואתה נותן לי. אולם הקב"ה מבקש מאתנו **צדקה**. זה כבר דבר יותר קשה, כי למה שאתן לזולת ממה שאני

את הנאום הזה, כאמור, נשאתי בחגיגת ה'אפשערניש' שלו בהשתתפות קהל רב. בשבוע שלאחר מכן, כשהבן שלי נכנס לבית הכנסת, כולם קיבלו אותו עם חיוך, נתנו לו יד לשלום, והיום הוא ילד מאוד אהוב על הקהל על אף כל המוגבלויות שלו

עבדתי עליו כל כך קשה?! איך יכולים להתגבר על היצר ולתת לזולת מהכסף שהרווחתי בעבודה קשה?

בתהלים נאמר "תפלה לעני כי יעטוף" מהי תפילתו של העני?

העני בעצם אומר כך: הקב"ה, אני יודע שאתה רוצה שהעולם יורכב מעניים ועשירים בכדי שיהיה חסד בין האנשים. אך למה בחרת דווקא שאני אהיה העני ושלמה הנגיד יהיה העשיר? עשית טעות (כביכול). דע לך, שאם אני אהיה עשיר, אדע יפה כיצד לחלק צדקה, ואילו שלמה הנגיד שהוא עשיר, פרוטה לא יוצאת מהיד שלו.

העשיר מצדו גם הוא עושה חשבון: יש לי הרבה כסף, אולי הקב"ה יתחרט ולא יפקיד עוד בידי את האוצר שלו אם לא אהיה גבאי טוב?!

ברגע שהעשיר יבין שהכסף הרב שברשותו הוא לא מפני שנזקפת לו זכות מיוחדת, אלא הוא בסך הכל גבאי שקיבל מתנה, הרי שאז הנתינה שלו תהיה קלה יותר. אולם אם החשבון של העשיר יהיה, שהכסף מגיע לו כי הוא עבד קשה כדי להשיג את הסכומים הללו, ומדוע שיצטרך לתת ממה שהרוויח ביושר לבטלן שלא מעוניין לצאת לעבוד? לכאורה, זו טענה נכונה.

שנם סוגים נוספים של עשירות: בראשיתו של כל בוקר אנו קמים ואומרים מודה אני לפניך מלך חי וקיים... פוקח עיוורים, זוקף כפופים, מתיר אסורים. אנחנו קמים בבוקר ומודים לה' שהעיניים יכולות לראות, שהרגליים יכולות ללכת, שיש לנו בגדים ללבוש, ומבקשים שלא נסתבך עם אנשים רעים, ויהיו לנו חברים טובים.

מהי המשמעות של תפילה זו?

אנו יוצאים לעבוד ומרוויחים כסף. כדי לעבוד צריך שהעיניים תראנה, הידיים והרגלים תתפקדנה, הראש יחשוב ויבין וכו'. כמה שילמתי עבור זה? כלום. את המתנה הנפלאה הזו, שבשום כסף שבעולם לא ניתן להשיגה, קיבלתי בחינם!

לעומתי, אחר, שלא קיבל את המתנה הזו, לא בגלל שהוא רע או רשע או שעשה חטא, אלא בגלל שה' יסד את העולם על בסיס חסד. יש עני ועשיר בכספים, יש עני ועשיר בראייה, פלוני מרכיב משקפיים עם מספר מאוד גבוה, אלמוני עיוור שבכלל לא רואה, ואילו השלישי רואה מצוין.

זה שרואה מצוין – קיבל זאת בחינם, וזה שלא רואה בכלל – מבלי שעשה שום דבר רע, בכל זאת הוא לא קיבל את המתנה היקרה בדמות הראייה. כך בשמיעה, בדיבור ובשאר החושים כולנו עניים או עשירים.

כאן מגיעה שאלת העשיר: אני שיש לי שכל, עיניים או אוזניים, האם ה' בחר באדם הנכון שיקבל את המתנה הזאת? האם הבחירה בי היא הבחירה הנכונה? האם אדם עשיר בחושים עושה צדקה עם המתנה שקיבל בחינם? לילד שעומד לידו ולא ניחן בתבונה, האם הוא יסביר לו את הגמרא שוב ושוב עד שהוא יבין, או שהוא יגיד 'לא, הוא טיפש. אין לי כוח או זמן בשבילו'. אם כך הם פני הדברים, לכאורה הקב"ה, כביכול, טעה בכך שנתן את המתנה לגבאי הלא-נכון. הוא הרי קיבל את זה בחינם כדי לתת משלו לאחרים, שהרי כל העולם בנוי על חסד, והוא לא בונה את העולם!

ואכן, כל בוקר אנחנו צריכים לשאול את עצמנו: האם הקב"ה שבחר בנו ונתן לנו את הכשרונות הטבעיים שיש לנו, האם אנחנו האנשים הנכונים? אנחנו הרי רוצים שהוא לא יתאכזב מהבחירה שלו בנו, ונחלוק את מה שיש לנו עם אחרים שקיבלו חצי מתנה או שליש או פחות מזה.

בבריאה האלוקית, כל אחד, בלי יוצא מן הכלל, הוא מוגבל. אין אדם מושלם. כולנו מוגבלים במגבלה כלשהי. יש אחד שרגליו לא הולכות והוא צמוד לכסא גלגלים; זו מוגבלות בולטת ביותר. אחר מוגבל בעיניו ואינו רואה כלום. גם כאן ההגבלה בולטת לעין.

אבל יש אחרים שיש להם הגבלות שניתן להסתיר ולחפות עליהן. יש אחד שלא יודע לשיר. לא רק שאין לו את הכשרון, אלא הוא מזייף נורא. הוא מוגבל אבל הוא מסתיר את זה; כשכולם שרים, הוא בשקט ועושה את עצמו כאילו הוא שר. בהגבלה מעין זו קשה להבחין.

יש אחד שלא יודע לצייר. אפילו לכתוב הוא לא ממש מצליח. הוא עצמו לא מסוגל לקרוא את מה שהוא כתב. הידיים שלו מגושמות, לא עדינות. אבל הוא יכול להסתיר זאת עד שעת הכתיבה!

כשנעיין בבני אדם, ניווכח שכל אדם מוגבל במקצת. אין אדם שיש לו את כל הכשרונות.

לעומת זאת, לכל אדם יש כשרון מיוחד. יכול להיות ילד שיש לו פחות שכל, אבל יש לו כשרון מיוחד במידות טובות, באהבה. זה היתרון שלו.

כל נברא בעולם יש לו תפקיד מיוחד בעולמו של הבורא, וכהורים מוטל עלינו לעזור לילדים לגלות את הכשרון החבוי בהם, ומאידך – להסתיר את החסרונות שיש בכל אדם, במידה זו או אחרת. כל הורה נמנע מלהביא את הילד שלו למקומות בהם הוא ייכשל. הם יודעים ששם זה לא התפקיד שלו בעולם. זה שטח שבו הוא צריך לקבל עזרה מהזולת המוכשר בשטח הספציפי ההוא.

בוודאי שלא נאמר לילד או לאדם מבוגר שהוא כישלון גמור, מפני שהוא לא יכול לבצע ניתוח, או מפני שלא יכול לרפא חולה, הגם שזו באמת מוגבלות שיש בו. כי לכל אחד יש מוגבלויות מול כשרונות מיוחדים.

לכן, חשוב ביותר להעלות ולהבליט את ההצלחות והכשרונות של הזולת. ומאידך – להיזהר מלהתכבד בקלון חברו.

אמרו חז"ל ש"המתכבד בקלון חברו אין לו חלק לעולם הבא". רק על דברים בודדים נאמרו דברים כה חמורים עד כדי כך ש"אין לו חלק לעולם הבא".

מה הפירוש 'מתכבד בקלון חברו'?

עד עכשיו הבושה של חברו היתה נסתרת. איש לא שם לבו לזה, וכעת הוא רוצה להעלות את כבוד עצמו לעומת הבושה של החבר, בהשוותו את החכמה שלו כנגד הטיפשות של החבר. על כך "אין לו חלק לעולם הבא". העובדה שלפלוני אין שכל והוא מוגבל בתחום מסוים, ידועה לרבים; אבל זה לא מתיר להעלות אותה על פני השטח ולהבליט אותה ברבים ובכך להביך את חברו.

במקרה כזה, החבר מתבייש והוא נותר ללא הגנה. כיוון שהקלון הזה הוא אמיתי. אילו היה זה שקר, הוא יכל להוכיח ולגלות שאין זו אמת. אולם כשזו האמת, אין לו דרך להציל את עצמו – ועל דבר כה קשה, אין חלק לעולם הבא.

בכיוון זה נאמרו דברים חמורים גם על לשון-הרע, "לשון הרע הורגת שלושה". מה הפירוש לשון הרע? אתן דוגמה שהייתי עד לה:

היה בחור שירד מהפסים, אולם המשיך ללכת בכובע, בחליפה ועם זקן. בחיצוניות היה נראה אחד מ'שלנו', בן למשפחה 'שלנו'. אבל אני יודע שהיה לו קשה כל השבת להימנע מעישון. לכן הוא היה מתחבא באיזה פינה ומעשן בשבת. כך בעוד כמה עניינים, אבל בקהל הוא הופיע כמו בחור טוב.

פעם אחת נתפס על ידי בחור אחר כשהוא מעשן בשבת. 'אוהו, מה שאני אעשה לך', אמר הבחור, ובשבת הבאה הגיע לבית הכנסת, דפק על השולחן והכריז: 'לפלוני לא לתת עליה לתורה כי הוא מעשן בשבת. בעיניי ראיתי'. הבחור נעלב וכבר למחרת הוריד את הזקן, הכובע, הכיפה, התחבר לגויה ועזב הכל.

מה קרה? עד עכשיו החיסרון שלו היה נסתר. הוא חשב וקיווה שהוא עוד ישנה את דעת הקהל עליו החושבים עליו טוב, ולכן כדאי לו להתאמץ לשמור תשעים אחוז מהשבת. אמנם אין לו כוח לשמור מאה אחוז שבת; חצי שעה מהשבת הוא מעשן, אבל עשרים ושלוש שעות וחצי הוא שומר שבת. אולם מעתה, כשהתגלה קלונו ברבים, בשביל מה לו להתאמץ עשרים ושלוש שעות בשמירת שבת? לכן ירד לגמרי מדרך הישר.

הסיבה לשבירה הייתה מפני **שהרע שבו התגלה**. אם היו מסתירים את זה, אולי הוא היה מתאמץ לסגל לעצמו דמות חיובית, ויכול היה להיות שברבות הימים היה מתגבר. כשגילו את הרע שבו — נהיה כולו רע.

לגלות מגבלות של חבר, זהו רע שאין כמוהו ומשום כך אין חלק לעולם הבא.

ז ו הסיבה שכאשר ילד עם מוגבלות נכנס לבית הכנסת, לתוך קהל, וכולם מסתכלים עליו באופן משונה, מתלחשים או מצביעים לעברו, תראה כמה שהוא משונה — בכך הם מעוררים על עצמם את הדינים הכי קשים.

הקב"ה כמו אומר לנו: זה שהוא מוגבל, זה לא כי הוא עשה דבר רע. עשיתי אותו כך כי רציתי שאתה תתן לו צדקה בכשרון שאין לו אבל לך יש. אך במקום זה, לא רק שאתה לא נותן לו צדקה ואינך גבאי טוב לכשרונות שבך, אתה עוד מגלה את המגבלות שיש בו. כך אתה מעורר דינים שהקב"ה יתחרט, כביכול, מהכשרונות שנתן לך.

רואים שיש אנשים שנותנים הרבה כסף לצדקה, אבל קשה להם לתת יחס לזולת (אף על פי שלפי הבנתי הדבר צריך להיות הפוך, כי לתת כסף לצדקה גורם אצלי חסר ממה שנתתי לעני המקבל. לעומת זאת, יחס טוב לחבר, לומר לו בוקר טוב ולהסביר לו פנים, אינו מחסיר ממני כלום, והרי זה כמדליק נר מנר. ואף על פי כן, רואים שלהרבה אנשים יותר קל לתת כסף לצדקה מאשר יחס טוב למוגבלים).

חשוב מאוד שנדע שלכל אחד ואחת מאתנו יש הגבלות, ונדע לקבל כל אחד מאתנו עם ההגבלות שלו ולתרום לו במה שחסר לו.

ברגע שנעביר את הרעיון הזה לאחיו ואחיותיו של הילד המוגבל, נתגבר על בעיה מאוד חמורה. האחים והאחיות בדרך כלל רואים שאנחנו, ההורים, מקדישים יותר זמן ויש לנו יותר סבלנות לילד עם הצרכים המיוחדים. יש כמה מקרים שאפילו נכנסת קנאה בילד הרגיל.

אבל אם אנחנו מעבירים לו את המסר שהקב"ה בחר בו ככלי רחב יותר כדי שאנו ניתן לו יותר, ולאחיו יש פחות כי הוא עשיר לעומת האח המוגבל, העני, הרי יש בזה משום צדקה לעזור לאחיו.

[במאמר המוסגר: ההורים אכן עושים צדקה עם כל האחים, שכולם בעצם עניים: לילדים אין בית, אוכל, חינוך, וההורים שרואים את הילדים כעניים בכל הפרטים, נותנים להם את כל צרכיהם. הקב"ה שולח פרנסה לאבא ולאמא לצורך כל הילדים, כמו שהרבי אומר שכל ילד נולד עם הלחם ביד.

אני ראיתי את זה במוחש. הייתה תקופה שנולדה לי ילדה וקראתי לה 'ברכה'. הייתי אז בתקופה כלכלית קשה. הייתי די שבור, עד שהחלטתי לבטוח בה', ורק אז הדברים החלו להסתדר...

כיום, אני מסתכל על הכל אחרת לגמרי. על הילד שיש לו צרכים מיוחדים אני מוציא סכומי כסף ענקיים. כיוון שאינני תושב הארץ, אין אצלנו זכאויות כמו שיש בארץ ישראל. אצלנו הכול מושקע מהכיס שלנו, מורה משלב, תרפיה וכו', הסעות לטיפולים וכו' וכו'. אני יכול לאמוד את ההוצאות עבור הילד הזה, כחמישים אלף דולר לשנה, בעוד שהמשכורת שלי עומדת על כעשרים אלף דולר לשנה!

אולם ב"ה אני גם מרוויח טוב. מקבל עבודות שונות מכאן ומשם. אינני בעל חוב לאף אחד. אני מכסה את כל ההוצאות לבוא בקיץ לארץ ישראל עם כל המשפחה, לשכור דירה, לשכור מכונית. זו הוצאה לא קטנה. ובכל זאת, אני אומר שזה על חשבון הקב"ה ולא על חשבוני; אני הרי לא מרוויח את הכסף כך בדרך הטבע, אם כן, למה לצמצם? שיהיה ברווח. האם אסע ברכב קטן? לא. אקח רכב גדול. אני לא מצמצם בהוצאות, זה לא החשבון שלי, בין כך הוא מלמעלה יכסה אותם. וזה באמת עובד. הקב"ה לא משאיר אותי בלי כסף.

רק לאחרונה שילמתי כחמשת אלפים דולר עבור שמונה שבועות של טיפול לילד שלי בירושלים. אלה הן הוצאות ענק, מלבד הדירה והמכונית וכו'. ואני משלם על שני בתים, גם בארגנטינה יש הוצאות, הרי משם לא זזתי.

ב"ה אני עומד בכל, והקב"ה שולח כל ילד עם הצרכים שלו. אנחנו לא צריכים להיות קמצנים ולא לפחד לקפוץ לים. רק לא צריכים לדאוג, כי כשדואגים, אנחנו מקצרים את החיים שלנו, את הלב וגם את העצבים שלנו. צריכים לחיות בביטחון. ביטחון פירושו הוא שסומכים עליו שהוא יסגור את החשבון. עד כאן במאמר המוסגר].

ב חזור ונסכם את הדברים דלעיל: את המסר החשוב הזה — עם כל החומרה בה הארכתי, יש להמחיש לעדה, לחוג, לקהילה ולמשפחה. אפשר לכתוב מאמרים בנושא, לדבר על כך, כי ברגע שהקהל מקבל את הילד, הכול ייראה אחרת לגמרי.

את הנאום הזה, כאמור, נשאתי בחגיגת ה'אפשערנישי' שלו בהשתתפות קהל רב. בשבוע שלאחר מכן, כשהבן שלי נכנס לבית הכנסת, כולם קיבלו אותו עם חיוך, נתנו לו יד לשלום, והיום הוא ילד מאוד אהוב על הקהל על אף כל המוגבלויות שלו. הוא גם מאוד אהוב במשפחה על ידי האחים והאחיות שמאוד משתתפים ועושים מאמץ לעזור לו. כיוון המחשבה השתנה לגמרי.

חייבים להשריש את זה בדעת הקהל, כדי שהקהל יקבל אותו בטבעיות. כי כפי שהסברתי לפני כן: גם ילד רגיל אינו מסוגל לחיות בתנאים של בידוד מהקהל. הילד השונה צריך להיות מקובל בקהל כמו שהוא, ואם אנחנו לא יכולים לעמוד בתנאים כאלה, אז אנו חייבים לשנות את דעת הקהל כדי שהילד יהיה מקובל. לא צריכים להיות רב או גאון גדול בשביל להבין שהדברים האלה הם נכונים.

(תודה להרה"ח מנחם מענדל בליניצקי על הסיוע בהכנת המאמר)

בקשה הלבבית של אם

"באחד הימים קיבלתי אל תיבת הדואר האלקטרוני שלי, בין שאר המכתבים שהגיעו אלי מהאתר, מכתב מיוחד, מילד יהודי בן שתים עשרה וחצי, בשם ג'אש סילבר. במכתבו סיפר ג'אש על ההכנות שעורכים הוא והוריו למסיבת בר המצווה שלו. "אני יודע שה'בר מצווה בוי' צריך לומר 'ספיצ' (= דרשה) במסיבה. הייתי שמח אפוא לקבל נקודות מעניינות, מנקודת ראות אורתודוקסית, על טקס בר המצווה ומשמעותו הפנימית"

מאת: מענדל צפתמן

בלבו של היהודי האמריקאי הממוצע, מפעם רגש הערכה, הצדעה וגאווה גלויה בארץ ישראל וחייליה. בעבר הלא רחוק, התבטאה ה'ישיבה למקורות' בדמות עליה ארצה, או בהתנדבות בעבודת כפיים מפרכת בשדות הקיבוץ, או אפילו בהתגייסות לשרות צבא הגנה לישראל. בעידן ימי הבראשית של הקמת המדינה, היה המונח 'ציוני' מילה נרדפת ל'יהודי בתשובה'.

במרוצת השנים התפכחו לא מעט תושבי ארץ ישראל, שידעו אל נכונה להפריד דת וקדושה לבין ממשלה ומדינה. אף על פי כן, לארץ ישראל וחייליה המוסרים גופם ונפשם לשמירה עליה — היו ונשארו רגשי כבוד.

ליהודי האמריקאי שלא חי בקלחת הארצישראלית, היו ונותרו אינספור ספקות בקשר ליהדותו והמסתעף מכך — זכויותיו וחובותיו כיהודי. שאלת הזהות היהודית צפה ועולה בלבם חדשות לבקרים. אך דא עקא, פעמים רבות, מהעדר אומץ להיכנס למרכז יהודי אורתודוקסי לשיחה עם רב, נותרות השאלות וההתחבטויות בתהום הנשייה.

אולם, מהפכת השליחות של הרבי מלך המשיח לא פוסחת על אף יהודי. נאמנים לקריאת הקודש 'אף יהודי לא יישאר בגלות' החליטו מספר אברכים צעירים 'להרים את הכפפה'.

אלה הבינו ביסוד העניין, כי בדור ההייטק הנוכחי, לא קל להוציא את המון העם מביתו. אנשים מעדיפים לנהל את ענייניהם יותר ויותר באמצעות התקשורת האלקטרונית הממוחשבת. בדיוק לזה מצאו החסידים פתרון — הקמת אתר אינטרנט ייחודי ש'ייכנס' ללבותיהם של יהודים דרך המחשב המצוי בכל בית ועסק ויצית בהם את הניצוץ החבוי כהכנה להתגלות מלך המשיח.

+

כיום, (שנים אחדות לאחר הקמתו) משמש האתר ASKMOSES.COM [= שאל את משה] אבן שואבת למיליוני גולשים מרחבי העולם. רובם המכריע יהודים, אולם גם שאלות מגויים רבים מופנים אל מנהלי האתר מידי יום ביומו.

כשמו כן הוא: באתר אינטרנט זה יכול כל החפץ לשפוך את רחשי ליבו, להתחבט, להתייעץ, להיעזר, ולשתף את 'משה' בכל שאלותיו. את התשובה יקבל הכותב כעבור שעות ספורות אל תיבת הדואר האלקטרוני שלו.

דמעות התרגשות עמדו בעיניו של יהודה. הוא שלח את זרועו העטויה במדי החאקי למחות את דמעות סוררות, בכדי להמשיך בקריאת המכתב הבא, כמו אומר לעצמו 'הרגע חיילת! אתה לא ילדה!'...

ואיך אכן מתנהלת הפניית אלפי שאלות בכל יום? מסתבר, שגם בדור המתקדם הזה, יש צורך בעבודת אדם. הזנת אלפי תשובות אל המחשב בצורה כזו, שבה 'יענה' המחשב לשואל על שאלתו — לא באה בחשבון, שהרי 'אין דעותיהם שוות'. יש צורך לענות לשואל על פי סגנונו, רמת השכלתו, עומק הבנתו וכדומה. לשם כך גוייסו רבים מאנ"ש לשליחות ייחודית זו. השאלות והבקשות השונות מחולקות בין החסידים ונשותיהם, ואלה, כל אחד כפי כשרונותיו, משיבים תשובות לשואלים על פי סדר קבוע מראש.

ספרת הגב' ב.ש. — אחת ממתנדבות האתר:

"באחד הימים קיבלתי אל תיבת הדואר האלקטרוני שלי, בין שאר המכתבים שהגיעו אלי מהאתר, מכתב מיוחד, מילד יהודי בן שתים עשרה וחצי, בשם ג'אש סילבר. במכתבו סיפר ג'אש על ההכנות שעורכים הוא והוריו למסיבת בר המצווה שלו. "אני יודע שה'בר מצווה בוי' צריך לומר 'ספיצ' (=דרשה) במסיבה. הייתי שמח אפוא לקבל נקודות מעניינות, מנקודת ראות אורתודוקסית, על טקס בר המצווה ומשמעותו הפנימית".

היה ברור לי שעלי להסביר את חשיבותה של מצוות הנחת תפילין בכל יום חול, ועל הכוח העצום הטמון בהנחת התפילין, אך לשם חדירת המסר ללבו, החלטתי לפנות אליו בנימה אישית.

"ג'אש היקר, הרשה לי בבקשה לספר לך משהו אישי: בני יהודה נולד וגר בארצות הברית, בשנה האחרונה משרת הוא בצבא הגנה לישראל. אתה בטח מודע למצב ביטחונם של החיילים הישראליים במזרח התיכון.

"את החיילים האלו, בעלי המדים הירוקים, בטח ראית בטלביזיה לא פעם, בעיצומה של לוחמה נגד הטרור המשתולל בארץ הקודש. בעיניך הם נראים חזקים, גיבורים ומבוגרים. בעיני, לעומת זאת, מצטיירת תמונתו של יהודה היקר שלי. העיניים מתלחלחות, הלב מתמלא דאגה והפה לוחש תפילה חרישית לבורא העולם שישמור על יהודה שלי...

"ג'אש היקר, אתה וחבריך בני כיתתך, יכולים לשמור על יהודה וחבריו שמוסרים נפשם למען בטחון העם והארץ ושוכבים אי שם במארב, בעיצומו של מבצע מסוכן. הרבי מליובאוויטש, נשיא הדור, צוטט את הפסוק המובא בתנ"ך, "כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך", ואת פרשני התנ"ך המבארים, שפחד נורא נופל על אויבי העם היהודי בראותם יהודי מניח תפילין.

"הרבי גילה שבכוחה של הנחת תפילין של יהודי, גם בקצה העולם לתת כח, אומץ ובטחון לחיילי צבא הגנה לישראל, ולהטיל מורא ופחד על אויביהם.

"אשמח מאד אם תביא עובדה זו לידיעת חבריך.

"מזל טוב, יום הולדת שמח.

"מאחלת לך שתראה רק אושר כל חייך.

ב.ש."

עבור כשלושה שבועות. יהודה יצא עם חבר לשבת חופשה מהצבא. באין לו הורים המתגוררים בארץ הקודש, החליט להיענות להזמנת חבר מהפלוגה לעשות עמו את השבת. הם הגיעו ביום שישי לבית כשהם עייפים וסחוטים.

"אני מקווה שאתה מרגיש כבר בבית", פנה החבר ליהודה עם הגיעם לביתו והוסיף: "אני פשוט סחוט מעייפות, רק שינה טובה תשפר את מצב הרוח שלי", מלמל וזרק את עצמו למיטה.

לעומתו, ליהודה היו עוד תכניות. עליו לסיים את שיעורי החת"ת ולבדוק אימיילים. 'מכתב מהבית ישפר את מצב הרוח שלי', חשב לעצמו.

שתי כתובות אימייל לא מוכרות צדו את עיניו. 'מעניין מי זה?' חשב תוך כדי הקלקה לפתיחת האימייל. תוכן המכתב הפתיע אותו

לא פחות:

שלום חבר.

בשבוע שעבר, חגגתי את מסיבת 'בר המצווה' שלי. דרשת בר המצווה הייתה בעזרת אמך. התכתבנו באריכות באמצעות אתר האינטרנט ASKMOSES.COM **בעניין ה'בר מצווה' והדרשה שאותה עלי לשאת.**

כשסיפרתי לאמך אודות ה'בר מצווה', הרצתה לי באריכות אודות הנחת התפילין ופעולתם. היא סיפרה לי שהרבי מליובאוויטש גילה בשנת 1967, שכוח השפעתה של הנחת תפילין גדולה ביותר, וכי היא מוסיפה כוח ועוז לחיילי צבא הגנה לישראל, מטילה פחד ואימה על אויבי עמנו ומחזקת את ביטחונם והגנתם של תושבי ארץ הקודש.

וואו! בחיי לא שמעתי על כך...

אבא שוחח אף הוא עם אמך, ובדרשתו במסיבת ה'בר מצווה', סיפר לכולם על בחור אמריקאי בשם יהודה, המשרת כעת בצבא הגנה לישראל, וכיצד שומר הוא על הארץ שלנו.

אבא אמר, שהמתנה הכי טובה שכל אחד מהנוכחים יכול לתת לנער הבר מצווה, היא להניח תפילין, ובכך להגן על יהודה – אותו חייל יהודי בארץ הקודש, ועל כל חבריו.

מה אומר לך? אימי פשוט בכתה, והרבה אנשים אמרו שהם רוצים לעשות זאת, כלומר להניח תפילין למענם.

אבא ואמא קנו לי תפילין בחנות יודאיקה אורתודוקסית, ואמך אמרה שבוודאי תשמח לדעת על כך.

אבי גם הוסיף, שכשאסיים תיכון ואהיה מוכן ללכת לאוניברסיטה, אולי כדאי שקודם אלך לצה"ל, ואח"כ אלך לאוניברסיטה. הוא חושב שזה מה שנכון לעשות.

השבת, בבית הכנסת, כשאקבל עליה לתורה – אדבר שוב פעם בפני כולם, ואבקשם להניח תפילין.

תודה רבה על העזרה שלך לבר המצווה שלי.

שבת שלום,

ג'אש סילבר

אני רק רוצה שתדע, שאתה וחבריך ב'צבא הגנה לישראל' נמצאים עמנו, בתפילותינו בבית הכנסת שלנו. אימצתי את העצה של אמך, שכל הגברים, אורחי ה'בר מצוה', יניחו תפילין בכדי להגן על הארץ הקדושה שלנו, ועל כל אלה שמגנים עליה בגופם

דמעות התרגשות עמדו בעיניו של יהודה. הוא שלח את זרועו העטויה במדי החאקי למחות את דמעות סוררות, בכדי להמשיך בקריאת המכתב הבא, כמו אומר לעצמו 'הרגע חיילי! אתה לא ילד!'...

המכתב הבא נכתב על ידי אביו של ג'אש:

יהודה היקר.

שמי הוא אירבינג סילבר, האבא הגאה של נער ה'בר מצווה' הטרי.

אמך ריגשה מאד את משפחתי, באמצעות האתר ASKMOSES.COM**. השתדלנו ככל יכולתנו, להעביר התרגשות זאת לבני ולאחותו הצעירה.**

אני רק רוצה שתדע, שאתה וחבריך ב'צבא הגנה לישראל' נמצאים עמנו, בתפילותינו בבית הכנסת שלנו.

אימצתי את העצה של א, שכל הגברים, אורחי ה'בר מצוה', יניחו תפילין בכדי להגן על הארץ הקדושה שלנו, ועל כל אלה שמגנים עליה בגופם.

אני מאחל לך הצלחה בכל. ותפילתי שלא תראה עוד קרבות ומלחמות.

חזור הביתה בשלום. ה' יברך אותך.

שבת שלום.

סמינר הבית החסידי

הגנו שמחים להזמין את אנ"ש ואוהדי חב"ד ל-

נופש חסידי אטרקטיבי

שיערך אי"ה מיום רביעי כו' מנ"א ועד למוצאי שבת כ"ט מנ"א (31.8-3.9),
במלון המפואר והיוקרתי **כינר קלאסיק** אשר לחוף ימה של הכנרת.

בתוכנית:
• טיולים • קייטנה מיוחדת לילדים • חוף כנרת נפרד • בריכה • ספא
• משחקייה לקטנטנים • מרחבי דשא ענקיים למשחקי כדור עם הילדים

ובשבת: הרצאות מפי הרב יקותיאל גרין ומשפיע הרב מנחם מענדל גורביץ,
ולילדים – פעילויות בשעות ההרצאות.

מספר המקומות מוגבל – היזדרזו להירשם!

להרשמה – יצחק כהן: 03-9606559

מכללת "בית רבקה"

מכללה לחינוך ולהכשרת עובדי הוראה - מרכז להשתלמויות

יחידת חוץ ללימודי גברים

אל תחמיצו את ההזדמנות

להתקדם

לימודים והשתלמויות ייחודיות לציבור המורים, המחנכים ומנהיגים קהילתיים.

- לימודים לקראת תעודת מורה בכיר מטעם משרד החינוך למורים בפועל, חסרי תעודת הוראה.
- קורס "אדני הבית"
  מסלול להכשרת מנחים מוסמכים לחיי המשפחה היהודית. חדש בציבור החרדי. מומלץ לרבנים ולעוסקים בשלום בית והדרכה לצעירים, למסיימים תועדף תעודה מטעם משרד החינוך.
- קורס לשיפור ואימון בניסוח וסגנון הכתיבה.
  מומלץ לכל מי שמעונין לשפר את ההבעה בכתב כגון: ניסוח מכתבים, הודעות,כתיבת מאמרים, כתבות, ראיונות וניירות עמדה.
- פיתוח וקידום תהליכי חשיבה ולמידה -
  העשרה אינסטרומנטאלית מטעם מכון פוירשטיין המרכז הבינלאומי לקידום כושר הלמידה.

ידע מקצועות וקידום

אווירת לימודים נעימה ברוח חב"ד

גמולי השתלמות בכפוף לנהלים

סיוע בתאום הסעות

פריסת תשלומים נוחה

הכרה כלימודי חובה בשנת שבתון

פרטאקלי

"בית רבקה" - הנעשית המסייעת לקידום מקצועי ואישי.

יחידת חוץ ללימודי גברים - כפר חב"ד ב' 03-9602349, 054-6661408

חב"ד בשואה

60 שנה לסיום המלחמה

שואה בגן העדן החסידי

כשעוסקים באבדה הגדולה שאיבדה ליובאוויטש בשנות הזעם והאימה, אי אפשר שלא לעצור ולהתבונן, ולו במעט, באותן דמויות הוד חסידיות שנקטפו בדמי ימיהם מגינתה המלבבת והמפוארת של ליובאוויטש, כדי להבין את גודל האבדה והשבר אשר הושברנו. זהו אפוא תמצית סיפור חייהם של חשובי חסידי חב"ד בריגה, שנספו בשואה, כאשר כל אחד מהם ראוי בפני עצמו ליריעה רחבה שתתמצת, ולו במעט, את אישיותו הזוהרת

מאת: שניאור זלמן ברגר

גן עדן חסידי. זהו התיאור ההולם את האווירה ששררה בקהילת חב"ד בריגה בתקופה שלפני פרוץ מלחמת העולם השניה. על הקהילה נמנו חסידים חשובים ונכבדים, למדנים 'עובדים' ו'מקושרים', רובם ככולם בוגרי ישיבת 'תומכי תמימים' בליובאוויטש שצורפו בכור הטהרה. רבים מהם כיהנו בתפקידי מפתח: רבנים, משפיעים, עסקנים ושוחטים. אלה השפיעו שפע של 'חסידישקייט' על הקהילה החב"דית הפורחת והתוססת.

אין זה דבר של מה בכך. רבים מהחסידים בריגה, יוצאי רוסיה, כבר הספיקו לטעום את נחת זרועם של הקומוניסטים בברית המועצות, שם נאלצו לרדת למחתרת. רבים מהם הצליחו בנסים לברוח לריגה ולהתחיל שם את החיים מחדש.

בין דמויות ההוד החסידיות שבלטו בריגה, היו: ר' יצחק הורביץ [= ר' איצ'ע דער מתמיד] ר' יחזקאל פייגין, הרב רפאל כהן. ר' מרדכי דובין ור' מרדכי חפץ, ועוד גדולים ורבים שהאצילו מאישיותם על כלל הקהילה.

אם לא די בכך, הרי בשנים בהן התגורר כ"ק אדמו"ר הריי"צ בריגה, הפריחה הייתה ביתר שאת. החסידים זכו לשמוע מאמרי חסידות, להכנס ל'יחידות' ולהסתופף תחת כנפי השכינה. עם שובו של הרבי לריגה, מספר חודשים לפני המלחמה, לא ידעו אנ"ש את נפשם משמחה.

גן העדן החסידי ששרר בריגה, הושמד בימי השואה האיומה ורק מתי מעט שרדו. הידיעות אודות החסידים, לא רבות הן. חסד של אמת עשו מחברי ספרי הזיכרון ללטביה, שהועידו מקום מיוחד לרבנים ותלמידי חכמים, ובהם חסידי חב"ד רבים.

כשעוסקים באבדה הגדולה שאיבדה ליובאוויטש בשנות הזעם והאימה, אי אפשר שלא לעצור ולהתבונן, ולו במעט, באותן דמויות הוד חסידיות שנקטפו בדמי ימיהם מגינתה המלבבת והמפוארת של ליובאוויטש, כדי להבין את גודל האבדה והשבר אשר הושברנו.

להלן תמצית סיפור חייהם של חשובי חסידי חב"ד בריגה, שנספו בשואה, כאשר כל אחד מהם ראוי בפני עצמו ליריעה רחבה שתתמצת, ולו במעט, את אישיותו הנהדרת:

רבנים

● הרה"ח הרב **יצחק הורביץ**, שכונה בפי כל "ר' איצ'ע דער מתמיד". הוא שימש כרב בית כנסת "ריישישע מניינים" בריגה.

הרה"ח ר' איצ'ה דער מתמיד

ר' איצ'ה נולד בשנת תרמ"ב במושבה רזנווטה, שבפלך חרסון. הוא למד בכמה ישיבות עד שהגיע ללמוד ב'תומכי תמימים' בליובאוויטש. הוא היה מתמיד עצום בלימודו ומשום כך כונה "איצ'ה דער מתמיד". הוא היה מקושר בלב ונפש לרבותינו נשיאנו. לאחר נישואיו ייסד ישיבה בהוראת אדמו"ר הרש"ב בעיירה דוברנקה שליד ניקולייב. תקופה קצרה כיהן כר"מ בעיר ראמען.

בשנת תרפ"ח עבר לריגה, שם כיהן כרב בבית הכנסת ריישישע מניינים. זכה ורבותינו נשיאינו נתנו בו אימון בשלחם אותו בשליחויות שונות ברחבי ברית המועצות, בפולין ובארצות הברית. במסעות שליחות אלו חיזק את ענייני היהדות, הפיץ את תורת החסידות וגייס כספים עבור ישיבות 'תומכי תמימים'.

הוא היה איש פלא בדרכיו ובהתנהגותו. מעולם לא שכב על מיטה ולא פשט בגדיו כל השבוע. צם תכופות, ולא אכל ביום חול אלא סעודת עראי. כשהיה לומד בשעות המאוחרות של הלילה, היה מכניס רגליו בקערת מים קרים כדי שלא יירדם. אחר כך שכב על ספסל כשידו משמשת כ"כר". שינתו הייתה קצרה כיוון שהיה ממהר לקום לעבודת ה' של היום החדש.

בגלל יראת השמים המופלגת שלו, נהג בחומרות רבות, כאשר אדמו"ר הריי"צ הסכים שחומרותיו מתאימות לדרגתו הגבוהה. בימי ה'שבעה' אחר אדמו"ר הריי"צ, סיפר הרבי מלך המשיח, כי רק חסידים בעלי דרגה הניחו ארבע זוגות תפילין וביניהם ר' איצ'ע מתמיד (וכן ר' צבי-הירשל גור אריה שנהרג בוורשה בימי השואה).

ר' איצ'ה היה בקי נפלא בש"ס ופוסקים, ומומחה בהוראת איסור והיתר. בעל ידיעה מקפת ומעמיקה בתורת החסידות. תפילתו הייתה באריכות ונמשכה מידי יום שעות ארוכות, לעיתים עד תפילת מנחה. חסידים אמרו עליו כי הוא "בינוני" על פי הדרגות של ספר התניא.

ר' איצ'ה נשרף על קידוש ה' ביום י' בכסלו תש"ב, לאחר שהנאצים סגרוהו עם עוד יהודים רבים בבית הכנסת, והעלוהו באש. כמה מבניו ניצלו והגיעו לארץ הקודש ולארצות הברית, אולם בנו הרב הלל הורביץ, נהרג (כדלקמן).

● הרה"ח הרב **רפאל כהן** שכונה בפי כל "ר' רפאל גרמנוויצער". הוא שימש כרבם

תשובה הלכתית ששלח הרב רפאל כהן לידידו הרב ישראל דזיקובסאהן יו"ר אגו"ח בארצות הברית

עסקן חב"די בסיים הלטבי

כשעוסקים בדמויותיה המיוחדות של קהילת חב"ד בריגה, אי אפשר שלא להבליט את אישיותו של העסקן החסידי המפורסם הרה"ח ר' **מרדכי דובין** ע"ה, שהיה מראשי חסידי חב"ד בריגה וחבר בפרלמנט הלטבי.

על פועלו ושתדלנותו למען יהודי לטביה, ולמען חסידי חב"ד בברית המועצות ובראשם אדמו"ר הריי"צ — אפשר למלא ספר עב-כרס, ובכל זאת, אי אפשר ללא שירטוט קווים קצרים לדמותו, כפי שנכתבו בעיתון "דער היינט":

ר' מרדכי דובין נולד בשנת תרמ"ט, למשפחה חסידית מכובדת. אביו ר' זלמן בער ע"ה עסק במסחר עצים. כבר בצעירותו התפרסם ר' מרדכי בזכות מסירותו הנמרצת למען החברה שסביבו. כן קנה לעצמו שם של אדם בעל אופי עדין במידה נדירה.

הוא היה ירא-שמים מרבים, ידיד לכולם ואהב לעשות טובה לזולת. כבר בצעירותו העריכו אותו העסקנים מאוד. הוא היה מרבה להיכנס ולצאת בבתי 'בעלי בתים' חשובים בריגה.

כאשר לטביה הפכה למדינה עצמאית, נבחר ר' מרדכי דובין לחבר מועצת העם — ה'סיים'. כאחד ממייסדי 'אגודת ישראל' בלטביה, עסק במסירות נפש רבה למען כלל ישראל. צרותיהם של בני ישראל גרמו לו לזקנה בטרם עת, מאחר שסבל הרבה בהרגישו בצורה עמוקה את צער הזולת, צרות הכלל וצרות הפרט.

פעם התבטא ר' מרדכי כלפי מישהו בהלצה, באמרו שהלה 'משוגע'. הלה לא טמן ידו בצלחת, והשיב לר' מרדכי: "וכי אתה פחות משוגע ממני? הרי מי שעומד שלוש-עשרה שעות רצופות בבית מלא אנשים ואינו מגרשם החוצה, הוא 'משוגע' גדול יותר..."

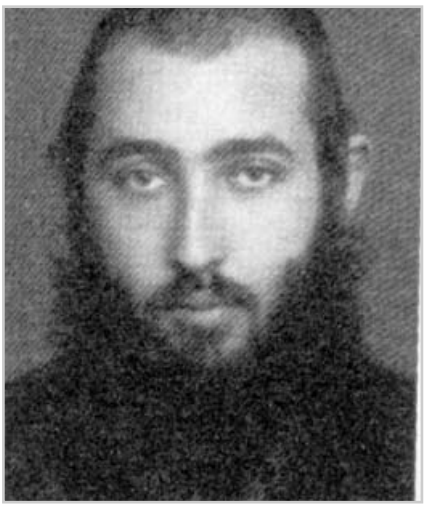
הרשמי של החסידים בריגה.

ר' רפאל נולד בעיר גרמנאוויטש עיירה הסמוכה לדווינסק בלטביה. למד בישיבת 'תומכי תמימים' בליובאוויטש, ונודע כבעל כשרונות גדולים ואף נחשב לאחד מבעלי הנגלה בליובאוויטש. הוא נשא לאישה את מרת שרה, בתו של הרה"ח ר' יואל דוידזון, רבה של העיירה אוסעווטי בפלך ויטבסק. לאחר פטירת חמיו, מילא את מקומו כרב באוסוויעטי. היה מחשובי הרבנים שבין יוצאי 'תומכי תמימים'. במשך השנים כיהן כרב בכמה מערי ברית המועצות: באוסוועטי, שצעדרין ובנעוול. רק בשנת תרצ"ה הגיע לריגה ומונה לרב הקהילה החסידית.

היה בקי בש"ס כפשוטו. עומק שכלו ורוחב בינתו בלימוד הנגלה היו באופן נפלא. הוא נחשב היה מגדולי הפוסקים, כיוון שהייתה לו ידיעה ברורה בכל ארבעה טורים ושולחן ערוך. למרות שהיה איש נחבא אל הכלים וברח מפני הכבוד והפרסום כמו מפני אש, הרי שבעת הצורך היה מדבר ברבים בכשרון נפלא, והיה מרתק את שומעיו.

אף הוא עלה על המוקד בתוך להבות האש שהקיפו את בית כנסת חב"ד כמסופר בפרק הקודם. גם רעייתו שרה וארבעה מבניו ובנותיו (ובהם רעייתו של ר' הלל הורביץ, ורעייתו של ר' ישעיה ברכהן) וכמה מנכדיו, נספו בשואה. הי"ד.

● הרב ישעיהו חנוך ברכהן — נולד בשנת תרע"ד בליוואני — לטביה. היה חתנו של הרב ר' רפאל כהן. בחורף תרצ"ה מונה לרבה של העיירה גוסטיני. נספה יחד עם רעייתו ובנו בריגה בשנת תש"א.

הרב ישעיהו חנוך ברכהן

● הרה"ח הרב **אליהו חיים אלטהויז**, רב בית הכנסת הרגצ'ובר.

הרב אלטהויז נולד בשנת תרל"א בעיר ניקולייב, לאביו הרה"ח ר' פנחס טודרוס אלטהויז. ר' אליהו חיים היה מהמקורבים ביותר לרבי הריי"צ ולבני משפחתו. לצד היותו מחשובי עסקני חב"ד בברית המועצות ובריגה, הוא היה מהמשפיעים הבולטים של ארגון "אחות תמימים" בריגה (ראה מסגרת).

כאשר הנאצים ימ"ש החלו להוציא יהודים להורג, קיבל את הגזירה בשלוות נפש טמירה, ואף עודד את כולם ללכת לקראת המוות על קידוש השם באומץ לב וברוח נכונה. הי"ד.

● הרה"ח הרב **נפתלי הרץ סוסנוביק**, רב בית כנסת חב"ד ברחוב מאטיי.

הרב נפתלי הרץ סוסנוביק

הרב הרץ למד בישיבת 'תומכי תמימים' בליובאוויטש. נחשב היה מגדולי תלמידי חכמים בריגה ונודע כבעל יראת שמים מופלגת. במשך שנים רבות שימש כרב המניין החב"די ברחוב מאטיי 22, שם מסר שיעורים רבים בנגלה.

● הרה"ח הרב **אברהם קוואשה**, רב מתמחה ברבנות ריגה.

הרה"ח אברהם קוואשה

ר׳ אברהם נולד בעיר קמינצפדולצק שבאוקראינה. בבחרותו למד בישיבות המחתרתיות שהוקמו ברחבי ברית המועצות. בהיותו נער כבן 14, הצליח להבריח את הגבול לפולין ושם נתפס. בפניו הוצבה האפשרות להגיע לארץ הקודש או להיות מגורש ללטביה, והוא בחר בלטביה כיוון ששם התגורר אדמו״ר הריי״ץ. רק לאחר תקופה אושרה חזרתו לפולין, שם המשיך את לימודיו בישיבת ׳תומכי תמימים׳. לאחר שנים אחדות שב לריגה, שם למד והוסמך לרבנות.

ביום כ״ח בשבט ת״ש, מונה לרב מתמחה (מה שמכונה היום ״שימוש״ לרבנות) ברבנות ריגה.

חפצו של הרב קוואשה להיות רב מורה-הוראה נגדע באיבו עם הרצחו על ידי הנאצים האכזריים.

משפיעים

● הרה״ח הרב **שמעון בלינר**, משפיע אנ״ש בריגה.

הרב בלינר נולד בעיר החסידית נעוול, והוא היה נכדו של הרה״ח ר׳ מיכאל בלינר, מחסידי אדמו״ר ה׳צמח צדק׳. ר׳ שמעון שימש כמשפיע במוסקבה, ולאחר מכן בריגה, ומסר שם בקביעות שיעורים בנגלה ובחסידות. הוא היה מהמשפיעים הבולטים בארגון ״אחות תמימים״.

● הרה״ח ר׳ **צבי הירש גאר**, משפיע ואיש אמונו של כ״ק אדמו״ר הריי״ץ.

הרב יהודה עבער

ר׳ צבי הירש נולד בשנת תרנ״ד בעיר ביקובשטט שבלטביה. זכה להימנות בין התלמידים בישיבת ׳תומכי תמימים׳ בליובאוויטש. הוא היה ידוע כ׳עובד׳ ובעל מידות טובות. היה נמוך קומה ועל כך אמר אדמו״ר הרש״ב: ״א קליינער נאר א הדר״ [קטן אבל הדר].

בשנים הראשונות לנשיאותו של אדמו״ר הריי״ץ, העביר הרבי את מסריו לחסידים שמחוץ לברית המועצות באמצעות ר׳ צבי גאר בריגה ור׳ פייביש זלמנוב בוורשה. בין השאר הם היו מופקדים על משלוח דמי ׳מעמד׳ ותרומות לישיבה.

ר׳ צבי הירש שימש כמשגיח בבית המטבחיים בריגה. היה ניחן בקול ערב במיוחד ושימש כבעל תפילה. הוא אף היה מהנהלת ארגון ״אחות תמימים״.

ראשי ישיבת תומכי תמימים

● הרה״ח הרב **הלל הורביץ** – ראש ישיבת ׳תומכי תמימים׳ בגוסטיני.

ר׳ הלל הוא בנו של ר׳ איצ׳ה דער מתמיד הי״ד וחתנו של הרב רפאל כהן הי״ד. כבר בבחרותו כיהן כראש ישיבת ׳תומכי תמימים׳ בגוסטיני.

ביום כ״ט בניסן ת״ש, זמן קצר לפני שר׳ הלל השתדך, שיגר אדמו״ר הריי״ץ מברק אל ר׳ מרדכי דובין, בכדי שיפעיל השפעתו על ראשי הקהילה בעיירה ליוענהאף, שימנו עליהם את ר׳ הלל כרב. כחודש לאחר מכן שיגר אדמו״ר הריי״ץ ברכות לאביו ר׳ יצחק, על שידוך בנו עם בתו של הרב רפאל כהן.

בסופו של דבר, הצעת הרבנות לא יצאה לפועל. ר׳ הלל ורעייתו נהרגו בריגה. הי״ד.

● הרה״ח ר׳ **יחזקאל הימלשטיין** כונה בפי כל ״ר׳ חאצ׳ע דער משגיח״, והוא שימש כמשפיע בישיבת ׳תומכי תמימים׳ בגוסטיני.

ר׳ יחזקאל נולד בשצעדרין בשנת תרמ״ה בערך. זכה להימנות בין תלמידי ׳תומכי תמימים׳ בליובאוויטש. היה ידוע כלמדן ושקדן עצום ששם לילות כימים בלימוד התורה. כבר בהיותו בגיל 23 מונה למשגיח בישיבה בליובאוויטש. הוא כיהן כמשגיח, ר״מ ומשפיע בישיבות ׳תומכי תמימים׳ בליובאוויטש ובסניפי הישיבה ברחבי ברית המועצות.

בשנת תרצ״ג השתקע בריגה, ובשנת תרצ״ד מונה למשפיע בישיבה בגוסטיני.

ר׳ יחזקאל נחשב בקרב חסידי ריגה לתלמיד חכם מובהק ובקי עצום בהוראה.

נהרג על ידי הנאצים בשנת תש״ב. הי״ד.

● הרה״ח הרב **יהודה עבער**, ראש ישיבות תומכי תמימים בפולין.

הרב עבער נולד בעיירה קראסנילוקי שבפלך מינסק, באיסרו חג הפסח תרס״א. בהיותו נער למד בישיבות ׳תומכי תמימים׳ בליובאוויטש, בשצעדרין, קרמענצ׳וג וברוסטוב.

הרב עבער כיהן כראש ישיבה, ר״מ ומשגיח בישיבות המחתרתיות שהיו פזורות בברית המועצות. אדמו״ר הריי״ץ חיבבו מאוד, ואף היה מהאברכים היחידים שזכה לסייע לאדמו״ר הריי״ץ בעבודתו הגדולה לאחזקת היהדות בברית המועצות.

בשנת תר״ץ הצליח להימלט עם זוגתו ובנם, אברהם אליהו, מרוסיה לריגה. שנה לאחר מכן, בשנת תרצ״א, מינהו אדמו״ר הריי״ץ לראש ישיבת ׳תומכי תמימים׳ בוילנה וכעבור שנה לראש הישיבה בוורשה. במשך הזמן, גם שאר סניפי הישיבה ברחבי פולין הועברו תחת אחריותו, והוא אברך צעיר כבן 31 בלבד!

נודע כגאון גדול, חריף, עמקן, בעל הגיון ושכל ישר; ׳מחדש׳ ובעל הסברה נפלאה בדיבור ובכתב. הוא ערך את מדור ״שערי תורה״ בגיליונות ׳התמים׳ שיצאו לאור בוורשה. הוא סלל דרך חדשה בלימוד ועקרונותיה מבוארים בהקדמה לספרו ״שערי יהודה״.

הוא אף היה בעל מנגן נפלא, בזכרו את כל ניגוני חב״ד אותם ניגן בדיוק רב. הוא עצמו חיבר ניגונים חדשים מלאי רגש פנימי.

בתקופת המלחמה פעל רבות על פי הוראות שקיבל אדמו״ר הריי״ץ כדי להציל את תלמידיו. כאשר יצא הרבי מוורשא לריגה, לקח עמו את הרב עבער, רעייתו, בנם ובתם לאה העניא. הוא היה אמור להצטרף לפמלייה של הרבי בדרכו לארצות הברית, אלא שלפתע חלה בנו ומשום כך התעכב ונותר בריגה.

נספה על ידי המרצחים ימ״ש יחד עם בני משפחתו בחודש כסלו תש״ב.

בעידודו הנמרץ של הרבי מה״מ, הוציאו תלמידיו, ובראשם ר׳ משה פנחס הכהן כץ, את חידושי תורתו בספרים ״שערי יהודה״.

מזכיר הרבי

● הרה״ח הרב **יחזקאל פייגין**, שכונה

"אחות תמימים"

ארגון 'אחות תמימים' שאיגד בתוכו את בנות חסידי חב"ד בריגה, היה ארגון שפעל בהדרכה ובפיקוחם של חשובי החסידים בעיר, תוך בהכוונה מפורטת של אדמו"ר הריי"צ.

הארגון הוקם בחורף תרצ"ז על פי הוראת אדמו"ר הריי"צ. מטרת הארגון היתה לאגד את בנות החסידים באגודה אחת. הרבי רצה שההשפעה תהיה לא רק על הבחורים, אלא גם על הבנות שבבית. במסגרת ארגון זה התכנסו הנערות לעיתים מזומנות, התפללו יחד, למדו חסידות, ערכו מסיבות והתוועדו ביניהן.

לראשי הארגון מינה הרבי הריי"צ שלושה מנהלים ומפקחים שכונו בשם "רועים", הלא הם החסידים: הרב **מרדכי חפץ**, הרב **אברהם אליהו אשרוב**, והרב **צבי גאר**. הרב **אליהו חיים אלטהויז** והרב **שמעון בלינר** כיהנו כמשפיעים של הארגון.

בנות 'אחות תמימים' קיבלו מהרבי הריי"צ אגרות ארוכות, והן תירגמו אותן והדפיסו מהם קונטרסים שהופצו בקרב הבנות. על התייחסותו המיוחדת של הרבי הריי"צ לארגון, ניתן ללמוד מכך ששלח לר' מרדכי חפץ, אגרת של עשרה עמודים, ובה מבקש כי הלימוד של הבנות במסגרת הארגון לא יהיה בדרך קבלת עול, אלא מתוך רצון פנימי.

שתי תמונות המתעדות את בנות 'אחות תמימים', שרדו את אימי השואה. בתמונה הראשונה מצולמות כשלושים בנות, ולצדן יושבים הרב אליהו חיים אלטהויז, והרב מרדכי חפץ. בין חברות הארגון, ישנן בנות ונכדות לחשובי החסידים שנספו בשואה:

ביילע חפץ, שרה חפץ, גיטל גאר, חיה גאר, מאשה פייגין, אסתר אשרוב, פייגע מגידסון. השם יקום דמן.

התמונה השניה צולמה שבועיים לאחר שאדמו"ר הריי"צ ובני ביתו הגיעו לריגה. בנות 'אחות תמימים' הצטלמו עם הרבנית שטערנא שרה, אמו של הרבי הריי"צ. במרכז התמונה ההיסטורית מחזיקות שתי בנות שלט קטן: "אחות תמימים, כיתה הצעירה, כי טבת ה'ת"ש".

חצי שנה לאחר שצולמה התמונה, הגיעה המלחמה העולמית לריגה, ורבות מהמצולמות נספו על קידוש ה'.

ארגון 'אחות תמימים' בריגה, היה מודל לארגון שהוקם בשנים שלאחר מכן בארצות הברית ובעוד מקומות (סקירה נרחבת אודות הארגון, פורסמה ב'עטרת חיה' גיליון סיון תשס"א).

הרה"ח ר' יחזקאל פיגין ובני משפחתו

בפי כל "חאצ'ע", שימש כמזכירו האישי של כ"ק אדמו"ר הריי"צ.

ר' חאצ'ע נולד בשנת תרנ"ה בערך, בעיר לוקימא שבביילורוסיה. זכה ללמוד בישיבת 'תומכי תמימים' בליובאוויטש, והיה מהתלמידים שנשלחו על ידי אדמו"ר הרש"ב לחברון כדי לייסד שם את ישיבת 'תורת אמת'. הוא נשא לאישה את מרת סאשא לבית צייטלין.

ר' חאצ'ע ניהל במסירות נפש מופלאה את רשת ישיבות 'תומכי תמימים' המחתרתיות בברית המועצות. הוא עצמו אף שימש כמשפיע בכמה מסניפי הישיבות. החל משנת תרפ"ז, זכה להיות מזכירו ואיש סודו של אדמו"ר הריי"צ.

הוא זכה להימנות בקבוצה המצומצמת שאושרה להילוות לאדמו"ר הריי"צ עם צאתו מרוסיה בשנת תרפ"ח. במשך כמה שנים שימש כמזכירו של הרבי בהתגוררו בריגה ובוורשה. הוא ערך את מדור "שערי חסידות" בגיליונות 'התמים'.

בימי המלחמה יצא עם אדמו"ר הריי"צ מוורשה לריגה, והיה אמור להמשיך עם הרבי לארצות הברית, אך לא הספיק להשיג ויזות עבורו ועבור בני משפחתו והוא נותר מאחור.

יחד עם שני חבריו ר' רפאל כהן ור' איצ'ה דער מתמיד, עלה באש השמיימה בתוך בית הכנסת "רייסישע מניינים". רעייתו וארבעת ילדיו אף הם נספו בריגה. ה"י"ד.

שו"בים

● הרה"ח הרב **אברהם אליהו אשרוב**, שכונה בפי כל: "דער דרבינר רב".

ר' אברהם אליהו נולד בשנת תרמ"ח בעיירה סוראז. זכה ללמוד בישיבת 'תומכי תמימים' בליובאוויטש, ומשם נשלח עם קבוצת תמימים לייסד את ישיבת 'תורת אמת' בחברון, שם למד כשנתיים ואז חזר לרוסיה.

לאחר נישואיו שימש כרב בעיירה דריבין, ובשנת תרצ"א נשלח על ידי הרבי הריי"צ לשמש כאחד מראשי ישיבת תומכי תמימים בוורשה.

בשנת תרצ"ה, הגיע לריגה שם שימש כשוחט, והיה נחשב לשוחט מומחה. בימי שבתו בריגה נהג לחזור מאמרי חסידות, בשבתות, בימים טובים ובהתוועדויות בימי דפגרא.

הוא, רעייתו וארבעת ילדיו: שלום בער בן 21, שמעון בן 17, ומענדל בן 15 וילד נוסף – נרצחו על ידי הנאצים בשנת תש"א.

● הרה"ח הרב **מרדכי חפץ** שכונה בפי כל "מוטק'ה חפץ", מראשי חסידי חב"ד וממקורביו של אדמו"ר הריי"צ.

נולד בעיירה דיסנא שברוסיה הלבנה. למד בישיבת 'תומכי תמימים' בליובאוויטש, כאשר באותם ימים היה 'חוזר' של אדמו"ר הרש"ב.

בשנת תרס"ח השתקע בריגה ועד מהרה הפך לאחד מראשי עסקני חב"ד בריגה. הוא אף כיהן כשד"ר בשליחות אדמו"ר הריי"צ, ונסע בשליחותו לארצות הברית ולמקומות נוספים. אף זכה להיות איש אמונו של הרבי, ובמשך השנים נשלחו דרכו כספים ומסרים רבים לאנ"ש בריגה.

מלבד תפקידו כשוחט הוא כיהן כמשגיח ראשי על האיטליזים בריגה. יחד עם זאת

הרה"ח ר' מרדכי חפץ

ייצר טליתות, והיה מראשי ארגון 'אחות תמימים'.

מידי שבת, בשעת 'רעוא דרעווין', נהג לחזור מאמרי חסידות ב"חדר שניי" של המניין השלישי בבית הכנסת "ריישישע מניינים".

ר' מרדכי, רעייתו וילדיו, נספו בשואה. בנו הרה"ח ר' אפרים חפץ, משוחטי העיר ריגה, נספה בשנת תש"א. הי"ד.

● הרה"ח הרב **לייב אסטראחאן** – השוחט החב"די בריגה. נחשב כ'בעל מדריגה' והצטיין בייחוד בהכנסת אורחים.

● הרה"ח ר' **מענדל לייב מגריק** – שוחט חב"די בריגה. התחנך בבית אביו הרה"ח ר' יעקב שמשון מגריק (מחסידי ואנשי מעשה המפורסמים בחב"ד. מגיד שיעור בחסידות במניין ראשון שב"ריישישע מניינים". רבותינו נשיאינו ושלוחיהם לריגה היו מתארחים בביתו של ר' יעקב שמשון). בנו ר' מענדל ירש ממנו את מידותיו המפוארות. הוא היה ידוע כיהודי יקר וחביב, בעל לב טוב, מיטיב לזולת בכל כוחו. תמיד רץ לעשות צדקה וחסד עבור הזולת.

● הרה"ח הרב **ישראל מגידסון** – שוחט.

ר' ישראל נולד בשנת תרל"ח בעיר הומיל שבביילורוסיה לאביו הרה"ח ר' זאב מגידסון, מחשובי חסידי חב"ד בהומיל. ר' זאב שלח את שלושת בניו, ובהם ר' ישראל, ללמוד ב'תומכי תמימים' בליובאוויטש.

ר' ישראל היה מעסקני חב"ד בהומיל ומקורב ביותר לאדמו"ר הריי"צ. לאחר המהפכה הקומוניסטית התקבל כמנהל עסק ממשלתי בעירו הומיל, אך לאחר זמן קצר ערכו אנשי המשטרה החשאית חיפוש בביתו ומצאו כתבי חסידות, ומאז חי בפחד מתמיד. בעקבות זאת ביקש את ברכת אדמו"ר הריי"צ שיוכל לעזוב את ברית המועצות. הברכה אכן התממשה והוא היגר מברית המועצות ללטביה והשתקע בריגה (אחיו ר' יצחק, רב בלודמיר, נהרג אף הוא בשואה ועל כך נכתב בפרק חמישי. אח שלישי, התמים יוסף, נפטר בבחרותו).

בעלי צדקה וחסד

● הרה"ח הרב **אהרן חפץ**, שכונה בפי כול "אהרק'ה חפץ" – מראשי חברת 'שומרי שבת' ומחשובי חסידי חב"ד בריגה.

בריגה פעלה חברת שומרי שבת שעודדה יהודים רבים לשמור שבת. החברה אף השתמשה בדרכים מגוונות כדי להעביר את מסריה ולהיכנס לבבות. ר' אהרן היה מראשי החברה, ואף כיהן כיושב ראש הנהלת בנק שומרי שבת בעיר.

הוא לא רק עודד אחרים לכך, אלא גם הידר בעצמו בשמירת שבת. מידי ערב שבת, לפני השקיעה, נהג להוציא את נורות החשמל בכל חדרי הבית, כדי שלא יכשל מי מבני הבית בחילול שבת. כמו כן היה מסיר את הפעמון מדלת ביתו כדי שמי מהבאים אליו לא יצלצל בטעות...

● האחים כץ: הרה"ח ר' **זאב**, הרה"ח ר' **משה** והרה"ח ר' **שמואל יעקב** – שלושה בנים למשפחת כץ החב"דית מהעיר יעקבשטדט שבלטביה. שלושתם היו ידועים ביראת שמיים מיוחדת. הם היו ידועים גם כבעלי צדקה מופלגים, מתפללים בדביקות וקובעים עיתים לתורה.

● הרה"ח הרב **בן ציון ליפשיץ**, מחשובי העסקנים בריגה.

במשך שנים רבות, שימש כגבאי במניין השלישי שב"ריישישע מניינים". נחשב לנדבן ועסקן בכל מוסדות התורה הצדקה והחסד שבעיר. הוא אף ייסד גמ"ח על שמו ועל שם אשתו מרת מערע, שאף היא הייתה בחייה מהנשים העסקניות.

הניצולים

אין מי היודע חשבונו של עולם, ומדוע כאלה נספו על קידוש ה' וכאלה ניצלו. אולם כמה מחשובי חסידי חב"ד שהתגוררו בריגה, נזדמן להם להיות הרחק מן העיר בתקופת פלישתם של הנאצים ימ"ש, ובזכות כך ניצלו. דמויות אלו אף הן השרו אווירה חסידית מיוחדת על צביונה של הקהילה החב"דית הגדולה בעיר, ומכיוון שכך, מצאנו לנכון להזכירם.

אחד מחשובי החסידים בריגה שניצל, היה הרב **חיים מרדכי אייזיק חודקוב**, מנהל בית הספר 'תורה ודרך ארץ'. הוא צורף לפמלייתו של אדמו"ר הריי"צ שהיגר לארצות הברית ברגע האחרון. השפעתו של הרב חודקוב על מאות התלמידים הייתה ניכרת, והיה נחשב לדמות חינוכית ידועה.

אחד מצעירי הצאן שניצל, היה הרב נותק'ע ברכהן ע"ה שכאמור בפרק הקודם, נמלט מהמדינה בעת שהנאצים התקרבו לריגה. לימים חזר לעיר ולמדינה, ושימש כרבה הראשי בהכרת השלטונות.

סיפור מפליא היה עם ארבעה מנכבדי החסידים: הרה"ח ר' **שמריהו גור אריה**, אחיו הרה"ח ר' **משה גור אריה**, הרה"ח ר' **זובער חסקינד** והרה"ח ר' **חיים יוסף רוזנבלום.** בימי שבתם בריגה, עסקו ארבעתם במשלוח חבילות מזון ובגדים לחסידים שנותרו מאחורי מסך הברזל ברוסיה.

בשנת תרצ"ו נעצרו ארבעתם על ידי שלטונות לטביה, ובפניהם הועמדו שתי אפשרויות: לשלם קנס גבוה או לעזוב את המדינה לאלתר. הארבעה נטו לשלם את הקנס, אולם על פי הוראת אדמו"ר הריי"צ בחרו באפשרות השניה, והם עזבו את ביתם, משפחותיהם ועסקיהם, ויצאו לארץ ישראל שהייתה אז בבחינת מדבר שממה רוחני וגשמי. רק כעבור שנים הבינו כי בקיימם את הוראת הרבי, ניצלו חייהם ממידת הדין... ארבעתם היו מראשי החסידים שהניחו תשתית לפעילות חב"ד בארץ הקודש.

על שלושה חסידים ידוע שהוגלו על ידי הקומוניסטים לארצות גזירה: הרה"ח ר' **מרדכי זובין** (ראה מסגרת) הרה"ח ר' **אברהם גודין** והרה"ח ר' **מיכאל פיזוב** ומשפחתו. כאמור, אלו הוגלו לסיביר בתקופת השלטון הסובייטי בריגה, ובכך ניצלו חייהם.

מקורות: "לטביה בתי כנסת ורבנים", "יהדות לטביה" (1953) "ספר הצאצאים", "התמים", "תולדות חב"ד ברוסיה הסובייטית", "דער היינט","ביטאון חב"ד", "שערי יהודה", "ליובאוויטש וחייליה", "בית משיח" ומוספיו "התמים" ו"עטרת חיה", "ביטאון מחניים", "יד ושם", "בית לוחמי הגטאות", וראיונות בעל פה.

ב"ה

חדשות
עידכונים
מעיר האבות
חברון

א לפי גולשים
מידי יום
נהנים מאתר
חי תוסס
ושימושי
ישר מהחוית

ניתן לפרסם באתר - לפרטים 054-5-690067

כמצוות רבותינו נשיאנו - קנה ד' אמות בחברון

www.chabad-hebron.com

קשה
למצוא השקעת נדל"ן
אטרקטיבית,
קל להרים טלפון!

U.S. & CA Tel: 1718-770-7746
P.O.B. 247 Kfar Chabad
Tel: 972-3-9607536
Cell: 972-54-4300-770
Fax: 972-3-9606278
E-mail: shm770@bezeqint.net

TRUMP INTERNATIONAL

טל: 03-9607536
shm770@bezeqint.net

א.אמת ב.ברכה
השקעות בע"מ

חדש במרכז כפר חב"ד
ומול 770 - ניו יורק
חדרים ממוזגים ומרווחים
על בסיס יומי שבועי או חודשי

לפרטים: 03-9607536
054-4300770
USA&CANADA-718-770-7746

עופות והודו בהכשר הרב יורקוביץ שליט"א מד"א חב"ד לוד!
הבקר בהכשרם המהודר של

עוף אנ"ש

חדש בעוף אנ"ש!!!

שחיטת חב"ד
ליובאוויטש
ראשון לציון

נלאט חלק למהדרין מן המהדרין
אף לשיטת הבית יוסף

מבחר נקניקים במחירי היכרות
● פסטרמה ● נקניק עוף ● סלמי
● כתף בקר מעושן

כמו תמיד אנחנו הזולים ביותר!

משלוחים חינם
בכל רחבי הארץ! הובלה בקירור!

להזמנות: 03-9521649

נופש על שפת הכינרת

נופש באווירה חסידית
מחיר זול במיוחד למשפחות

כפר הנופש האון, למרגלות הגולן.
פעילויות לילדים ולכל המשפחה.
מתאריך כ"ג מנחם אב עד כ"ו (28.8-31.8)

מוצרים בחדר האוכל בהכשרים בד"ץ עדה חרדית והרב לנדא משגיח צמוד מטעם הרב בסטריצקי

אור חיה
רח' ישעיהו 12 ירושלים
טל: 02-5326980
www.orchaya.org.il

עד מתי??? די!!!

בהלם בתדהמה ובשברון לב הננו מהידיעה המצמררת והקורעת לב השומעים,
על פטירתו הטרגית בדמי ימיו של הבחור המיוחד שכל מהותו חסד ועזרה "כאמא של התמימים"
התמסר לכל בקשותיו והורואותיו של כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א ובפרט בענייני בשורת הגאולה

התמים הנעלה והמצויין **אפרים** ע"ה **ווקסלר**

הרופא לשבורי לב ירפא יגונם של הוריו אחיו וכל בני משפחתו וחבריו כאחיו שיחיו
שדאגו לו בלב ונפש במשך כל זמן שהותו בבית הרפואה
וזכות כל פעולותיו בעלמא דין יעמדו לו לתבוע ולדרוש במרומים,
שיהפכו ימים אלו לששון ולשמחה ולמועדים טובים
בהתגלות עטרת ראשינו הוד כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א מלך ביופיו,
והקיצו ורננו שוכני עפר והוא יחד עם כל חיילי בית דוד בראשם

יוסף ורבקה טעוועל ובני ביתם שלמה זלמן ומנחם מענדל טעוועל, כאן ציווה ה' את הברכה

נופש בצפת

דירת חדר
להשכרה לזוגות
על בסיס יומי
04-6921489
052-5822139

קיט
דירת נופש
בשיכון חב"ד צפת

VACATION APPARTMENT
CHABAD-TZFAT

0528-641135
0506-512094

ישיבה קטנה "תפארת התמימים"
חב"ד ראשון-לציון

רח' שבזי 16 שכו' נחלת יהודה ראשון לציון פקס : 03-9605-403
050-6740-770 – משרד ראשי: ת.ד. 361 כפר – חב"ד

הודעה משמחת

ההרשמה לישיבתנו

ישיבת "תפארת התמימים" נחלת יהודה (לשעבר בבית דגן)

לשנת הלימודים הבעל"ט בעיצומה.

הישיבה מיועדת לגילאי 14-17
תכנית הלימודים מתנהלת ברמות שונות עם גישה
חסידית אישית ותומכת ע"י צוות חנוכי ומסור,
בזאל החדש והמרווח אשר נתרם ע"י ר' משה מקייטן הי"ו

לפרטים והרשמה נא ליצור קשר עם משרד הישיבה
050-6735577 ,050-6740770 ,03-9607049

ב"ה התרחבנו

לאחרונה קלטנו זוגות חב"דיים לחברה,
שקיבלו ברכה מהרבי דרך ה'אגרות קודש'.

אנו זקוקים לעוד

אז אם אתם רוצים להתפרנס בכבוד,
בשעות הפנאי ואתם זוגות שמחים ואופטימיים,
(הורדנו את גיל הקבלה ל-24).
אנו מתגמלים בצורה גבוהה מאד יותר מכל פורמט מוכר
(חובת ההוכחה עלינו)
אצלנו אין אבטלה.
השעות נוחות וגמישות לפי בחירתכם
אפשרות גם מהבית

לפרטים הראל משעה - 14:00 - 0546-522626

מבצע תפילין בחדר בידוד

"פרופסור חיים דב מנטל התקשר אלי וביקש שאבוא לבקר את בנו השוכב בבידוד במצב מסוכן, בבית הרפואה בבוסטון. הוא ידע על הקשר שלנו בתקופה שהתחלתי להתקרב לליובאוויטש. היססתי אם לעזוב את 'קראון הייטס' לשם כך, והתשובה של הרבי הייתה מהירה: לנסוע! • הרב ליפא קורצוויל מספר על שליחות מיוחדת בבוסטון

"ל יפא יקירי! בני משה מאושפז בבידוד לאחר ניתוח 'אפנדציט' שעבר לפני תקופה קצרה. בימים האחרונים נאלצו הרופאים לשוב ולנתחו בגין ה'אפנדיציט'. התברר כי הזיהום בגופו הולך וגובר, וכעת הוא בחדר בידוד, מחובר לאינספור מכשירים. מצבו מתדרדר. חושבני, כי אם אתה כידיד תבוא לבקרו, הוא ישמח ויתעודד".

"היה זה בשושן-פורים תשכ"ח" – מספר הרב **ליפא קורצוויל** על שליחות מיוחדת שהייתה לו בבוסטון – "כאשר הפרופסור חיים דב מנטל, פרופסור להיסטוריה באוניברסיטת הארוואד בבוסטון, סיפר לי בטלפון על בנו המאושפז במצב מסוכן לאחר שני ניתוחי 'אפנדיציט'.

משה מנטל היה חברי הטוב מהתקופה בה למדתי בישיבה התיכונית במושב חמד. זו הייתה הסיבה שביקש שאבוא לבקר את בנו ולעודד את רוחו. כעת, לאחר שיחת הטלפון העצובה, חזרתי במחשבותיי כמה שנים אחורה, לתקופת הידידות שלנו בישיבה במושב חמד:

משה, היה צעיר ממני ויצא לי להשפיע עליו לטובה על ידי לימוד ושיחות נפש. באותה תקופה התחלתי להתקרב לחב"ד; השתתפתי באורח קבע בשיעורי תניא שמסר הרב ישראל צבי הבר. לא אף זאת, אלא שבימי דפגרא באתי להתוועדויות שהתקיימו בישיבת 'תומכי תמימים' בכפר חב"ד.

משה, שידע על הקשר שלי עם חב"ד, סיפר על כך לאביו הפרופסור מנטל שבאותה תקופה הרצה באוניברסיטת בר אילן. התברר כי אביו השתייך לחוגים קונסרבטיביים בארצות הברית, ובשלב מסוים נוצר קשר בינו לבין אדמו"ר הריי"צ שהחל לקרבו ליהדות. הרבי מה"מ המשיך במלאכת הקירוב, וכך נוצר קשר מיוחד בין המשפחה לרבי. הם היו נכנסים ל'יחידויות', קיבלו מכתבים מהרבי והקשר נמשך.

בין היתר סיפר לי משה, כי באחת היחידויות, אמר הרבי לאמו שתלמד עם בנה את הפסוק: "והנה ה' ניצב עליו ומלא כל הארץ כבודו" וכו'. ביחידות אחרת, כאשר אביו הציג בפני הרבי ספר שכתב במשך כמה שנים, דפדף הרבי בספר במהירות, ולבסוף

מאת: שניאור זלמן ברגר

הניחו על השולחן ואמר: "החלק הראשון של הספר הוא טוב, אבל החלק השני מיותר. גם ללא החלק השני יבינו את המסר שהובא בחלק הראשון".

פרופסור מנטל, התפעל מגאונותו של הרבי, שבדפדוף מהיר, קלט את מעלותיו וחסרונותיו של הספר.

את המחשבות שלי על העבר, תפסה שאלה פרקטית:

כיוון שאני בשנת 'קבוצה', הרי שמאז בואי ועד היום לא יצאתי מקראון הייטס; באתי להיות אצל הרבי בלבד. לא ידעתי האם במצב הנוכחי מותר לי לעזוב את 770 באמצע שנת ה'קבוצה' ולנסוע לבוסטון הרחוקה?! מלבד זאת, נשאלת השאלה, האם אוכל בכלל להסתכן ולהיכנס אליו לחדר הבידוד? האם ביקורי ישפיע עליו בכלל?

שאלות אלו ועוד ניקרו במוחי, ומשום כך כתבתי מיד לרבי על המצב ושאלתי כיצד לנהוג?

עד מהרה יצאה תשובה חיובית — לנסוע ולבקרו!

מבלי להשתהות יצאתי מיד לדרך. נסעתי באוטובוס והנסיעה הייתה ארוכה עד שהגעתי אל בית הרפואה בבוסטון.

פרופסור מנטל קיבל אותי בפנים חיוורות. הוא היה נרגש ובעיקר מבולבל מאוד. רק בקושי הצליח להסביר לי על מחלת בנו:

"המצב הרפואי החמיר. מידי פעם מרשים לי לראות את בני רק לרגעים אחדים, ותו לא. החשש הגדול מזיהום, הביא את הרופאים לאסור עליו כל מגע עם הסביבה. אפילו תפילין הוא אינו מניח זה ימים אחדים".

שמעתי ונחרדתי. היה עצוב לי לדעת שידידי הטוב לא מניח תפילין בגלל מצבו הקשה. אני בגישה החסידית שלי הבנתי שצריך להיות הפוך: קודם כל להניח תפילין ואחר כך תבוא הרפואה. כעת הבנתי מדוע הרבי שלח אותי לכאן — בכדי להניח תפילין עם חבר. הרגשתי מחויבות גדולה לעשות את זה, הגם שהדבר יכול לסכן אותי. הבנתי שהמלאכה המורכבת היא לשכנע את האבא להניח תפילין עם בנו.

בררתי את המילים הנכונות ואמרתי לו: "מאיר חייב להניח תפילין. שיגיד לפחות פעם ביום 'שמע ישראל' עם תפילין. עם כל ההערכה שיש לי לרופאים, אניח לו תפילין רק לדקות אחדות ואז בוודאי ה' יעזור לו".

למרבה פליאתי פרופסור מנטל הסכים.

ביחידות אחרת, כאשר אביו הציג בפני הרבי ספר שכתב במשך כמה שנים, דפדף הרבי בספר במהירות, ולבסוף הניחו על השולחן ואמר: "החלק הראשון של הספר הוא טוב, אבל החלק השני מיותר. גם ללא החלק השני יבינו את המסר שהובא בחלק הראשון". פרופסור מנטל, התפעל מגאונותו של הרבי, שבדפדוף מהיר, קלט את מעלותיו וחסרונותיו של הספר

נכנסנו במהירות לחדרו, ומשה הופתע מאוד לראותי. עודדתי אותו במילים חמות ולפני שנתפס על ידי האחיות או הרופאים, הנחתי לו תפילין במהירות. הוא אמר 'שמע ישראל' בעוד אביו הפרופסור עומד מן הצד ומזיל דמעות. לאחר מכן חשף את לבו ואמר כי הוא חשש שזו הפעם אחרונה שבנו קורא 'שמע ישראל'...

חלצתי את התפילין, ואיחלתי למשה שבזכות הנחת תפילין הוא יבריא לחלוטין ובמהרה.

מ בית הרפואה נסענו, אני והפרופסור לבית הכנסת הסמוך להתפלל מנחה, ומשם לבית המשפחה.

אך הגענו הביתה והטלפון מצלצל. פרופסור מנטל הרים את השפופרת, ואז שמעתי אותו צועק, המום:

"משה מאיפה אתה מדבר? איך יש לך טלפון? יצאת מהבידוד בלי אישור של הרופאים?"

הוא הקשיב רגע בריכוז, ואז חיוך רחב התפשט על פניו.

לאחר שהניח את השפופרת על כנה, פנה אלי פרופסור מנטל בפנים מאושרות, כשהוא מספר בהתפעלות על ההתפתחות המפתיעה:

"ליפא, אתה לא תאמין. מיד אחרי שהלכנו, הרופאים הבחינו בשיפור דרסטי שחל במצב הרפואי. לאחר התייעצות קצרה ניתקו אותו מכל המכשירים והוציאו אותו מחדר הבידוד. נס, נס גדול אירע בזכות הנחת תפילין!".

פרופסור מנטל שתק לרגע ואז הוסיף:

"ליפא, אני מבטיח לך כי מעתה, כל יום אדאג להניח לו תפילין, בכל מצב. ה' יעזור שיהיה בריא במהרה".

שמחתי, ושמחת בני המשפחה לא ידעה גבולות. הבנתי שכעת סיימתי את השליחות המיוחדת לשמה באתי. מיהרתי אפוא לעלות לאוטובוס וחזרתי ל-770.

עם הגיעי ל-770 כתבתי מיד לרבי על הנס המופלא. למחרת הוציא הרבי תשובה דרך מזכירו הרב חודקוב. זה מסר את התשובה לר' יהודה קרינסקי, והאחרון קרא לי וביקש שאספר לו בפרוטרוט על הנסיעה, הנחת התפילין והנס שהגיע בעקבותיו. סיפרתי בקצרה, אך הוא לא הסתפק בכך ושאל עוד ועוד שאלות כדי לקבל מקסימום פרטים.

שאלתי אותו למה צריך לרדת לכל הפרטים הקטנים, ואולי האריכות היתירה רק תבזבז את זמנו של הרבי? אך הוא השיב:

"ידוע לך שאדמו"ר הריי"צ קירב את המשפחה, לכן הרבי מרגיש מחויבות גדולה להמשיך ולקרב אותם", חתם ולא יסף...

במה שונה ארץ-ישראל בימי יהושע, בימי עזרא ובימי המלך המשיח?

ביאור נפלא של הרבי על אודות כיבוש הארץ של יהושע וה"חזקה" שעשה עזרא הסופר • מהי מעלת בית המקדש השני על המקדש הראשון? איך יתכן ששיבת קומץ עולי בבל עם אלף כהנים ולווים פעלה יותר קדושה מאשר הכניסה לארץ בשנים-עשר שבטים מסודרים ובראשם מנהיגי השבטים ויהושע המצביא העליון, הכהנים והלווים? • מבט מיוחד ומרתק לפרשת-השבוע, לפי מדרשי חז"ל, הקבלה והחסידות לאור תורת חב"ד

הכניסה לארץ על-ידי יהושע ועזרא

כניסת העם לארץ-ישראל בהנהגת יהושע בן נון בציווי ה', כשארון הקודש ולוחות הברית צועדים בראש העם, לוותה בניסים ונפלאות על כל צעד ושעל בכיבוש הארץ וחלוקתה כמסופר בספר יהושע ובמדרשי חז"ל.

היה זה אחד הזמנים היפים ביותר של העם, עת הגיע לשלימותו הרוחנית והגשמית: יצא ממצרים, קיבל את התורה, התעלה והתקדש במשך ארבעים שנות המדבר בצל כנפיו של משה רבינו, זכה בעצמאות מלאה ומוחלטת בארצו שניתנה מאת הבורא. הארץ נתעלתה ונתקדשה וזכו לקיים בה את המצוות הקדושות "התלויות בארץ", כתרומות, מעשרות, שביעית ועוד.

עם השנים בנה שלמה המלך את בית-המקדש, וירושלים ומקום המקדש זכו להשארת השכינה הקדושה למנוחת עולמים. כלי הקודש הונחו לתפארה בבית המקדש, ובלב המקדש שכן ארון הקודש ולוחות הברית. ניסים ונפלאות היו בכל רגע ורגע בבית המקדש.

כשמונה מאות וחמישים שנה חי העם בארץ, עד ש"מפני חטאינו גלינו מארצינו" לבבל, "שם ישבנו גם בכינו" שבעים שנה, אז שבו חזרה לארץ, בהנהגת עזרא ונחמיה ראשי העולים.

כניסה זו, הכניסה השניה לארץ, לא היתה במלוא העוצמה והתפארה כמו הכניסה הראשונה, להיפך רוב העם נשאר בגלות, רק מיעוטו — ארבעים אלף איש — עלו לארץ (עזרא פרק ב, פסוק סד) בהם עניים ודלת העם.

את בית המקדש הראשון בנו מאות אלפי פועלים, אומנים ובעלי מקצוע במשך שנים רבות והוא נבנה בעושר עצום ואדיר בפאר והדר (כמסופר במלכים) ואילו בית המקדש השני היה דל במראהו בהשוואה לבית הראשון (עד שכעבור מאות שנים הוא חודש בידי הורדוס).

במקדש השני לא היו ניסים ופלאות עצומים שהיו במקדש הראשון. וגם חסרו בו כמה מכלי הקודש ואפילו הדבר המקודש ביותר — ארון הקודש ולוחות הברית נגנזו ולא היו בבית שני, כמסופר במדרשי חז"ל.

מעליית עזרא ונחמיה עד החורבן של הרומאים, חיו בני-ישראל בארץ ארבע מאות ועשרים שנה, עד שטיטוס הרשע החריב את

מאת: הרב יוסף קרסיק, רב אזורי בת חפר – עמק חפר

המקדש בתשעה באב.

קדושה ראשונה חלה זמנית וקדושה שניה חלה לנצח

למרות האמור, יש יתרון ומעלה בקדושת הארץ שבכניסה השניה של עזרא על הכניסה הראשונה של יהושע:

הכיבוש של יהושע לא קבע את הקדושה בארץ בתמידיות לנצח, ומשחרב המקדש והעם הוגלה לבבל על-ידי נבוכדנצר – פקעה הקדושה מהארץ (חוץ ממקום המקדש וירושלים) ובטלו "המצוות התלויות בארץ"; אבל החזקה שעשו עולי עזרא בארץ, קידשה אותה בקדושת עולמים – וגם אחר החורבן והגליית העם מהארץ על-ידי טיטוס, היא נשארה בקדושתה ונשארו "המצוות התלויות בארץ".

[כפי שמסביר זאת הרמב"ם בהלכות בית הבחירה (פרק ו, הלכה טז): קדושה ראשונה אינו אלא מפני שהוא כיבוש רבים וכיון שנלקחה הארץ מידיהם – בטל הכיבוש ונפטרה מהתורה ממעשרות ומשביעית שהרי אינה מן ארץ ישראל. כיון שעלה עזרא וקידשה בחזקה שהחזיקו בה, הוא מקודש היום, ואף על פי שנלקח הארץ – חייב בשביעית ובמעשרות. יש בדבר שיטות רבות ואין המקום לפרטים כאן. הן מפורטות באנציקלופדיה תלמודית, ערך ארץ ישראל, חלק ב, עמוד ריג ואילך].

עולי בבל ועולי מצרים

צריך להבין: איך יתכן שכניסת יהושע וכל העם עולי מצרים, עם ארון-הקודש ושרשרת הניסים והנפלאות שנעשו מאת ה', קידשו את הארץ בעוצמה פחותה מהקדושה שחלה בה על-ידי קומץ עולי בבל שעלו בלי ארון הקודש וכו' ובלי עוצמת הניסים שהיתה בתחילה?

השאלה חזקה ועצומה משום שהנושא הנידון הוא **קדושת הארץ** (ולא רק בעלות גשמית עליה) שברור ומובן לכל בר-דעת שקדושה חלה רק בכוח אלוקי עליון:

אם-כן איך יתכן שבכניסה הראשונה שארון הקודש ולוחות הברית צעדו בראש העם והכיבוש, והעם כולו היה בהתעלות רוחנית נשגבת ביותר, שלאחר מתן תורה ומשה רבינו וכו' וכו' – הקדושה לא נקבעה בארץ לנצח, ודווקא אחיזת העם בכוחות עצמו כפי שהיה בתקופת בית שני – קבעה בארץ את הקדושה לנצח?

איך יתכן שכניסת העם בהיותו מאוחד ומאורגן להפליא: שנים-עשר השבטים מסודרים כשבראשם מנהיגי השבטים ומעל כולם יהושע המצביא העליון ויחד עמהם הכהנים והלווים, פעלה בארץ קדושה פחותה מהקדושה שחלה בה בידי קומץ עולי בבל עם כאלף כהנים ולווים?

למלא את הכוונה האלוקית

ההסבר לכך הוא: העולם הזה נברא לשם מטרה אחת ויחידה – "לעשות לו יתברך דירה בתחתונים", שהאדם יבנה בית לשכינה הקדושה:

אין הכוונה האלוקית שהקב"ה יבנה את הבית, שהרי לשם כך הוא לא היה צריך לברוא את העולם וברואיו (כי לפני הבריאה, היתה המציאות האלוקית ממלאת את הכל, כדברי האריז"ל שבתחילה "לא היה שום חלל .. אלא הכל היה אור האין-סוף");

המטרה היא שהיהודי בכוחות עצמו, מצד טבעו ומדותיו, יעמול ויתקין מהעולם וגופו הגשמי דירה להקב"ה.

לכן, כל פעולה של תיקון העולם הנעשית בעזרת נסים ונפלאות משמים ולא בעבודה מלאה של האדם, אינה הפעולה המשיגה את שלמות המטרה האלוקית, כי פעולה כזו אינה מצד רצון וטבע הנבראים עצמם. המטרה האלוקית – לבנות בית לה' – מושגת רק כשהיהודי עמל ומתאמץ במלוא כוחותיו, במחשבה דיבור ומעשה, לבנות בית "משכן" להקב"ה בעולם.

מילוי הכוונה האלוקית

עתה נבין מתי התמלאה ביתר שלמות הכוונה האלוקית לקדש את ארץ-הקודש ולבנות בית מקדש לה':

הכניסה הראשונה לארץ שהיתה כל כולה ביד ה' ובמעשה ניסים: מועד הכניסה – נקבע מה'. דרך המעבר והכניסה – בניסי מעבר הירדן. כיבוש יריחו – בנס. כיבוש שאר חלקי הארץ – בניצחונות ניסיים מזהירים. גם בבית המקדש חזו הכל בניסים ובנפלאות ללא הרף – כאן לא הגיעה שלימות הכוונה האלוקית לבנות בית לה' בעולם הגשמי, לידי מימוש מלא ומושלם, כי היה זה בסיוע תמידי ובלתי פוסק של נס מאבינו שבשמים והטבע של העולם עצמו התנגד לדבר;

שונים הם פני הדברים בבית המקדש השני, אשר עליו אומר הנביא חגי "גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון", שם התממשה הכוונה האלוקית ביתר שלימות, משום שהוא נעשה בדרך יותר טבעית ובעמל ומאמץ הרבה יותר קשה.

המקדש השני לא נבנה על-ידי מלך, ואף לא על-ידי גדולי העם, אדרבה בתחילה רוב ראשי העם ומנהיגיו ורוב גדולי הדור לא השתתפו במעשה בנייתו, רובם העדיפו עדיין את חיי הגלות הבבלית על-פני חיי הגאולה בארץ,

אך אותו מיעוט מבני העם שהלך בעיניים עצומות אחר דברי עזרא הסופר, ועלה עמו כנגד כל הסיכויים לארץ ישראל, בנה במו ידיו, בלי סיוע זר, את המקדש בלי אמצעים כלכליים אדירים – הוא פעל קדושה בארץ ישראל לנצח נצחים מה שלא היה במקדש הראשון.

הקדושה האלוקית נקבעת בעולם כאשר מושגת המטרה האלוקית לעשות לו יתברך דירה בתחתונים, ורק בבית השני שישראל עבדו ועמלו בכוח עצמם – השיגו יותר את המטרה האלוקית והם שפעלו את קדושת הארץ לדורי דורות.

"מלחמת" כיבוש; "חזקה" בשלום

יש הבדל מהותי בין שתי צורות הכניסה לארץ: בכניסה הראשונה של יהושע היו מלחמות ומאבקים רבים עד שהצליחו לכבוש ולמגר את האוייב מהארץ (מלבד הגבעונים) אבל בכניסה השניה הרי שליט-העל, כורש מלך פרס, נתן לישראל רשות ואף עודד אותם לעלות לארץ ולאחוז בה ולבנות את המקדש, הם עלו לארץ ועשו בה "חזקה" בלי מאבקים.

ההבדל נובע ממצב כוחות הרע בעולם:

בכניסה הראשונה כוחות הרע מעצמם נשארו במלוא עוצמתם, אלא שהם הוכנעו בניסים ונפלאות שמימיים, אך הם נשארו בהתנגדות בעצם מהותם, לכן: א) הם התנגדו והיה צורך במלחמה. ב) בהגליית העם מהארץ – קדושתה פקעה.

אבל בכניסה השניה העולם והטומאה עצמה הוכנעו ותוקנו במידת-מה, על-ידי מעשה העליה של עולי בבל באמץ ויגיעה מרובים, לכן: א) כוחות הרע תוקנו במובן זה שלא התנגדו לעליה לארץ. ב) בהגליית העם מהארץ – קדושתה נשארה.

[הדברים תואמים לדברי הרמב"ם האמורים שהכניסה הראשונה היא בדרך כיבוש (לכן היא פקעה כשפסק הכיבוש) וכניסה שניה היא בדרך חזקה (לכן היא לא פקעה אך כשכנבשה הארץ): "כיבוש" צריך כשיש אוייב מנגד, כלומר כשהעולם מתנגד לקדושת הארץ אז צריך "לכפות" עליו ולכובשו – זה המצב בכניסה הראשונה, אבל "חזקה" היא ללא התנגדות בשל כניעת האוייב, שהעולם עצמו נכנע ומקבל את מרות הקדושה בארץ – זה המצב בעולי בבל].

בית המקדש השלישי

יש כאן יד אלוקית המכוונת ומוליכה להגשת המטרה שלשמה נברא העולם:

המקדש הראשון חרב והקדושה פקעה מארץ ישראל משום שעוצמת הקדושה שחלה בו מעת היווסדו, כלומר מעת כיבוש הארץ – לא היתה מלאה ומוחלטת, היא לא ביטלה לחלוטין את כוחות הטומאה והרע, משום כך הם שבו להתעורר ולפגוע בישראל בחטאים ועוונות עד שהמקדש חרב וקדושת הארץ פקעה.

אף המקדש השני למרות עליונות הקדושה שבו, ולמרות שהתקיים עשר שנים יותר מהמקדש הראשון, חרב משום שעדיין עוצמת הקדושה שבו לא מחקה וביטלה לחלוטין את הרע וכוחות הטומאה, ושוב ישראל נפגעו בחטאים והמקדש חרב.

לא כן המקדש השלישי שהוא יישאר לעד ולנצח נצחים:

במשך אלפיים שנות הגלות עמלו ישראל לזכך ולתקן את העול, ועתה – מגלה הרבי – מילאו בשלימות את התפקיד והמטרה שלשנה נברא העולם, העולם עצמו הזדכך והתתקן להיות כלי לה' והכוונה אלוקית באה לשלימות, הגיעה העת ל"את רוח הטומאה אעביר מן הארץ", ולבניית המקדש השלישי שיעמוד לעולמי עולמים.

מקורות – על-פי לקוטי שיחות חלק טו, עמוד 100. ועוד.

דרוש
מחנך כיתה בת"ת חב"ד נתיבות
לשנה"ל תשס"ו
לפרטים: משרד 08-9942157
פקס - 08-9930408

לבית חב"ד מטה בנימין
דרוש
זוג לשליחות לשנת תשס"ו
בתפקידים:
~ מלמד ורכז פעילות ~
~ גננת ~
נא ליצור קשר בטלפון: 02-9947770

פרויקט מדהים
פותח סניפים בכל הארץ
פתרון כלכלי למשפחות ברוכות ילדים
(מ- 4 ומעלה) לחסכון ולהכנסה גבוהה
בשעות הנוחות לכם.
לא בשבת - תרצה
050-6683316

דרושים מפיצים
למכירה של מוצר
יודאיקה חדש וייחודי
(מתאים גם לנוער מגיל 16)
052-4226502

השבת אבידה
נמצאים ברשותי:
1. תניא שנתן הרבי בתש"נ.
2. רמב"ם לעם שנמצא בכינוס בבת - ים
יצחק
03-9643879

מחיל אל חיל...

ישיבה גדולה ליובאוויטש פותחת את שעריה לקראת שנת הלימודים הבאה, עם בנין חדש.

- צוות איכותי ומסור
- קאך בעניני גאולה ומשיח
- דגש מיוחד על לימוד הלכה
- תנאי פנימיה מעולים

יחס חם ואישי

שיעורי הרב גרינברג

ארוחות ברמה גבוהה

חסידש'ע פארברייגנגענס

מתקבלים תלמידים - לשיעורים א' וג' ישיבה גדולה (זאל) - בעלי רצון ללמוד בהתמדה, לעסוק בעבודת התפילה וחפצים להיות מקושרים בכל לב ונפש לכ"ק אד"ש מה"מ.

לאור בקשת רבים: תתכן גם פתיחת שיעור ב'.

לפרטים פנה למנהל הישיבה, הרב שניאור זלמן הרצל : 718-756-8842, 718-801-1996

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

(03) 9607-289

זהו מספר הטלפקס של מחלקת החדשות שלנו בארץ הקודש

הקשר שלך לעולם כולו

ועדת החינוך החב"ד"י
מיסודה של אגודת חסידי חב"ד באה"ק ת"ו
בנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש

ב"ה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

החינוך הסידי
שורשי, אמיתי (ע"ר)

ת.ד. 2025 כפר חב"ד. טל': 03-960-0667, פקס': 03-960-7219. דואר אלקטרוני: chinuch@015.net.il

החינוך החינוך

מסורת של הצלחה

בפעם ה-3 ברציפות

ימי העיון החינוכיים החב"דיים

"הורים כמחנכים"

לחיזוק ולעיון בדרכי החינוך החסידי החב"די

הכנסים יערכו בעז"ה בתאריכים ט"ז-כ' מנחם-אב, בריכוזי אנ"ש בארץ הקודש

בהשתתפות טובי המרצים החינוכיים החסידיים בדורנו

פרטים מלאים יבואו בקרוב!

ב"ה

מטה משיח באוה"ק
שע"י אגודת חסידי חב"ד באה"ק
בנשיאות כ"ק אד"ש מלך המשיח
ת.ד. 712 כפר חב"ד טל. 03-9607922

המקדש
ללמוד לראות ולחיות

מטה משיח עושה הכל על-מנת לאפשר לך ללמוד ולחוות את ענייני המקדש

השנה

★ דגש מיוחד על פירוט מבנה המקדש לשיטת הרמב"ם

★ ביאור ויסודות במבנה בית המקדש השלישי

בחר את האפשרות המתאימה לך לבית, לעסק או לבית הכנסת!

- תקליטורים מרהיבים ביופיים בנושא בית המקדש - בהם תוכל ללמוד לעצמך ואפילו להעביר שיעורים בעניינים אלו.
- הרצאות מיוחדות ומוסברות בטוב טעם בשפה המובנת לכל, בליווי שקופיות ועזרים על-ידי טובי המרצים.

כל זאת במחירים מוזלים במיוחד!

אנ"ש גבאים ושלוחים
אנא צרו עמנו קשר בהקדם

כל הקודם זוכה

03-9607922

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ציפייה וגעגועים ל"אבינו מלכנו"...

יום ראשון, י"ז תמוז

הקיץ בעיצומו. נדמה כי עיקר הדגש בניו-יורק מונח על הרישא של הפסוק 'שמש ומגן . . '. רמת הלחות והחום הכבד חוברים למתקפה חסרת רחמים על כל נפש חיה שסובבת ברחובות, וגם אם באוויר תנוע אוושת רוח קלילה, הרי שסבירות גבוהה מאוד שהיא תזכיר את מרחבי החול במדבר יהודה... מרחבים שחונים ויבשים, צמאים לטיפת מים שתתאדה במהרה תחת קרני השמש הקופחת.

החום משתלט במהירות ומייבש כל חלקה טובה ממעט הלחלוחית שעוד נותרה בה. העולם עומד מלכת. כמה שפחות תנועה, פחות תזוזה, כך נשמרת הרוח החיה לאורך זמן רב יותר. עם החום מזדחלת כבדות שהופכת כל תנועה לאתגר קשה מנשוא. הכל הופך איטי, כבד וחסר מרץ.

כמו קרן אור באפילה הגיחה הבוקר מנגינה נשכחת שהייתה כמים קרים על נפש עייפה. פרוכת ההיכל הוסטה הצידה, דלתות ארון הקודש נפתחו ואט-אט חברו הקולות לתנועות הניגון האהוב 'אבינו מלכנו'. תווי המנגינה כמו עוררו לתחייה מראות נשכחים שהחלו חולפים מול עיניי. קהל גדול, פרוכת לבנה, מראה הבימה המרטיט רגעים לפני תקיעת שופר – מעט מטושטשות, חולפות התמונות מול העיניים. להיזכר ולהתרפק...

ואז כמו בגל שמתרומם, עולה התנועה למעלה והמילים פורצות מאליהן, 'אבינו מלכנו, אין לנו מלך, אין לנו מלך אלא אתה'... העיניים המצטעפות נופלות היישר על החזית, שם עומדים ביציבות הכסא והסטנדר, מחכים וממתינים... ושוב, גל גבוה נוסף נחבט בלבבות. השירה כמעט נזעקת, 'אבינו מלכנו . . אין לנו מלך אלא אתה'.

י"ז תמוז. 770.

לאחר תפילת מנחה במניין הרבי שליט"א, התאסף הקהל בחלקו המערבי של 770, מול מסך הווידאו שהחל מקרין מראות קודש. ביום צום, יום בו מבכים עם ישראל על חורבן וגלות, שבות ומתעוררות המחשבות על החורבן והגלות שלנו. על הגלות הפרטית של כל אחד מאיתנו. דמותו של הרבי הנשקפת מעל המסך, כמו מזעזעת את אמות הסיפים 'איפה אנחנו בכל הסיפור הארוך הזה של הגלות?!'.

כבר משעות אחר-הצהרים דגדגו את אפינו ניחוחות התבשילים שפרצו מבעד לסדקי דלת ה'לשכה', אלו ישביעו את רעבונם של המתפללים מיד עם סיום הצום. לקראת מעריב גדלה התכונה סביב ושני האחים לבית משפחת שפילמן נראו מתרוצצים אנה ואנה. חיש-קל הוצבו שני שולחנות רחבי-גרם בכניסה ללשכה וכלי ענק החלו מתגלגלים לעברם. ארגז לחם, קערת סלט וסכו"ם נערכו בסדר מופתי, כשלצדם הונחה צידנית פטל קר להשיב את הנפש. אפילו פלחי אבטיח נערמו אחד על השני בקדרה רחבת שוליים. הכל מוכן.

'קדיש-בתרא' והמקום הפך צר מלהכיל. אחד מבקש קערת מרק והשני שתי צלחות סלט. ההוא קורא בקול לכיכר לחם טרי והאחר לחבילת כוסות "אני לוקח לכל החבר'ה", נימק את בקשתו. העומדים בתוך ריבוע השולחנות מתאמצים לספק את בקשותיו של כל אחד מהמתפללים ומגישים במהירות את הפריט המבוקש. דקות ספורות לאחר-מכן, שורות ספסלים מלאו אנ"ש ותמימים, גוחנים על קערותיהם.

איך אמר לי מישהו, "אוכל זה עוד בריאה של הקדוש-ברוך-הוא כדי לעשות על-ידה חסד"...

יום שני, י"ח תמוז

השעה 5:55, דקות אחרונות בסדר נגלה אחר-הצהרים. המולת הלימוד נגדעת באחת ודממת-פתע נופלת באולם. קולו של הממונה על פעילות את"ה נשמע בחלל. "כעת, על-פי הוראתו של הרבי שליט"א מלך המשיח, יתקיים שיעור בענייני בית-המקדש-השלישי במערב 770. כל התמימים מוזמנים!".

במהירות הבזק הפכו השולחנות במערב 770 לריבוע ענק שהחל מקבץ סביבו את עשרות התמימים. שורות-שורות של ספסלים מלאים בחורים, נכונים לקראת השיעור בהלכות המקדש. ארגז עמוס חוברות סיפק לכל המשתתפים את החומר הנלמד והשיעור החל. במרכז, מול המיקרופון, התיישב ראשון המלמדים, הת' שניאור מוסקוביץ', עליו הופקדה מלאכת הלימוד מתוך ספר יחזקאל.

פסוקים בארמית, מלווים בפירוש רש"י ומצודת-דוד, תיארו את חזון יחזקאל על בית המקדש במשך עשרים דקות. לעיתים, קטעה את מהלך השיעור שאלה עניינית אודות החומר הנלמד, מבהירה לרבים קטע מוקשה.

בתום עשרים הדקות, ניגש למרכז מעביר השיעור הבא, הת' שמואל אריה רוך. עליו הוטל לעסוק במסכת מידות משניות העוסקות במלאכת הבית, מידותיו והלכותיו. מעבירי השיעורים עמלו על הכנת החומר כדבעי, כך שהלימוד ערב לאוזני הנאספים.

את עשרים הדקות האחרונות של הסדר, עד לארוחת-ערב, מילא הת' משה קורנוייץ בהלכות בית הבחירה לרמב"ם. שאלות

צילום: מאיר אלפסי

תלמידי התמימים בשיעור בהלכות בית הבחירה

צילום: מאיר אלפסי

הרב שלום בער ליפסקר בהתוועדות עם התמימים

ותשובות של נושאי כליו ה'משנה למלך', ה'כסף משנה' והראב"ד התבארו לאור שיחותיו של הרבי שליט"א, שופכות אור על לשונו הזהב של הרמב"ם, המדוייקת להפליא.

הכרזת הקודש שנעלה את השיעור בשעה 7:00 נשמעה בקול חזק וברור בהיכל. היו בה תוקף ואמונה איתנה, ולא בכדי...

התוועדות תלמידי התמימים בפינתה הקבועה הייתה זו שנעלה את היום ואולי, בעצם, הייתה זו שפתחה את הלילה לתוך לילה נוסף של פארברייגען בבית-חיינו.

יום שלישי, י"ט תמוז

מלאת חיות, ירוקה ומרעננת נראית כיום חזית 770. אך לא באופן עצמאי הגיעה להישגים אלו. מראה הנאה הינו פרי עמלו וטיפוחו של ר' יונתן האקנער שבמסירות נאמנה עומד בכל לילה ומשקה במשך שעה ארוכה את גבעולי הדשא הרכים, הצמאים לטיפת מים.

עברו ימים חלפו שבועות ופרי ההשקעה החל נותן אותותיו. השיחים השתולים בצד גדלו לגובה, הדשא צמח-פרח ולפתע, אף עשבי פרא החלו צצים. בשעות הצהרים, עמל צוות פועלים על טיפוחה של החזית. השיחים קוצצו, הדשא כוסח ובתום עבודתם נראתה חזית הבניין מרהיבה ביופייה. בל נשכח שחזית הבניין משמשת אף עבור עריכת החופות לזוגות רבים, כך שבוודאי מוכרחת החצר להיות יפה ומסודרת.

שמעו של השיעור אמש בענייני בית-הבחירה יצא למרחוק, כך ניתן לקבוע על-פי הדמויות החדשות שהצטרפו לשיעור. ביניהם נראו גם אנ"ש ואברכים, הרואים לעצמם חובה וזכות ליטול חלק במערך השיעורים בענייני בית הבחירה, מהרה ירד מן השמיים בנוי ומשוכלל.

יום רביעי, כ' תמוז

כינוס הילדים המתקיים מידי יום רביעי, נשמע הפעם מעל ראשי המשתתפים בשיעור בענייני-בית-הבחירה. אך להפריע גם הוא לא היה מסוגל... הריכוז הנדרש מהמשתתפים כמו ההתעניינות הגדולה בחומר, תופסת את מלוא תשומת הלב. "רעש של שירת ילדים מעל הראש מפריע רק לזקנים בין שתיים לארבע", התבדח חבר.

בערב, לרגל יום הולדתו של א' התמימים, התוועד הרב שלום בער ליפסקר בבית הכנסת 'געצל שול', תחת בניין הפנימייה של 1414.

יום חמישי, כ"א תמוז

את אירועי ליל-שישי בבית חיינו נטלו על עצמם חברי הנהלת הישיבה. השיעור העיוני בענייני משיח וגאולה הועבר בטוב טעם על-ידי המשגיח, הרב יקותיאל פלדמן ובהתוועדות שלאחר-מכן התוועד המשפיע, הרב יצחק שפרינגר.

יום שישי, כ"ב תמוז

כבכל יום שישי, ערב שבת מברכים, התכנסו תלמידי התמימים לשיעור השבועי בדבר-מלכות. מניין התהילים שחל בזמנו של השיעור, מעתיק את קיומו לערב שבת. אז, גם עולה הפתגם 'מי שטרח בערב שבת, יאכל בשבת', החל על הגאולה וההכנה לה בהקשר ישיר לתכני הדבר-מלכות.

כשעה לפני שבת, בעיצומן של ההכנות השגרתיות, נפלה הבשורה המזעזעת כרעם ביום בהיר אודות פטירתו בדמי ימיו של הת' **חיים אפרים** ע"ה **ווקסלר**. כל מילה תהיה מיותרת ורק תגרע ותחטיא את עצמת הזעזוע אשר התחולל בלבבות, באוויר, בעולם כולו...

הבשורה הקשה הכתה שעה לפני שבת ובכוחות נפש רבים שמרו התמימים על צביונה שלא יפגע, כפי שנאמר: "שבת, אין בה לא עצב וגו'".

שבת מברכים, כ"ג תמוז

קהל המתפללים המועט במספר – אליו כבר הורגלנו משבועות קודמים – נראה צועד לבית המלך. זמן כניסת השבת שהחל לסגת לאחור, מזרז את הילוכם לעבר 770. בימים כתיקונם, מראה ההיכל כמו שנראה עת החל הש"צ את תפילתו, היה דומה לזה שנראה כחצי שעה לפני התפילה.

גם מאמציו של גבאי השבת, ר' מנחם גרליצקי, ניכרים היטב על פני השטח. קולו של שליח הציבור, הרב מנחם מענדל רייצעס, נשמע חזק מאין כמוהו. רקע הדממה שבהיכל מיטיב עמו רבות.

ואז פורצת לה השירה. בתחילה עם מילים, אך מהר מאוד גם אלו אינן מצליחות להכיל את מטען הרגש והעוצמה. רק משפט אחד ממצה את אשר מתחולל בלבבות;

צילום: מאיר אלפסי

אורחים ב-770. הגבאי ר' מנחם גרליצקי בשיחה עם ר' אבי טאוב ואיתן פיזם

צילום: מאיר אלפסי

בעיצומו של השיעור מטה אוזן להסברים הנפלאים

המשפט הנזעק ממעמקי לבו של כל אשר בשם חסיד יכונה, המבעבע ובוער בתמצית נשמתו: יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד.

שעה קלה לאחר שהסתיימה לה התפילה, חבורות תמימים ואנ"ש צועדים אל סעודות השבת שיהפכו במהלך הלילה לפארבריינגען חסידי, שמח וספוג לחלוחית. מלאכי השרת בחברתם נראים עליזים וצוהלים יותר... יש להם על מה.

בוקר יום השבת

שעת בוקר מוקדמת. כעת, בקהילות בני עדות המזרח, החלו להתעורר לקראת תפילת הוותיקין. אך לא רק שם. גם בשכונת המלך החלו להופיע דמויות ברחובות. בדרך כלל יהיו אלו זקני אנ"ש. ביניהם אף נראה מזכיר הבית-דין, הרב לוי יצחק שפירא. כעת תופס הוא מקומו במזרח האולם, אך בעוד שעה קלה, ב-8:30 יתפוס את מקומו בעמוד התפילה - שליח הציבור במניין התהילים, כי קביעות זו קביעות...

כמו המשך לתפילה אמש, ניגש הרב מנחם מענדל רייצעס לעמוד בתפילת שחרית שהחלה, כבכל שבתות מברכים, בשעה 10:30. כאחד המכונה בעל מנגן, דואג הרב רייצעס לתבל את מירב קטעי התפילה האפשריים בניגונים. באחד, ניגון שמח וצוהל ובשני, רווי דביקות וגעגועים. כזה היה הניגון שליווה את 'ממקומך מלכנו תופיע' שבקדושה. איש אינו נעדר. הקהל כולו על רגליו, נסחף על גלי הניגון צובט המיתרים.

קריאת התורה מחוסרת החתנים חולפת בזק. שלושת השבועות לשעה זו מיותמים מסממני שמחה מובהקים ומדירים את רגליהם של החתנים מבימת הקריאה. מדבריו של הרב יצחק הולצמן, חוזר השיחה היומית, ניכר שאכן קרובה היא השעה שתקופה זו תהפוך את עורה, מאפילה לאורה ומשעבוד לגאולה.

בסיום דבריו, נעמד לצד הבימה ר' דוב בער טיילר לקראת ברכת החודש. לרקע הכרזת הגבאי על זמן המולד, מופנות עיני הקהל לשלט השחור, עליו מופיעות שעות המולד. שניות לאחר-מכן, מתנדנד הקהל במרץ בברכת החודש. שיהיה באמת מנחם-אב... עם תפילת מוסף הסתיימה תפילת השחר בסמיכות לשעה 1:00 — די זמן עבור ההכנות לפארבריינגען של הרבי שליט"א.

כמו להשלים את העדרם של התוועדויות החתנים, נראו בין המצטופפים סביב שולחן הפארבריינגען שני חתני בר-מצווה. חברים ומכרים של חתני השמחה התגודדו סביבם והפכו את ההתוועדות לפעילה ומלאת חיות. מכאן ישאבו הנערים מלוא הכוחות על מנת להצטרף לגדוד הלוחמים — חיילי בית דוד.

כשמחוג השעות חצה את צהרי היום ונח על השעה 5:00 החלה תחת עזרת הנשים מסיבת השבת לילדי השכונה. עשרות זאטוטים התכנסו יחדיו והאזינו לדבריו של מנחה הכינוס.

תפילות מנחה וערבית, בתיווך סדר הניגונים שבמרכזן, סיימו את השבת ב-770 שננעלה ברגשות מעורבים...

אבא,
אין הרבה מה לכתוב בצאת שבת בשעה שחברנו, עצם מעצמינו ובשר מבשרנו, עולה השמימה... גם צמד המילים 'עד מתי!', עם עשרות סימני קריאה אחריו, קטן וזעיר מול הזעקה האילמת של כל אחד ואחד מאיתנו. מלב אוהב ומתגעגע
מענדי, בית משיח 770

יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד!

בלב המאבק

עידכונים • חדשות • ראיונות • עידכונים •

שלט חדש לתלייה בתי הכנסת אודות איסור מסירת שטחים

ביוזמת 'המטה העולמי להצלת העם והארץ' הודפסו אלפי עותקים של שלט קיר המביא את דעת כל פוסקי ההלכה, רש"י, רמב"ם, מרן הבית יוסף, אדמו"ר הזקן והמשנה ברורה, על איסור מסירת שטחים לנכרים.

השלט הודפס על קרטון כרומו משובח ומיועד לתלייה באלפי בתי הכנסת ברחבי ארץ הקודש. ב'מטה העולמי להצלת העם והארץ' העומד מאחורי היוזמה, מסבירים כי עדיין יש יהודים רבים שומרי תורה ומצוות, שאינם מודעים לכך שתהליך הגירוש והעקירה הנו מנוגד להלכה, וכי דבר זה נפסק להלכה בשולחן ערוך עצמו. כדי לקיים את רצונו הק' של הרבי לפרסום הלכה זו, הוחלט לפרסם את הפן ההלכתי. בנוסף הודפסו פליירים עם פסקי ההלכה.

להזמנות: 08-8584353 או 052-5218730.

עצרת תפילה לילדי ישראל בכותל המערבי לביטול הגזירה וגאולת ישראל

ביום חמישי הקרוב, ערב ראש חודש מנחם-אב, תתקיים בע"ה בכותל המערבי תפילה המונית של ילדי ישראל למען אחדות וגאולת ישראל. התפילה תיערך בברכת גדולי הדור ובמעמד הראשון לציון הרב **מרדכי אליהו**.

ביוזמה של מספר נשים צדקניות החלה בשבוע שעבר להתגלגל יוזמה לעריכת תפילה המונית של ילדי ישראל בכותל המערבי למען אחדות ישראל ולקירוב הגאולה. יוזמת התפילה קיבלה את ברכתם של רבנים והיא תתקיים בערב ראש חודש מנחם-אב, בשעה 17:30 בכותל המערבי.

לפרטים בנוגע לתפילה ולהסעות מאורגנות מירושלים ומערים שונות בארץ: 02-6527950.

יצויין כי ביום ראשון כ"ד בתמוז, התקיימה תפילה המונית למען גוש קטיף בכותל המערבי בנוכחות רבנים וראשי ציבור. את התפילה יזמו אימהות בכתום והמטה המשותף.

ישיבה חב"ית בצפון השומרון – שאנור

כחלק מהמאבק נגד תוכנית גירוש תושבי גוש קטיף וצפון השומרון, נפתחה בשבוע שעבר ישיבה נוספת בצפון השומרון. הישיבה נמצאת בישוב שאנור בו מתגוררות כ- 70 משפחות כ"י, כאשר הישיבה קיבלה אוהל מרווח בו נמצאים כ- 15 בחורים מישיבות חב"ד ברחובות, צפת והקריות.

התמימים עוסקים בלימוד נגלה וחסידות, ובהפצת המעיינות בקרב תושבי האיזור והחיילים המשרתים בישוב ובבסיסים הסמוכים. בזמנם הפנוי עוזרים התמימים לתושבי הישוב בבניית אוהלים ומבנים לקראת יום פקודה. בחורים שרוצים להצטרף לישיבה – בתיאום עם הנהלת הישיבה בה הם לומדים – מוזמנים להתקשר למאיר 054-4369018.

הישיבה זקוקה באופן דחוף לתרומות הן כספיות והן באוכל יבש ומוצרים קפואים בשביל הבחורים הלומדים במקום.

לפרטים עזרה ולתרומות 057-7740670.

אתר נוסף בענייני שלימות הארץ

בימים אלו, כאשר ממשלה יהודית עושה הכנות לצעדים שיסכנו מיליוני יהודים באה"ק הי"ת, הקימו מספר תמימים אתר אינטרנט ובו דעתו הברורה של נשיא הדור כ"ק אדמו"ר מלך המשיח, שקבע כי עצם הדיבורים על כך הם בגדר סכנת נפשות בפועל ממש.

כל התכנים באתר מובאים בשפה ברורה ופשוטה וללא פלפולים מיותרים. מקימי האתר קוראים לציבור הגולשים להפיץ את כתובת האתר ובכך להביא את דעתו של הרבי לרבבות הגולשים.

הדים רבים לתקליטור ארץ ישראל השלימה

התקליטור החדש "ארץ ישראל השלימה", ובו קטעי שיחות של הרבי מחולק לפרקים, זוכה להדים רבים בקרב השלוחים והפעילים, שהחלו להפיץ תקליטור זה לרבבות בית ישראל.

התקליטור מביא את המסר החד והברור של הרבי כנגד הפקרת ארץ ישראל והחובה למחות ולהציל את ארץ ישראל.

ראשי 'המטה העולמי להצלת העם והארץ', הודיעו שבעז"ה התקליטור יגיע לכרבע מיליון בתי אב בישראל. התקליטור מופץ לפעילים במחיר עלות בלבד.

להזמנות: 052-5218730 08-8584353.

תלמידי ישיבת לוד בביקור בצפון השומרון

תלמידי ישיבת 'תומכי תמימים' ליובאוויטש בלוד, ערכו ביקור משותף בצפון השומרון. היה זה במהלך הטיול של התמימים תלמידי שיעור ג', כאשר עלתה הצעה להיכנס לצפון השומרון כדי לחזק את התושבים במקום. לאחר שהתקבל האישור מההנהלה, סטה האוטובוס ממסלולו הראשון ונכנס לצפון השומרון.

התמימים ביקרו בישוב 'אבני חפץ'. במקום חיכה להם תושב המקום ר' **יוסי גוטמן**, שהדריך אותם יחד עם השליח בצפון השומרון הרב **אוריאל גורפינקל**.

התמימים מנעו הקמת מחסומים בשומרון

תלמידי ישיבת חב"ד בצפון השומרון היו הראשונים שהגיעו בשבוע שעבר ליציאה מהישוב שבי שומרון במטרה למנוע הקמת מחסום חדש שימנע מאנשים להיכנס ליישובי צפון השומרון. מיד כשהתקבלה הודעה על כך שכוחות צבא בדרכם להקים מחסום, נקראו התמימים יחד עם השליח ר' **אוריאל גורפינקל** והתושבים, ובכוחו של המשלח מנעו את הקמתו של המחסום.

יש לציין כי מיד לאחר פירוק המחסום הניחו התמימים לחיילים תפילין וכן חילקו להם דפים עם תמונתו ודבריו של הרבי מלך המשיח נגד העקירה.

ראיין: שי גפן

ר' עמי פייקובסקי בראיון ל'בית משיח'

אריאל שרון אמר לי פעם: "קבוצות קטנות תמיד מנצחות"

בימים אלו מבקר ר' עמי פייקובסקי בארץ הקודש בביקור הזדהות עם יהודי גוש קטיף. ר' עמי ערך סדרה של פעילויות לחיזוק יהודי גוש קטיף וצפון השומרון, והוא קורא לכל אנ"ש לקום ולסייע למאבק למען ארץ הקודש

הגעת לישראל בתקופה זו, לשם מה?

הגענו לישראל כדי להכניס ספר תורה ליישוב איתמר בשומרון. מאחורי ספר תורה זה ישנו סיפור שמיימי ומיוחד. לפני שלוש שנים וחצי, כאשר באתי ארצה עם משלחת מיוחדת לסייע לנפגעי הטרור, ביקרתי בביתה של מרת רחל טויטו שאיבדה את בעלה הי"ד. כזכור, הוא נהרג כאשר יצא להציל את בני משפחת שאבו הי"ד, לאחר שמחבל הצית את ביתם והאם עם שלושה מילדיה נשרפו למוות. יוסף שהלך להגן עליהם, נהרג גם הוא. במהלך הביקור סייענו לה במה שאפשר.

לפני שנה ומחצה, התוועדנו ב-770 לכבוד י' בשבט, ובין הנוכחים היה גם השליח ר' יחזקאל נואמה מאיתמר, והוא סיפר כי הגב' רחל טויטו סיפרה לו לפני נסיעתו, כי בעלה הגיע אליה בחלום ואמר לה שהוא רוצה ספר תורה על שמו. שמעתי את הסיפור ולא האמנתי למשמע אוזני. שאלתי את ר' יחזקאל אם הוא מכיר אותי או אם הוא יודע על עזרתי לגב' טויטו, והוא משיב כי מעולם לא ראה אותי ואינו מכירני. הבנתי שמדובר בהשגחה פרטית, ואז קבלתי על עצמי להכניס ספר תורה לעילוי נשמתו.

ואכן, בעזרת ידידי צבי דוב אפרים מנלו הוכנס ספר התורה בשעה טובה ומוצלחת, ומעל דפי 'בית משיח' אני מאחל לו שימשיך לתת צדקות ולסייע ליהודי ארץ ישראל (על האירוע עצמו, במדור החדשות).

אני מבין שביקרת גם בגוש קטיף?

מובן שחלק נרחב מביקורי הוקדש לענייני שלימות הארץ וביטול הגזירה. השליח הרב יגאל קירשנזפט ביקש ממני להגיע לגוש קטיף, וזכיתי להשתתף בהתוועדות י"ב תמוז. היה זה לאחר פציעתו של ר' יגאל וידידי ר' זאב רב נוי, שה' ישלח להם רפואה שלימה. פגשתי את ר' זאב ביום שישי שלפני הפציעה, והוא אמר לי כי הוא הולך לגוש קטיף כדי לחזק את יהודי המקום. כאשר באתי לבקרו בבית הרפואה ביום שני, הוא אמר לי שאינו מתחרט לרגע על כך שהלך לגוש קטיף, ואם היה יכול, היה מגיע כעת שוב לגוש קטיף.

ואכן, בשבוע שעבר הייתי בגוש קטיף יחד עם ידידי ר' אבי פיאמנטה כדי לחזק ולשיר עם יהודי גוש קטיף. לא אשכח את המעמד הזה כל ימי חיי.

מה יש לך לומר בעקבות הביקור?

אני חושב שבעת הזאת, כל אחד מאנ"ש צריך לעשות כל מה שהוא יכול בנושא שלימות הארץ. מי שיכול להגיע לגוש קטיף — יקום עכשיו ויסע. עכשיו זה הזמן לעשות. גם אני הרגשתי שאני לא יכול לשבת בבית בשעה גורלית זו לעם ישראל, ובאתי.

מה המסר שהעברת ליהודי גוש קטיף?

העולם כולו מסתכל עליכם. גם בשעה זו, כאשר נראה שאין פתרון מצד דרכי הטבע, כולנו מצפים שהם יעמדו חזקים ונחושים כדי להצליח למנוע את הגזירה. פגשתי הרבה מיהודי גוש קטיף, ואמרתי להם שאני בא מבית של לח"י, וגם אז מעטים ניצחו ממלכות אדירות. 400 חברי לח"י זרקו מארץ ישראל את הצבא הבריטי המהולל. ציטטתי להם מה שאריאל שרון אמר לי בעת ביקורו בלוס אנג'לס, שבעם ישראל, קבוצות קטנות תמיד מנצחות. אמרתי להם שאנחנו נראים מעטים מול המנהיגים וצבאם, אבל כאשר נעמוד נחושים — נצליח. אם ח"ו יפול גוש קטיף, הכל יפול כמגדל קלפים, ולכן חייבים להלחם עד הרגע האחרון ולנצח.

אני מבין שלא הסתפקת בביקור בגוש קטיף אלא פעלת מחוצה לה?

בחג הגאולה שכרנו, ביוזמה שלי, משאית יחד עם ר' אבי פיאמנטה, וכך הסתובבנו ברחובות תל אביב והרצליה, יחד עם כלי

נגינה ושירים, וחילקנו חומר על ארץ ישראל. אמרתי שאי אפשר להסתפק בהגעה לגוש קטיף, אלא צריך להגיע גם ליהודי תל אביב והשרון, כדי שהם יבינו את המצב החמור ויזדהו עם יהודי גוש קטיף. השוטרים שהגיעו למקום, רקדו אתנו לצלילי המוזיקה.

מכאן אני קורא בפניה נרגשת לאנ"ש: המצב בארץ הקודש קשור לכל יהודי. הרבי מלך המשיח אומר שהמצב בארץ משפיע על כל הקהילות בעולם, ולכן כל אחד חייב לעשות כל אשר ביכולתו למען הצלת ארץ ישראל. חייבים להסתובב בגוש קטיף כדי להבין את המצב.

והעיקר שנזכה תיכף ומיד ממש לציטוט:

בעת שכיהנתי בתפקידי כרב צבאי, נתקלנו בלא מעט בעיות וטיפלנו בהן בצורה התקיפה ביותר. אבל כאן, לצערי, זו הפעם ראשונה שיש פקודה שנוגדת את ההלכה

סא"ל במיל. הרב שלמה גרברצ'יק, תושב כפר חב"ד, בראיון ל'בית משיח':

"לא להכריח חייל דתי להשתתף בפעולות הקשורות להתנתקות"

בעוד הרבצ"ר ישראל וייס משתף פעולה עם תוכנית ההינתקות, הרי שהשבוע נערך כנס מיוחד של יוצאי הרבנות הצבאית במהלכו הובעה דאגה עמוקה מהמצב. קציני דת במילואים הגיעו להרים קול מחאה וזעקה על המצב השורר היום בצבא, בעיקר לנוכח הניסיון לכפות על החיילים הדתיים לעשות דברים הנוגדים את מצפונם ודתם.

הכנס נפתח בפרק תהילים ונתינת צדקה. הרב שלמה גרברצ'יק (סא"ל במיל') מכפר-חב"ד, ממארגי הכינוס, נשא נאום חוצב-להבות, כשהוא משלב את דבריו של הרבי על שלימות הארץ. כמו כן הקריא את סעיף שכ"ט משולחן-ערוך על אודות חומר האיסור למסור משטחי ארץ הקודש לנכרים.

הכנס אורגן על-ידי סא"ל במיל' הרב **אבשלום קציר**, סא"ל במיל' **ביני איזק**, רס"ן במיל' הרב **חניאל פרבר**, סא"ל במיל' הרב **שלמה גרברצ'יק** מכפר-חב"ד שגם שימש כדובר הכינוס בכלי התקשורת השונים.

בראיון מיוחד ל'בית משיח', מיד לאחר הכינוס, התעכב הרב גרברצ'יק לשיחה עם 'בית משיח'.

לשם מה הכינוס?

הכינוס קרא לשני דברים פשוטים: להקפיד בצבא על נושא שמירת שבת בכל הפעולות המבצעיות. שנית, הכינוס הפנה קריאה נרגשת למפקדי הצבא, להבין את הרגישות של החיילים הדתיים שאינם יכולים להיות קשורים לתוכנית ההינתקות מטעמי דת. אנחנו אמרנו בכינוס דבר פשוט: מבחינת החייל הדתי, ביצוע תוכנית ההינתקות דומה לחילול שבת, וכשם שאי

אפשר לכפות חילול שבת על חייל דתי כך אי אפשר לכפות אותו לבצע משימות הקשורות בהתנתקות.

כפי שאני מבין, זה מעוגן למעשה בפקודות מטכ"ל?

בפקודות מטכ"ל קבע הרב שלמה גורן ז"ל, כי אם יש חילול שבת ודאי למרות שזה לא לצורך בטחוני, ההלכה גוברת על הפקודות שמקבלים החיילים. אנו יוצאי הרבנות הצבאית אומרים דבר פשוט: כל דבר שהוא נוגד את ההלכה, אי אפשר לכפות חייל דתי לבצע זאת, ולכן גם בנושאי ההינתקות על המפקדים להבין את העניין. לא מדובר כאן על סירוב פקודה, אלא מצב בו החיילים צריכים לקיים את מצוות התורה וההלכה.

מה אתה אומר למפקד האחראי בשטח?

מי שרוצה לשמור על הצבא, ועל נפשו של החייל הדתי, שמצד אחד צריך לבצע פקודות המוטלות עליו, אבל מאידך הוא מחויב לערכים התורניים ולהלכה היהודית, לא שייך לכפות עליו דבר חמור כל כך.

האם זו פעם ראשונה שפקודות הצבא סותרות את ההלכה?

בעת שכיהנתי בתפקידי כרב צבאי, נתקלנו בלא מעט בעיות וטיפלנו בהן בצורה התקיפה ביותר. אבל כאן, לצערי, זו הפעם ראשונה שיש פקודה שנוגדת את ההלכה והיא משותפת לכלל חיילי צה"ל. זה קורע את החיילים מבפנים. לכן, כיוצאי הרבנות הצבאית, אנו מרגישים חובה להתריע ולקרוא למפקדים לעשות את הכול כדי שלא להעמיד חייל דתי בדילמה.

הגיעו אליך פניות מחיילים?

אנחנו חשים את המצוקה מהשטח, מקבלים תגובות רבות של חיילים דתיים. זו הסיבה שראינו חובה לעשות את הכינוס הזה, ואנו מקוים כבר בשבוע הקרוב להוציא מכתב בסגנון זה לכל מפקדי הצבא, כדי שיבינו שצבא זה לא רק לספק את הצרכים הגשמיים של החייל, אלא גם את הצרכים הרוחניים. כשם שהצבא נותן לחייל להתפלל וכו' כך הוא צריך להבין שהחייל לא יכול למלא פקודות נגד התורה.

היה הד תקשורתי חזק לכינוס?

כל כלי התקשורת סיקרו את הכינוס המיוחד, ואנו מקוים שאכן נראה תוצאות בשטח, וכל חייל שיבקש להשתחרר מטעמי דת מביצוע התוכנית, יקבל שחרור מלא, ובעז"ה נראה בביטול הגזירה כולה, ויהפכו ימים אלו לששון ולשמחה.

מאת: שי גפן

יהודים! חטפו מסירות נפש!

הטענה היא לא כלפי השלטון, אלא היכן הם כלל הרבנים? מדוע מתוך 200 רבני ערים, רק רב אחד עומד לדין משמעתי? מדוע אין מאות רבנים נמצאים באותה קטגוריה עם הרב דרוקמן? ברור הדבר כי אם עוד מאות רבנים היו פועלים בסגנונו של הרב דרוקמן, התוכנית הזאת הייתה נעלמת מהעולם. כוחם של הרבנים עצום, וחבל שקולם לא נשמע.

לקראת רגע השי"ן

שנה וחצי חלפה מאז הגה ראש הממשלה את הרעיון השטני, להוציא מחבל קטיף וצפון השומרון את כל היהודים, ועם ישראל נמצא בחרדה נוראית. לצערנו, הגזירה הנוראה הילי"ת עומדת ממש לפתחנו. שרון עומד לבצע הילי"ת את מה שהבטיח שעד סוף השנה הלועזית רצועת עזה תהיה "נקיה" מיהודים.

העיירה בוערת. את המשמעות של התוכנית כולנו יודעים. הסכנה הניצבת בפני כל יושבי ארץ הקודש אינה ניתנת לתיאור. די להאזין לדברים שאמרו כל ראשי מערכת הביטחון עד כה. הבעיה שאנו לא מפנימים את העובדה כי זו פעם ראשונה בהיסטוריה, שיהודים מגרשים יהודים בצורה כה ברוטאלית למען אויבי ישראל. אם היינו במצב נורמלי, של עם שפוי ובריא, כל אחד היה יוצא לרחובות של עיר כשהוא עטוף שק ואפר, עוזב את כל עסקיו החשובים יותר והחשובים פחות, ומתגייס לשירות מילואים כדי להציל את העם היהודי.

עדיין לא מאוחר! למרות כל מה שרואים, הרי שגם ברגעים האחרונים יש לעשות הכול כדי להעביר את רוע הגזירה. אי אפשר לדעת איזה מעשה יוכל לעצור את הקטסטרופה. מעשה אחד יכול להכריע את הכול ולהביא תשועה והצלה.

זו הסיבה שכל אחד מאנ"ש צריך לדעת שהוא מגויס בימים אלו בכל הכוח והעוצמה כדי להביא לביטול הגזירה הנוראה. אין היתר לאף יהודי להיפקד בימים אלו ממחאה ועשייה לעצור את הפשע הגדול בהיסטוריה. יום יבוא ומי שלא יעשה את המינימום המוטל עליו, ישב ויבכה ויאמר לעצמו היכן הייתי.

בי"ט כסלו תרפ"ז, חודשים אחדים לפני מאסרו של הרבי הריי"צ, אמר הרבי בהתוועדות "יהודים חטפו מסירות נפש, יגיע הזמן ותרצו למסור את הנפש ולא תוכלו!" ואכן החסידים עשו אז הכול ונלחמו ללא חת בשלטון הצורר. מי ש"חטף" אז מסירות נפש, נצרב בהיסטוריה היהודית בשרשרת מוסרי הנפש, החל מעשרת הרוגי מלכות ועד למוסרי הנפש בימינו אלה, בעוד שאותם אלו שהעדיפו את תענוגות העולם הזה, התאדו יחד עם משפחתם, והתבוללו בין העמים.

כבימים ההם כך בזמן הזה. זה הזמן למסירות נפש. כל אחד חייב לדעת כי לא מדובר רק על גירוש יהודי גוש קטיף והעמדת הארץ בסכנה, המאבק כאן הוא מאבק על

הקיום שלנו כיהודים בארץ ישראל.

מי שיחנך את ילדיו למסירות נפש, יראה גם תוצאות בעתיד. כל אחד ייתן את חלקו במאבק, כל חייל ואיש ביטחון ידע שהוא לא משתתף בגירוש הנורא. כל אחד ישפיע גם על חבריו, מכריו וקרוביו ליטול חלק במחאה העממית הגדולה שתזעזע את אמות הסיפים. היום לעשותם ומחר לקבל שכרם.

לאן כולם נעלמו?

היועץ המשפטי לממשלה, מני מזוז, המליץ להעמיד לדין משמעתי את רבה של קריית מוצקין, הרב דוד דרוקמן. המלצתו של מזוז הגיעה בעקבות התבטאויותיו של הרב דרוקמן כנגד תוכנית ההתנתקות ומבצעה ראש הממשלה שרון. בגלי צה"ל דווח, כי מדובר בפעם הראשונה שבה נשקלת העמדה לדין משמעתי של רב על התבטאויות כאלה, אולם הדבר עדיין כפוף לשימוע שייערך לדרוקמן אצל שרת המשפטים ציפי לבני.

לא צריך להכביר במילים כנגד השלטון הציני והמושחת, שבו בזמן שמחפה על משפחת הפשע של שרון, הוא מעדיף להיטפל לרב שהביע את עמדת ההלכה והתריע בשער על הסכנות הניצבות. השלטון מעדיף 'רבנים מטעם' כפי שהיה ברוסיה הסובייטית.

הטענה היא לא כלפי השלטון, אלא היכן הם כלל הרבנים? מדוע מתוך 200 רבני ערים, רק רב אחד עומד לדין משמעתי? מדוע אין מאות רבנים נמצאים באותה קטגוריה עם הרב דרוקמן? ברור הדבר כי אם עוד מאות רבנים היו פועלים בסגנונו של הרב דרוקמן, התוכנית הזאת הייתה נעלמת מהעולם. כוחם של הרבנים עצום, וחבל שקולם לא נשמע. לכל הפחות היינו מצפים ממועצת הרבנות הראשית שתגבה את הרב דרוקמן. אפילו בג"צ פסק כי חובה על רב לומר את דעתו ההלכתית, כי בדיוק לשם כך הוא נבחר. כולם שותקים, במקרה הטוב ובמקרה הגרוע הופכים להיות משרתי השלטון ומשאירים רב בודד לעמוד ולצעוק.

רש"י בפרשת מטות אומר ש"סרחון הדור תלוי בגדולים שהיה בידם למחות". ברור הדבר שעצם השתיקה, סם ההרדמה ששתל שרון בקרב כל מנהיגי הציבור הדתי והחרדי, חלקם על ידי שוחד, חלקם על ידי איומים, היא זו שהביאה את האסון הנורא שעתיד להיבטל בעז"ה כעפרא דארעא. לא סתם קרא הרבי שוב שוב: רבנים תרעישו, תמחו,

בי"ט כסלו תרפ"ז, חודשים אחדים לפני מאסרו של הרבי הריי"צ, אמר הרבי בהתוועדות "יהודים חטפו מסירות נפש, יגיע הזמן ותרצו למסור את הנפש ולא תוכלו!" ואכן החסידים עשו אז הכול ונלחמו ללא חת בשלטון הצורר. מי ש"חטף" אז מסירות נפש, נצרב בהיסטוריה היהודית בשרשרת מוסרי הנפש, החל מעשרת הרוגי מלכות ועד למוסרי הנפש בימינו אלה

תזעקו ותהפכו עולמות כי יש לכם הכוח.

הראיה הטובה ביותר עד כמה מפריעות לאותו שלטון רקוב ומושחת פעולות המחאה, אפשר ללמוד מהדברים שאמר שרון בפגישה שהתקיימה לפני כחודש עם אנשים מחב"ד. שרון שהפך לפתע לחסיד חב"ד, ניסה להסביר עד כמה פעולות המחאה מזיקות לחב"ד ועל כן ביקש מאנשי המשלחת להשתיק את פעולות המחאה.

בנידון דידן, למי שעדיין היה לו ספק כיצד צריך לנהוג בשעה קשה זו, הגיעו הדברים מפי שרון בעצמו והוכיחו כלפי עם ועולם, מה הדרך בה אנו חייבים לנקוט בשעה זו. רואים עד כמה הקליפה חוששת מפעולות מחאה, ועד כמה מפריעות לו פעולות המחאה וההד התקשורתי שדברי הרבנים מקבלים בכל קצווי תבל.

בריחת הרבנים מהמערכה לא החלה היום. כך היה אצל משה רבינו, כאשר הלך לפרעה לדבר אליו בשליחות האלוקים, או אז נשמטו הזקנים אחד אחד, וכאשר הגיע לפרעה, מצא את עצמו נותר לבדו. גם במערכה כיום אפשר לראות בבירור כיצד חיילי בית דוד לבדם, אותם אלו הדבוקים באמונה הלוהטת ברבי מלך המשיח, הם אלו שמובילים את המאבק. די לראות את כותרות העיתונים והתמונות המתפרסמות חדשים לבקרים, כדי להבין את העוצמה שיש לנו ולמחאה שלנו.

זה הזמן לעורר גם את כלל אנ"ש ומנהלי המוסדות, להתעורר ולפעול. גם אם מאוחר, הרי שידוע מאמר חז"ל אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל יתייאש מהרחמים.

כתב אישום שעדיין לא הוגש

בסוף השבוע החליט היועץ המשפטי להגיש כתב אישום ראשון נגד בנו של ראש הממשלה, כתב אישום שאמור לצאת ידי חובה ולכסות על כל הפשעים של שרון האב והבן יחד. הרי פטור בלא כלום אי אפשר.

כולם יודעים שכל תוכנית הגירוש, הורתה ולידתה כדי להימלט מכתבי האישום, דבר שנחל הצלחה ושרון ניצל מכל אותם תיקים שרבצו על כתפו. אינני יודע איך נראו כתבי האישום נגד שרון אותם גנז היועץ המשפחתי (סליחה המשפטי) אבל ללא ספק כתב האישום האמיתי נגד שרון מוגש עתה לפניכם.

- אנו מאשימים את אריאל שרון בגירוש יהודים בארץ ישראל. הוא היהודי הראשון שאמר "עד סוף שנת 2005 לא יהיו יהודים ברצועת עזה", הראשון ליישם בארץ ישראל את התורה האנטישמית של "ניקוי" שטחים מיהודים.
- אנו מאשימים את אריאל שרון בהפקרת שטחי ארץ ישראל לשלטון זר, מרצון וללא צורך. בכך הוא ממוטט את טענת הזכות של עם ישראל על ארצו, מאושש את התביעה הכוזבת של האויב הערבי לשליטה על כל הארץ וחיסול הישוב היהודי.
- אנו מאשימים את אריאל שרון בהחרבת 25 כפרים בישראל, ובעקירת תושביהם וגירושם ללא סיבה וללא תכלית. באשמתו תוכיח מדינת היהודים לכל העולם שגם בארץ ישראל יהודים חיים על מזוודות.
- אנו מאשימים את אריאל שרון בביצוע טיהור אתני – גירוש אנשים בגלל עמם ומוצאם בלבד. המעשה הזה מוגדר כפשע נגד האנושות.
- אנו מאשימים את אריאל שרון בסיכון חייהם ושלמות גופם של אלפי יהודים וישראלים, העלולים ליפול קורבן לטרור שצה"ל כבר הצליח להכות ולהכניע,

ורק פקודת הבריחה של שרון נתנה לו "רוח גבית", כפי שחזה הרמטכ"ל יעלון. בגללו ממגנים עכשיו את גגות אשקלון וכל הנגב המערבי. הוא אשם בהכנסת בית שאן, עפולה, חדרה ונתניה לטווח קסאמים ופצמ"רים. בגללו שכונה שלמה בשדרות מבקשת להתפנות, בגללו מחצית מן היישוב נתיב העשרה כבר נעזב.

● אנו מאשימים את אריאל שרון, שבתקופת שלטונו הופקרו חיי יהודים באופן שלא היה מעולם. למעלה מאלף הרוגים ועשרת אלפים פצועים. תמורת מיגור הטרור ומלחמת חורמה במרצחים, הם קבלו פרס.

● אנו מאשימים את אריאל שרון בהקמת מדינת טרור, מדינת-חמאס, מדינת-חיזבאללה, מדינת אל-קאידה בתוך ארצנו, זקורה כאצבע מאיימת לעבר אשקלון, אשדוד וצפונה.

● אנו מאשימים את אריאל שרון בכניסת הצבא הגדול והמסוכן ביותר, הצבא המצרי, אל לב ארצנו, קילומטרים ספורים מאשקלון, סכנה ממשית להישרדותה של המדינה.

● אנו מאשימים את אריאל שרון בהכנסת נשק קטלני ללא הגבלה אל אויבינו — דרך נמל-הים בעזה ונמל-האויר בדהניה שהוא פותח להם, ודרך ציר פילדלפי שהוא מפקיר.

● אנו מאשימים את אריאל שרון בהפצת הנשק הקטלני הזה ביהודה ושומרון ובירושלים, דרך "המעבר החפשי" שהוא פותח לאויב, לחיבור הרצועה עם הר חברון.

● אנו מאשימים את אריאל שרון בביתור מדינת ישראל לשניים, באמצעות המעבר הזה ובכך הוא יציף את הארץ במאות אלפי פליטים ערבים המרוכזים היום בעזה, שיהגרו באופן חפשי דרך המעבר הזה.

● אנו מאשימים את אריאל שרון בגרימת נזק בלתי הפיך לצבא ההגנה לישראל, שמול האוייב — נעשה לצבא תבוסה לישראל, ומול אזרחיו ובני עמו — לצבא דיכוי לישראל. שמפעיל את הצבא שיבצע סגר על כפר בתוככי הקו הירוק, גיבור על רבבות צועדים אנשים נשים וטף, וחלש מול האויבים האמיתיים של עם ישראל.

● אנו מאשימים את אריאל שרון במלחמת אחים איומה שקורעת את העם מבפנים, כפי שארע בתקופות הקשות ביותר לעם ישראל.

"ההתנגדות הפלסטינית" כבר הכינה את התשתית הדרושה להעברת שיטות הלחימה והידע – כולל את אלה של הרקטות והטילים – מהרצועה לגדה". כך אומר בראיון מוחמד עבד אל עאל, המכונה אבו עביר, מי שמשמש כדובר ועדות ההתנגדות העממית. לדבריו, קו הגבול החדש של הרצועה יהפוך ל"קו כחול" נוסף בסגנון זה שמול לבנון

"עזה תיהפך ללבנון ושומרון לעזה"

"עזה תהיה לבנון ואילו צפון השומרון תהיה עזה", את הדברים הללו אמר לא אחר מאשר הרמטכ"ל המודח בוגי יעלון בראיון הפרישה הכאוב שהעניק לעיתון 'הארץ'. עכשיו הדברים מקבלים אישור מהצד שכנגד. לקרוא ולהזדעזע לאן מוביל אותנו שרון. הנה קטעים מתוך ראיון של אחד מראשי המחבלים לאתר 'ידיעות אחרונות':

"ההתנגדות הפלסטינית" כבר הכינה את התשתית הדרושה להעברת שיטות הלחימה והידע — כולל את אלה של הרקטות והטילים — מהרצועה לגדה". כך אומר בראיון מוחמד עבד אל עאל, המכונה אבו עביר, מי שמשמש כדובר ועדות ההתנגדות העממית. לדבריו, קו הגבול החדש של הרצועה יהפוך ל"קו כחול" נוסף בסגנון זה שמול לבנון. "זה יהיה כמו עם חיזבאללה: כל הפרה ישראלית של הקו הזה, או כל התקרבות אליו, תקנה לנו את הזכות להגיב נגד מעשה התוקפנות".

"זה אומר שכל השטח כבוש על פי חוק, ונמשיך להילחם עליו. וזה אומר שאנחנו לא ניתן לצה"ל ולמתנחלים שבורחים עכשיו מהרצועה לגדה להתעמר בבני עמנו שם. הדם הפלסטיני הוא אחד ולכן אנו נערכים להמשך המאבק בגדה. לשם כך הקמנו כבר את החוליות שפועלות להעברת הידע הדרוש על שיטות הלחימה ובראשם עניין הטילים מהרצועה לגדה".

רגע, טילים בגדה זה דבר גדול ומסוכן מאוד. האם פעולה בקלקיליה תגרור טילים מהעיר על השרון או על תל-אביב?

"בעיקרון כן. אבל אני לא מדבר על כך שנעשה בטילים האלה שימוש על ימין ועל שמאל. הטילים האלה יוכנסו לפעולת תגמול על פי הפעולה הישראלית. פעולה ישראלית קטנה פה ושם לא תפתה אותנו להשתמש בטילים, אבל מעשה חיסול גדול, או חדירה בכוחות גדולים לעיר כמו גינין, תיאלץ אותנו לפעול. אבל כמו תמיד, אנחנו לא ניזום, אנחנו רק נגיב לפעולות ישראל".

אוהב את הבריות ומקרבן לתורה

בשבת זו אנו נציין את יום הסתלקותו של אהרן הכהן. ה'יארצייט' היחידי המוזכר בתורה, עליו נאמר "אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה".

הרבי מה"מ מסביר באגרות הקודש, שמעלתו של אהרן הכהן הייתה שקירב גם את האנשים הכי נחותים שהם בדרגת 'בריות' לתורה. ועוד: הוא קרבן אל התורה ולא קירב את התורה אליהם. הוא לא עשה פשרות או קיצורי דרך בתורה. להיפך.

גם אנחנו חסידי חב"ד חונכנו על לאהוב ולרדוף שלום ולקרב את הבריות, אבל חלילה שלא נעשה פשרות בתורה, כפי שמנסים לעשות אחרים, באמתלא של שלום. דווקא מי ששומר על קוצו של יו"ד ולא מתפשר, הוא זה שמוביל לשלום אמיתי ומכובד.

כאשר התורה אומרת שאין להתפשר על מסירת שטחים, וחובה להלחם כדי להציל את ארץ הקודש, אסור שתהיינה פשרות. אף רב בעולם אינו יכול לשתף פעולה עם מצב נורא כל כך. אהבת ישראל אמיתית היא דווקא כאשר צועדים על פי דרך התורה, ולא כאשר מנסים להתרפס בפני שלטון עריץ ומושחת.

את זה רואים גם אצל נכדו של אהרן הכהן, פנחס בן אלעזר, שזכה לברית **שלום** מהקב"ה בעקבות **מעשה קנאות**. מסתבר שדווקא קנאות קיצונית זו הביאה לשלום האמיתי והפסיקה את המגיפה הקשה על עם ישראל. ללמדך, שהדרך אל השלום האמיתי הוא דווקא כשהולכים לאורו של אהרן הכהן "ומקרבן לתורה".

עוד על פרופסור גרין

לכבוד מערכת "בית משיח"

שלום רב

אם תואילו להדפיס בעיתונכם השבועון המכובד, את דברי דלקמן — אהיה אסיר תודה לכם.

קראתי בהתפעלות וברגש רב את דבריו המאלפים של הפרופסור ר' וועלויל שי' גרין, בגליונכם מספר 516 עמודים 39-41 ונזכרתי בסיפור מעניין ששמעתי מאחד שהתקרב לחב"ד.

בחור אמריקאי מוכשר שלמד בישיבת 'איתרי' בירושלים, ושזכיתי לקרבו לחב"ד וב"ה הוא היום אברך חסידי וכו' וכו':

בערך בשנת תשכ"ז, תקופה די קצרה לאחר מלחמת ששת הימים, הגיע ר' וועלויל שי' גרין לארץ ישראל והתוועד עם בחורים בשפה אנגלית בירושלים. בין הדברים אמר, שלמרות שהוא עדיין לא יודע כמעט לשון הקודש, ואפילו את ה"סידור" של תהילת ה' לא בטוח שהוא מחזיקו ישר או הפוך... וכן את ברכת "אשר יצר את האדם בחכמה" הוא בקושי יודע לאמרו בלשון הקודש -

מכל מקום, את התוכן של המלים שבברכת "אשר יצר את האדם בחכמה" כו' — הוא יכול ללמד גם את הרבנים ותלמידי החכמים. כי את הכימיה ואת החיידקים השונים שבתוך האדם, ובכלל באטמוספרה — הוא יודע טוב, ואת נפלאות הקב"ה הוא יכול ללמדו לרבים ותלמידי חכמים מובהקים.

וכידוע שהוא אחד מהמתמחים הכי גדולים בעולם בתחום זה, וכפי שמעיד על כך, על התמחותו בתחום זה בכתבה של גליונכם בית משיח הנ"ל עמ' 39 טור 3.

בכ"ר

מנחם מענדל טננבוים

ירושלים ת"ו

סיפור טוב, רק עם מקור

בשנים האחרונות מתפרסמים מאות ואלפי סיפורים על יהודים שכתבו לרבי מלך המשיח וקיבלו תשובות ברורות ומדויקות באמצעות סדרת ה"אגרות קודש". שבועון "בית משיח" זכה להיות אחת הבמות המכובדות המפרסמות סיפורים נפלאים אלו, המחזקים את האמונה הטהורה וממממשים את הוראת הרבי לפרסם את הניסים והנפלאות בימינו.

אמנם, חשוב להעיר את תשומת לבם של הכתבים, שעושים עבודת שטח נהדרת ומביאים עבורנו הקוראים את מיטב הסיפורים: פרסמו אך ורק סיפורים עם מקור ברור ומדוייק לתשובת הרבי!

אם מספרים לכם מופת נפלא, ובעל המופת לא זוכר בדיוק באיזה כרך של אגרות הקודש התקבלה תשובת הרבי — אל תפרסמו את הסיפור! אם בעל המופת מאמין שהתשובה שקיבל באגרות הקודש היא תשובה ישירה של הרבי אליו — לא ייתכן שלא יציין לעצמו את התשובה המדוייקת. ואם אין לו את המקור, הסיפור לא ראוי לפירסום.

מרדכי גורליק

פתח תקווה

השבת אבידה

במהלך כנס ארגון נשי ובנות חב"ד הארצי, שהתקיים בבנייני האומה בחג הגאולה, אבדו טבעת נישואין וטבעת יהלום.

המוצאת מתבקשת לפנות למשרדי ארגון נשי ובנות חב"ד: 03 9606142.

בברכה ובתודה

פרויקט מדהים
פותח סניפים בכל הארץ
פתרון כלכלי למשפחות ברוכות ילדים
(מ- 4 ומעלה) לחסכון ולהכנסה גבוהה
בשעות הנוחות לכם.
לא בשבת - תרצה
050-6683316

השבת אבידה
נמצאים ברשותי:
1. תניא שנתן הרבי בתש"נ.
2. רמב"ם לעם שנמצא בניקוס בבת - ים
יצחק
03-9643879

בס"ד

טליון - רפרודיקציה מהמטבע שהטביע בר כוכבא מפקד המרד נגד רומאים בשנת 132-135 אחרי הספירה למנינם. על המטבע צורת חזית ההיכל של בית המקדש. ובשערו דמות ארון הברית.
מאסנת - עבודות קודש
054-4792242
טליון כסף
עם שרשרת כסף $25
טליון זהב $55
כולל דמי משלוח
להזמנות:
אסנת עבודת קודש
ת.ד. 357 קדומים 44856

אלפים ביריד גאולה ומשיח

כרבבת יהודים נטלו על פי האומדן חלק פעיל ביומיים של יריד הגאולה שהתקיים בי״א וי״ב תמוז ברחבת חניון ׳קניון הזהב׳ בראשון לציון.

את היריד המוצלח ארגן שליח הרבי מה״מ בקניון ר׳ **אילן חיון** על פי ברכתו של הרבי. המשתתפים קיבלו פרספקטיבה מוחשית יותר אודות נבואתו של הרבי כשרבים מהם מקבלים על עצמם החלטות טובות לזרז את התגלותו.

כעשרים וארבע דוכנים קידמו את פני הבאים כבר משעות הצהריים, כאשר הנושא המרכזי שקישר בין כל הדוכנים היה הקשר עם הגאולה. בין הדוכנים הרבים הייתה עמדת החתמה למנוי על מגזין ׳בית משיח׳, מטה משיח, דוכן של מכון המקדש, מוצרים ואביזרים בענייני משיח של ר׳ דוד גלייזר, סרטי ניצוצות של קדושה, ציורים של ברוך נחשון, תמונותיו של הרבי, קלטות לילדים, אות בספר התורה, שיחות לנוער, דוכני כתיבה לרבי באמצעות ה׳אגרות קודש׳, מכירת ספרי גאולה וספרי קודש, ועוד. ״הדבר שנמכר הכי הרבה״ אומר מארגן היריד הרב חיון, ״הם ספרי ה׳אגרות קודש״״.

ר׳ אילן חיון מסכם בסיפוק רב את הקניון: ״תראה איזה שמחה מרוחה על פניהם של האלפים פה״, הוא מצביע לעבר האנשים הרבים שעמדו ליד הדוכנים הרבים. ״כמה מלבב לראות אנשים שביום יום רחוקים מכל משהו שמריח יהדות והנה כאן מתגלה עם ישראל במלוא פנימיותו״.

היריד הראשון התקיים בשנת תשנ״ו, ברחבת התחנה המרכזית החדשה בראשון לציון. אז כבר אפשר היה לראות במוחש איך עם ישראל כולו מחכה לגאולה. באותה שנה

למעלה: קהל ההמונים בהופעות למטה: דוכני המכירות במבט מלמעלה

ערכנו יריד גם בחיפה בקניון 'לב המפרץ' ומאז בעצם החל להתגלגל הרעיון. ירידים אלו 'הורידו' את נושא הגאולה והמשיח לעולם המעשה.

בשני ימי היריד זכו, כאמור, רבים זכו לכתוב לרבי וליטול על עצמם החלטות טובות. כתבי עיתונות מקומית קפצו על המציאה וסיקרו את האירוע. הרב אילן חיון, לא מפסיק להתפעל, "זה אחד האמצעים הגדולים ביותר להפיץ את בשורת הגאולה, כפי שהרבי אומר לפרסם לכל אנשי הדור". לדידי הוא מוסיף: "זה הוסיף לי דיו נוסף בחותמת שאנו חייבים להתעקש ולא לוותר, לפעול בכיוון של עשו כל אשר ביכולתכם להביא את התגלותו של משיח".

טרגדיה: התמים אפרים וקסלר ע"ה

בערבו של יום שישי ערב שבת אחר חצות, כ"ב תמוז, התקבלה ב-770-בית משיח הידיעה על פטירתו של התמים היקר אפרים וקסלר ע"ה, שנקטף בדמי ימיו, והוא בן 26 בלבד.

למרבה הכאב, אפרים נכנס לבית הרפואה 'קינגס-קאונטי' כשהוא פצוע קל ברגלו. היה זה ביום חמישי כ"ג סיון בשעה 7:15 בערב, אפרים חצה את הכביש ברחוב קינגסטון פינת פרזידנט, כאשר נהג שיכור פגע ברגלו בעת נסיעה במהירות מופרזת. אפרים הובל במהירות לבית הרפואה הקרוב. לאחר כמה בדיקות היה נראה כי למעט שלשה שברים ברגל, ברוך השם הכול בסדר.

באותו ערב ארגנו התמימים ב-770 מנין תהילים לרפואתו.

למחרת ביום שישי, היה אמור להיכנס לניתוח ברגלו. ההכנות לניתוח עברו כרגיל, ואז, לפתע התגלו אצלו קשיי נשימה ותוך מספר דקות איבד לגמרי את הנשימה. הוא חובר במהירות למכונת הנשמה ומצבו התייצב.

לקראת צאת השבת, שוב חלה התדרדרות במצבו. מצבו הוגדר 'קריטי' כשהוא מובהל למחלקת 'טיפול נמרץ'. על פי בדיקות שנעשו לו היה חשש שהמוח פסק מלתפקד עקב אי ספיקת חמצן ומצבו הוגדר 'מוות קליני'. לאחר בדיקה

מקיפה שאישרה את חשש הרופאים, הוגדר מצבו של אפרים 'מוות מוחי'.

בימים שלאחר מכן שכב אפרים ללא תזוזה וללא הכרה, בשבת השניה (ב' תמוז) הבהירו הרופאים שלדעתם אבדו הסיכויים ומצידם ניתן לנתק חלילה את אפרים מהמכשירים, רק לאחר לחץ כבד ניאותו הרופאים להשאיר את המכשירים ולהמשיך לתת את התרופות אליהם הוא זקוק.

במשך כל הזמן שהותו בבית הרפואה סבבוהו חבריו התמימים, ושהו עמו במשך כל הזמן 24 שעות ביממה.

גם עם האנשים במבצעים ובשיעורי תורה של אפרים אמרו התמימים לחיים בשמחה ודיברו על גודל מעלת הביטחון בה'.

ופתאום ללא כל התרעה נוספת, בשעה 6:00 לפנות ערב, סמוך לקבלת השבת, לבו של אפרים הגביר את קצב פעימותיו ותוך דקות ספורות נדם.

אין מילים שיתארו את ההלם והזעזוע שפקדו את משפחתו, חבריו התמימים, אנ"ש, והמקורבים הרבים.

השבת שמיד נכנסה נתנה מרווח זמן לעכל ולו במעט את האסון, רבים עדיין מתקשים לעכל את העובדה שאפרים היה ללא הכרה, והנה הודעה כזו... אפרים החסון והבריא, התוסס והפעיל, זה שרץ ומסייע היכן שרק צריך, והכול בשמחה ובמאור פנים. מי האמין שבפתאומיות כזאת הוא ישכב מחוסר הכרה במצב אנוש, ותוך מספר שבועות ישיב את נשמתו לבוראו.

אפרים ע"ה נולד בבאר שבע ראשון לחמישיה. כשגדל למד בישיבת 'וולפסון' של 'בני עקיבא', כבר שם הוא היה 'הרוח החיה' בפעילות.

בהמשך התקרב לחב"ד ע"י שליח הרבי בעיר ר' זלמן גורליק, ולאט לאט התערה בקהילה והתקרב יותר לחב"ד.

היה נוסע להתוועדויות בכפר חב"ד, ובעקבות כך הוא יסד בישיבה שיעור תניא שנמסר ע"י ר' משה דיקשטיין.

בשנת תשנ"ח, כשסיים את לימודיו בישיבה שם ועבר ללמוד בישיבה גדולה בעיה"ק צפת, שם למד שלוש שנים ושם גילה את מירצו הבלתי נדלה בעבודה עם ילדים ובני נוער, תוך שהוא התחבר עד מהרה לכל תלמידי הישיבה ובמיוחד לעולים החדשים מרוסיה.

בשנת תש"ס נסע לקבוצה, ומאז הוא היה בבית משיח — 770, למעט יציאות קצרות לשליחות. במשך השנים ניהל במסירות רבה את "קופת בחורים", תפקיד שהלם מאוד את אישיותו. כמנהל הקופה ואחראי על אגף הרפואה של הקופה, היה מסייע לבחורים שנקלעו למצוקה כלשהי, אם זה חבר הזקוק לליווי לרופא או לעזרה כספית ברכישת מוצר הכרחי. כל בחור שחש מעט ברע היה מבקש את עזרתו והוא היה דואג לו בכל לב ונפש; לפעמים היה זה במתן תשומת לב גרידא.

מידי שנה היה דואג לחלוקת מעילים בחורף לכל הבחורים, ובחלוקת כובעים וחליפות לפני חג הפסח.

אפרים, שעדיין קשה לכתוב עליו בלשון עבר, היה מעורה היטב בחברה. הקב"ה חנן אותו בחיוך כובש, הוא ידע לנתח דברים היטב, והחברים בסביבתו נהנו להקשיב לדבריו. בימים היה מתרוצץ בעזרה לבחורים, ובלילות היה מסתובב בשיעורי תורה קבועים או מזדמנים.

חבריו, מכריו, ומשפחתו, בטוחים, כי גם למעלה, אפרים לא ינוח ולא ישקוט עד שיפעל את התגלות הרבי מלך המשיח שליט"א לעיני בשר — גאולה אמיתית ושלימה.

ותיכף ומיד ממש נראה בקיום היעוד 'הקיצו ורננו שוכני עפר' ואפרים בתוכם, תיכף ומיד ממש.

ת.נ.צ.ב.ה

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה

בית משיח

הודעה חשובה

לכל המנויים החדשים
אשר ברשותם תלושי הנחה
לקניה ב"עוף אנ"ש":

תוקף התלושים עומד להסתיים

בט"ו אב

נא הזדרזו לממשם

תודה

הנהלת "בית משיח"

חיוכו של ילד

לזכר ולע"נ חיים יוסף ומרים חממי ז"ל (ע"ר)

הננו לבשר כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל ה'תשס"ו לישיבת

"דרכי נועם"

בראשות הרה"ג הרה"ח הר' **מאיר אהרון** שליט"א

המיועדת לבחורים בגילאי 14-17

אשר מטרתה "חנוך לנער ע"פ דרכו" ובדרכי נועם -

מתוך שימת דגש על יחס אישי וחם לכל תלמיד

לרישום וקבלת פרטים: מנדי – 08-9418571

נא להתקשר בין השעות 20:30-22:30

מס' המקומות מוגבל ● סוף זמן הרישום הינו ז' מנ"א ה'תשס"ה

בברכת נח"ר חסידי מכל יו"ח

ההנהלה

"הושענא ׳צאן קדושים׳ הושענא"

קראו ילדי תלמוד תורה חב"ד בתל אביב במסיבת סיום שנת הלימודים

נציג ההורים ר׳ לוי לביוב והרב גרליצקי בחלוקת הפרסים

המצטיינים בתלמוד תורה מקבלים פרסים ותועודת הוקרה

לרגל סיום שנת הלימודים ערכה הנהלת תלמוד תורה **"חדר מנחם" חב"ד** שע"י מרכז חב"ד תל אביב, מסיבת סיום לתלמידים, ברוב פאר והדר באולמי "בית החייל" בתל אביב בהשתתפות מאות תלמידי ה"חיידר", הורים וידידים.

את האירוע פתח והנחה בטוב טעם ובכשרון רב, המנהל החינוכי של התלמוד תורה, המחנך הדגול הרב **בועז** שי׳ **סגל** שסקר את הקורה בין כתלי ה"חיידר".

את ברכת ההנהלה ודבר מלכות הביא השליח לת"א-יפו, הרב **יוסף שמואל גערליצקי** שליט"א ויו"ר המוסדות שבירך את ההורים והילדים שיגדלו להיות ׳חסידים יראי שמים ולמדנים׳. הרב גערליצקי קידם בברכה את הרב **מנחם מענדל** שי׳ **הכהן** שמונה לאחרונה למנהל הכללי בת"ת ואיחל לו בשם ההנהלה, הצלחה בתפקיד למעלה מהמשוער.

לרגל המצב השורר בארץ הקודש, אמרו התלמידים פסוקי תהילים למען בטחון עם ישראל בארץ ישראל, על פי הנאמר ׳מפי עוללים ויונקים יסדת עוז להשבית אויב ומתנקם׳.

אורח הכבוד במסיבה היה הרב הראשי לתל אביב-יפו הגאון הרב **ישראל מאיר לאו** שליט"א שריתק את המשתתפים. בדבריו פנה הרב לאו לתלמידים באומרו שגם בימי ה"חופש" צריך להמשיך את האוירה של ה"חיידר" בשמירה על לימוד התורה, קיום המצוות ותפילות בזמנן. את דבר מסיימי כיתה ח׳ אשר עולים ללמוד בישיבות הביא הת׳ **ציון כהן** ואת דבר התלמידים הממשיכים ללמוד בתלמוד תורה הביא הת׳ **מנחם מענדל שוואַרץ** ששיתף את הקהל בחוויה אישית מרגשת.

התלמידים המצטיינים והמעפילים לשלב הגמר במבצע ׳תורה תמימה׳ ודרך ארץ, שנערך בחודשים האחרונים, הוזמנו אל הבמה לקבל את תעודות ההוקרה והפרסים הרבים אשר הוענקו להם ע"י הרב **יוסף גערליצקי** שליט"א כנציג ההנהלה, הנגיד ר׳ **לוי** שי׳ **לבייב** כנציג ההורים, ר׳ **נעמן** שי׳ **שקולניק** יו"ר אגודת הידידים של מוסדות חב"ד בתל אביב והרב **בועז** שי׳ **סגל** המנהל החינוכי.

בחלק האומנותי הופיעו: מקהלת תלמידי הת"ת בניצוחו של המחנך הרב דוד שי׳ זהר, תלמידי הכיתות הנמוכות הציגו את "מסדר צבאות ה'" בהדרכתו של המחנך הרב שניאור זלמן שי׳ חביב. תלמידי כיתות ד׳ וה׳ העלו מופע שהוכן ע"י המחנכים הרב מאיר שי׳ קניגסברג והרב ראובן שי׳ סויסה. ביצוע סולו מרגש לשיר ׳שמעו שמעו רבותי׳ בנגינת קלרינט הציג התלמיד לביא שי׳ טיחונוב שריגש את משתתפי המסיבה.

לקראת סיום הערב המהנה נערכה הגרלה בין משתתפי המסיבה על "חצי כרטיס טיסה לחצרות קודשינו" ובו זכתה אם לארבעה תלמידים הלומדים ב"חיידר", וכן חולק הגליון הראשון של עלון ת"ת חב"ד בת"א **'בתלמוד תורה'** — שיצא לאור לקראת מסיבת הסיום.

2,200 דפי גמרא נלמדו בת״ת מגדל העמק

המתנ״ס העירוני שבמגדל העמק אינו רגיל לאירועים מעין זה שהתקיים בו בשבוע שעבר, כאשר מאות תלמידי הת״ת עם הוריהם ובני משפחותיהם התכנסו לחוג את סיום מבצע ״וישננתם״.

המבצע כלל שינון של 12 מסכתות משנה נבחרות, 13 פרקי תניא ו-100 דפי גמרא. גולת הכותרת של המבצע הייתה בדמות מבחנים בכתב, אליהם ניגשו התלמידים שסיימו לשנן מסכתות שלימות.

למבחן במסכת ברכות נגשו 70 תלמידים שגילו בקיאות מדהימה בכל המסכת למילותיה!

בפתיחת הטקס, הביא מנהל הת״ת הרב **משה איזנברגר** בפני הקהל את ההישגים הנדירים של המבצע: 600 מסכתות משנה, 400 פרקי תניא ו-2200 דפי גמרא שנלמדו במשך חודשים ספורים.

המנהל תיאר את רוח ההתלהבות בה עסקו התלמידים בשינון החומר בע״פ: ״הייתי נכנס בהפסקות לכיתה, ורואה ילדים רבים שויתרו על ההפסקה ויושבים ומשננים משניות. הורים רבים עדים לכך שבנם איחר לישון והשכים קום, כדי להספיק לשנן עוד ועוד עד היציאה לת״ת״.

הרב **ישעיהו הרצל,** רבה של נצרת עילית בירך את התלמידים ששקדו ושיננו משניות כה רבות, ובהתרגשות גדולה קרא לתלמידים: ״הנכם עשירים, זכיתם באוצר שאף אחד לא יוכל לקחת מכם! רק השמרו לא לאבד ולשכוח את מה שלמדתם!״

במשך הערב, חולקו פרסי ספרים יקרי ערך ותעודות הוקרה לתלמידים המצטיינים. בתואר ״חתן המשנה״ זכה תלמיד כיתה ז׳ לוי אבלסקי. סגניו: אלנתן אהרון ואלאור עזריה קארה, שניאור שמולביץ, אוריה עמרני ושניאור יהושע.

בתואר ״חתן הגמרא״ זכה תלמיד כיתה ח׳ ישראל סגל, וסגניו: שמואל דייטש, מנחם מענדל בורש, דוד ברוך, ישראל וולוסוב, יהושע בן יוסף ומנחם מענדל דורון.

כיבדו את המעמד בנוכחותם הרבנים: הרב **ישעיהו הרצל** – רבה של נצרת עילית. הרב **יוסף יצחק וולוסוב** – רבה של רמת ישי. הרב **יצחק גולדברג** – ראש ישיבת 'תומכי תמימים' במגדל העמק. הרב **ישראל יוסף הכהן הענדל** – רבה של קהילת חב״ד במגדל העמק. הרב **יוסף יצחק סגל** – משפיע הישיבה. הרב **יוסף רוזנבלאט** – רב ישובי הגליל התחתון. הרב **לוי וילימובסקי** – מנכ״ל מוסדות חב״ד במגדל העמק. הרב **בורשטיין** – ראש מדרשיית הגליל, ועוד.

למעלה: חתני הגמרא עם מנהל הת״ת הרב אייזנברגר והמחנך
למטה: חתני המשנה בצילום משותף עם הרב הרצל הרב הנדל והרב גולדברג ומנהל הת״ת הרב אייזנברגר

מה עשית היום לקירוב הגאולה?

הוסף בלימוד התורה ובפרט בענייני גאולה ומשיח • הוסף בתפילה • הוסף בצדקה

מסיבת סיום מוצלחת בתלמוד-תורה "צמח צדק" פתח-תקוה

בוגרי התי"ת בקבלת התעודות

ילדי התי"ת בשירה לפני הקהל

ביום חמישי, י"ד בתמוז, התקיימה מסיבת סיום שנת הלימודים וחלוקת תעודות לבוגרי תלמוד תורה "צמח צדק" בפתח תקווה. האירוע נערך באולם "שרת" שבבנין העירייה והיווה אכסניה נאה ונוחה לאירוע מרשים ומחמם לב לתלמידים, להורים לצוות המוסד ולאורחים.

האירוע החל באמירת פרק הרבי על ידי תלמיד כתה ו', הנער מנחם מענדל מזרחי. הנחיית הערב נוהלה על ידי מצגת וידיאו ובאופן זה הוזמנו לשאת דברים נציג ההורים, המנהל החינוכי ומנהל המוסד.

נציג ההורים הרב **יעקב גוטליב** הקריא את מכתבו של הרבי לתלמידי הישיבות ותלמודי התורה משנת תשי"ג, שממנו משתמע שחופשת הקיץ היא בעצם חופשה מלימודי החול בלבד ואלו בלימודי קודש יש דווקא להגביר וללמוד גם בתקופת החופשה ובכך מחליפים כוח לא רק של הגוף אלא גם של הנשמה.

דבריו של המנהל החינוכי הרב **יצחק אבוקסיס** נסבו סביב המסירות של הצוות החינוכי שעושה ככל כוחותיו ובזאת מתחבר לעניין מסירות הנפש שהיא עיקר הפעילות של הרבי הריי"צ.

מנהל המוסד, הרב **מאיר בסטומסקי** התמקד בדבריו בייחודיותו של מוסד העומד תחת נשיאותו של הרבי, כך שבתי ספר אחרים לא יכולים להשתוות אליו. "העיקרון המנחה בתלמוד תורה, מעבר להקפדה על רמת לימודים נאותה, הוא שימת הדגש על לימוד החסידות וחינוך ברוח החסידות שזו התרופה היחידה לתחלואי דורנו. רק בעזרתה נוכל להתגבר על החושך הכפול ועל הקיפאון והכפור הנושבים ברחוב. מטרת המוסד היא לזכות כמה שיותר ילדים ללמוד במוסד כזה ולקבל חינוך כזה".

רגעים מרגשים במיוחד היו מעמד חלוקת התעודות לששת בוגרי התי"ת והברכות שצורפו אליהם על ידי המנהל, סגנו והמחנך הרב **אריאל מדר**.

כמו כן נערך טקס קצר לכבוד כמה מתלמידי התי"ת שעלו לשלב הגמר בחידון התניא העולמי. הרב מזרחי, רכז המבצעים של תלמוד התורה, חילק לילדים תעודות הצטיינות וכן תווי זיכוי לרכישת ספרים בקה"ת.

המופעים האומנותיים של הכתות השונות שהתבססו על נושא החסד ואהבת ישראל, שוזרו בן החלקים הטקסיים של הערב ולאחריהם. כתה א' הופיעה בשירת 12 הפסוקים, כתה ב' הופיעה בשיר געגועים "טרם עלה", כתה ג' הופיעה בשיר על אהבת ישראל בו שולבה אמירת חלקו הראשון של פרק ל"ב בתניא.

הפתעת הערב הייתה כאשר כתה ד' הופיעה בשיר המספר את סיפורי הרביים על נושא אהבת ישראל ובמקביל לשיר, הומחזו הסיפורים. השיר של כתה ה' היה "אנחנו כאן על הבמה" וכל תלמיד שולב בהיגד על אהבת ישראל שעשה.

כתות ז' וח' העלו מופע בנושא חסד בגוף נפש וממון.

הערב הסתיים באוירה חמה וגם הכתובית שהוצגה על המסך "סוף המופע השנתי" לא הוציאה את קהל שרצה להישאר עוד ועוד. הנחת החסידי שעל פני כולם אמר הכל – אשרינו שזכינו שבנינו מתחנכים במוסד קדוש זה שהעומדים בראשו, כל רצונם לעשות נחת רוח לרבי ולגרום להתגלות המשיח מיד ולומר "ראו גידולים שגידלנו."

לתושבי הצפון והמרכז
מאפרת מקצועית
אפשרות לטיפול בבית הלקוח
טיפול פנים יסודי
ניקוי גבות
טיפול מיועד לכלות
050-8713648
דורית

חסידים . . אין משפחה

נולדו למז"ט

● **למשפחת** ר' **מנחם מענדל אולידורט**, כפר חב"ד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' מרדכי אולידורט, ירושלים; ומשפחת ר' שלמה ליפשיץ, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **יוסף יצחק איידלמן**, נחלת הר חב"ד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת הרב שלום איידלמן, שליח כ"ק אד"ש מה"מ מרוקו; ומשפחת ר' אלימלך לבנהרץ, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **וועלוול בוטמן**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ וסטשסטר, ניו יורק – להולדת הבן. **ולזקניהם** משפחת ר' שמואל מנחם מענדל בוטמן מנהל צא"ח המרכזי ויו"ר מטה משיח העולמי קראון הייטס.

● **למשפחת** ר' **פנחס בורכוב**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **מרדכי בראון**, פוסטוויל – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **יוסף ברקוביץ**, הינטינגטון – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **נחשון גבעוני**, לוד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יורם גבעוני, צפת; משפחת ר' יוסף יהודה מנדלזון, לוד; משפחת ר' יצחק יונה מנדלזון, לוד; ומשפחת ר' אברהם דב מנדלסון, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **מרדכי אברהם ישעיה גרונר**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ גראנד ראפיץ, מישיגן – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' מנחם מענדל גרונר, מראשי ישיבת תות"ל קרית גת; משפחת ר' יהודה לייב גרונר, מזכיר כ"ק אד"ש מה"מ ומנהל קופת רבינו, קראון הייטס; משפחת ר' מנחם מענדל ליברוב, לונדון; משפחת ר' ירחמיאל בנימינסון, מנכ"ל "צבאות ה'" קראון הייטס; משפחת ר' נחום יוסף בנימינסון, קנדה; ומרת גוטליב, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **מנחם מענדל הרטמן**, ירושלים – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יוסף הרטמן, נחלת הר חב"ד; משפחת ר' נחמן הרטמן, בני ברק; משפחת ר' משה דייטש, ירושלים; מרת אסתר דייטש, ירושלים; ומרת ויספיש, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **יוסף הרטמן**, נחלת הר חב"ד– לנישואי הבן הת' **מנחם מענדל** עב"ג **רחל** למשפחת ר' **משה דייטש**, ירושלים; **ולזקניהם** מרת אסתר דייטש, ירושלים; ומשפחת ר' נחמן הרטמן, בני ברק; ומרת ויספיש, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **מרדכי חביב**, צרפת – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **יוסף מארוס**, קראון הייטס – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **אילן מרקוביץ**, עפולה – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **חיים מאיר סטיגמן**, ניו יורק – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' דוד סטיגמן, ניו יורק; ומשפחת ר' אשר סלומון, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **לייבל קארף**, קליפורניה – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **שניאור זלמן קלמנסון**, מלבורן – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' ישראל קלמנסון; ומשפחת ר' שמואל חיים מוסקוביץ.

● **למשפחת** ר' **צבי הירש רודרמן**, ירושלים – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' יצחק רודרמן, פתח תקוה; ומשפחת ר' מאיר אריה גרשוביץ, כפר חב"ד; ומרת בתיה גרשוביץ, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **שלמה רייטפורט**, יוהנסבורג – להולדת הבן.

● **למשפחת** ר' **שניאור זלמן שיינברגר**, כפר חב"ד – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' משה פרידמן, כפר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **מאיר אריה שמרלינג**, תל אביב – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' עקיבא שמרלינג, צירך; משפחת ר' יוסף שמואל גרעליצקי, שליח כ"ק אד"ש מה"מ תל אביב; משפחת ר' משה אליהו גרליצקי, מונטריאול; ומרת שרה גופין, כפר חב"ד.

◆

● **למשפחת** ר' **יקותיאל אדרעי**, נתיבות – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת הרב ישר אדרעי, רב קהילת חב"ד נתיבות; ומרת סימי אבוחרצירא, נתיבות; ומשפחת ר' מאיר קדוש, לוד.

● **למשפחת** ר' **משה בן הרוש**, לוד – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' ברוך וקנין, קרית גת.

● **למשפחת** ר' **שמואל גולדברג**, רחובות – להולדת הבת; **ולזקניהם** מרת יהודית גולדברג, צפת; משפחת ר' יצחק גולדברג, בת ים; ומשפחת יהודה רובין, שליח כ"ק אד"ש מה"מ אלון מורה.

● **למשפחת** ר' **שמעון גרינולד**, ביתר עלית – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' זאב גרינולד, ירושלים; ומרת אדלר, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **אפרים גרשוביץ**, קראון הייטס – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **חיים דודסון**, פיטסבורג – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **שלום הלל**, לוד – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' שמריהו הלל, לוד; ומשפחת ר' חיים גדסי, לוד.

● **למשפחת** ר' **דניאל הלפרין**, טורונטו – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' צבי הלפרין, טורונטו; ומשפחת ר' אשר סלומון, ירושלים.

● **למשפחת** ר' **נפתלי צבי הרצל**, פורט לודרדייל– להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר' יוסף הרצל, כפר חב"ד; משפחת ר' פנחס לייבוש הרצל, ירושלים; משפחת ר' צבי הירש קרינסקי, קראון הייטס; ומשפחת קרינסקי, אוסטרליה. משפחת ר' לוי יצחק שפירא מזכיר בד"צ קראון הייטס.

● **למשפחת** ר' **לוי ווגובסקי**, טורונטו – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **מנחם מענדל ויגלר**, דימונה – להולדת הבן; **ולזקניהם** משפחת ר' שלמה ויגלר, לוד; ומשפחת ר' יצחק מנדלסון, לוד; ומשפחת ר' שלום דובער גורליק, נחלת הר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **שלמה וילהלם**, שליח כ"ק אד"ש מה"מ, ז'יטומיר, אוקראינא – להולדת הבת; **ולזקניהם** מרת זיסל חנה וילהלם, ירושלים; משפחת ר' דוד משה ליברמן, אנטורפן, בלגיה; ומשפחת ר' יהודה חיטריק, קראון הייטס.

● **למשפחת** ר' **יוסף חדד**, הרצליה – להולדת הבת **דבורה לאה**.

● **למשפחת** ר' **זלמן טלר**, קליפורניה – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **צבי יפה**, ס. אנטוניו – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **יוסף מנדל**, ביה בלנקה – להולדת הבת.

● **למשפחת** ר' **אלון נרדי**, רמת אביב – להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת נרדי, תל אביב; משפחת ביטון, תל אביב; ומשפחת כרמי, חיפה.

● **למשפחת** ר' **שלום פבזנר**, קראון הייטס – להולדת הבת **פרומא**; **ולזקניהם** מרת שושנה פבזנר, ירושלים; ומשפחת ר' נתן קנלסקי, נחלת הר חב"ד.

● **למשפחת** ר' **שלמה פלדמן**,

ירושלים — להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר׳ משה פלדמן, כפר חב״ד; ומשפחת ר׳ אבא ברננסון, כפר חב״ד.

● **למשפחת ר׳ מיכאל פריינד**, קראון הייטס — להולדת הבת.

● **למשפחת ר׳ דוד קגן**, לוס אנג׳לס — להולדת הבת.

● **למשפחת ר׳ שמואל הכהן קליינמן**, כפר חב״ד ב׳ — להולדת הבנות התאומות **רוזה ומושקא**; **ולזקניהם** משפחת ר׳ מנחם הכהן קליינמן, באר שבע; ומשפחת ר׳ משה הכהן קליינמן, ירושלים.

● **למשפחת ר׳ מנחם מענדל קסוביץ**, ניו ג׳רסי — להולדת הבת **חנה**.

● **למשפחת ר׳ מנחם מענדל קסטל**, בני ברק — להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר׳ אברהם מרדכי קסטל, שליח כ״ק אד״ש מה״מ רחובות; משפחת ר׳ ברוך גופין, כפר חב״ד; משפחת ר׳ משה גרינברג, מנהל צא״ח בני ברק; משפחת ר׳ אהרן חזן, בני ברק.

● **למשפחת ר׳ משה מנחם ראובן**, עפולה — להולדת הבת; **ולזקניהם** מרת ראובן, עפולה; ומשפחת יחיא, עפולה.

● **למשפחת ר׳ אייל רב-נוי**, לוס אנג׳לס — להולדת הבת.

● **למשפחת ר׳ מנחם שוחט**, ירושלים — להולדת הבת; **ולזקניהם** משפחת ר׳ עזרא שוחט, ר״י תות״ל לוס אנג׳לס; ומשפחת ר׳ יצחק יהודה קוביטשעק, ירושלים.

● **למשפחת ר׳ ברוך שנהב**, צפת —להולדת הבת **חנה**; **ולזקניהם** משפחת ר׳ ברוך מענדל קומר, צפת.

הגיעו למצוות

● **למשפחת ר׳ יעקב הלוי הורביץ**, ראשון לציון — להגיע הבן התי׳ **שניאור זלמן** למצוות; **ולזקניהם** משפחת המבורגר, רחובות.

● **למשפחת פינסון**, קראון הייטס — להגיע הבן התי׳ **חיים שלום** למצוות.

● **למשפחת ר׳ שלמה פלדמן**, ירושלים — להגיע הבן התי׳ **יהודה** למצוות; **ולזקניהם** משפחת ר׳ משה פלדמן, כפר חב״ד; ומשפחת ר׳ אבא ברננסון, כפר חב״ד.

באו בקשרי שידוכין

● **למשפחת בלסני**, לוס אנג׳לס — לבוא הבן התי׳ **משה** בקשרי שידוכין עב״ג **ציפורה** למשפחת ר׳ **רמי שפינדלר**, מונטריאול.

● **למשפחת זליגסון**, קראון הייטס — לבוא הבן התי׳ **מרדכי** בקשרי שידוכין עב״ג **מרים** למשפחת **אורבך**, טורונטו.

● **למשפחת ר׳ חיים חלילי**, נחלת הר חב״ד — לבוא הבן התי׳ **מנחם מענדל** בקשרי שידוכין עב״ג **הדסה** למשפחת ר׳ **נפתלי שלום**, לוד.

● **למשפחת ר׳ אליהו הכהן כהן**, נתניה — לבוא הבן התי׳ **אלעד הכהן** בקשרי שידוכין עב״ג **נחמה דינה** למשפחת ר׳ **שמעון שאער**, רחובות.

● **למשפחת ר׳ שלום דובער לוין**, קראון הייטס — לבוא הבן התי׳ **מאיר** בקשרי שידוכין עב״ג **מינא לאה** למשפחת הרב **אשר לעמיל הכהן כהן**, רב קהילת חב״ד ביתר עלית.

● **למשפחת סבין**, לייקווד — לבוא הבן התי׳ **נחמן** בקשרי שידוכין עב״ג **סימה** למשפחת **הייוורד**, שיקגו.

● **למשפחת סקש**, פורט ויין — לבוא הבן התי׳ **דן** בקשרי שידוכין עב״ג **אסתר** למשפחת **שטרן**, קליבלנד.

● **למשפחת רוזן**, ניו אורלנס — לבוא הבן התי׳ **חיים** בקשרי שידוכין עב״ג **חנה** למשפחת **קרסנג׳נסקי**, פילדלפיה.

● **למשפחת שמולקער**, לוס אנג׳לס — לבוא הבן התי׳ **יהודה** בקשרי שידוכין עב״ג **מוריה** למשפחת **פרקש**, לונג ביטש.

וועדת החינוך החב״די
מיסודה של **׳אגודת חסידי חב״ד באה״ק ת״ו**
בנשיאות כ״ק אדמו״ר שליט״א מליובאוויטש׳

ב״ה
יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

חינוך חסידי
שורשי, אמיתי (ע״ר)

ת.ד. 2025 כפר חב״ד

לשכות סיוע לאנ״ש

מחנכים מיועצים
יעוץ, הכוונה וליווי ע״י מחנכים ואנשי מקצוע מומחים

יד לילד המיוחד
תמיכה וליווי למשפחות עם ילדים בעלי צרכים מיוחדים

ימים א׳-ה׳ בשעות הבוקר: 8:30-10:30. ניתן גם להשאיר הודעה בתא הקולי. פקס׳: 03-960-7219. דוא״ל: chinuch@015.net.il

דיסקרטיות מובטחת

כתר
שרותי הסעות במחירים מוזלים

קנדי לה-גרדיה נוארק $60
JFK LGA NEWARK $27
Airport pickup אפשרות איסוף משדה התעופה

718-753-4054

Keter
Van Service
Reasonable Prices
נהגים מאנ״ש דוברי עברית

מכללת

בית חי"ה

ע"ש הרבנית חי"ה מושקא ע"ה שניאורסאהן

חינוך מאהבה

לפני שנה הוקמה מכללת "בית חיה" בגדרה, ובימים אלה מסכמת ההנהלה שנה ראשונה – שנה חסידית מוצלחת, פוריה ומחנכת עם מחזור של ארבעים בנות ראשונות, ולקראת המחזור השני • כתבתנו ביקרה במקום, שוחחה עם היוזם והמנהל ר' אלדד אילן, הצוות והתלמידות, וחזרה עם רשמים עמוקים

מאת: ע' תמרקין

"בית חיה" היא מכללה על תיכונית לבנות בגדרה. זו מכללה שהוקמה מתוך צורך שהורגש בשטח. בשנים האחרונות, בעקבות הצפה של כוח עבודה במערכת החינוך, מורות שזה עתה קיבלו את תעודת ההוראה שלהן התקשו למצוא עבודה, בעוד שמורות ותיקות מצאו את עצמן מחוסרות עבודה. כתוצאה מכך הוגבלו מכסות הקבלה בבתי הספר לחינוך ותנאי

בניין מכללת "בית חיה" בגדרה

בנות מכללת "בית חיה" בהתוועדות עם הרב יאיר כלב

הקבלה עלו באופן דרסטי. כך נוצר מצב שבנות מוכשרות עם יכולת להצליח בתחום ההוראה, לא הצליחו להתקבל ללימודים.

על כך מספר הרב **אלדד אילן**, ממקימי בית הספר:

"בגלל המצב שנוצר, בנות ממשפחות חב"דיות החלו 'לרעות בשדות זרים'. חלקן נרשמו למכללות מקצועיות חרדיות שאין בהן לימודי קודש ובטח שלא היה בהן 'חסידישקייט', וכן למוסדות אחרים שאין דעת חכמים נוחה מהם".

רעייתו התוודעה לבעיה כאשר נפגשה במסגרת עבודתה, עם בנות שבדיוק סיימו את לימודי התיכון. באמצעותן זיהתה את הקושי הגדול במציאת מסגרת שתתן להן את הכיוון המקצועי שלהן, במקביל להכנה פנימית לקראת הקמת בית חסידי. הן החלו אפוא לגבש תכנית שתוכל לתת מענה לצורך שנוצר. כשהן קיבלו לפני כשנה את ברכת בית דין רבני חב"ד, היה זה האות בשבילם לצאת לדרך.

ר' אלדד אילן: "לפני שנה וחודשיים, כאשר נכנסנו אל הרב גלוכובסקי, לא

חדר מחשבים מרווח ומשוכלל במכללת "בית חיה"

האמנתי שזה באמת יקרה. אני יודע שזה רק בזכות הכוח של הרבי. יחד עם הקשיים הרבים שעברנו, בסך הכול הדברים עבדו יפה ובזרימה".

מה מיוחד במכללה שלכם?

אלדד: "עד סיום מסלול התיכון, יש לבנות בחב"ד תוואי חינוכי מאוד ברור שבו הן צועדות. כאשר הן מגיעות לשלב בחירת הסמינר, זו הפעם הראשונה שבה הן מתחילות לבחור בדרך משלהן. שנים אלו מאוד קריטיות בעבורן. יש לבנות הרבה אנרגיה וחשוב מאוד לדעת להיכן היא מכוונת. בגילאי התיכון, לימודי החסידות נלמדים ברמה שלא תמיד מתעמקים עד הסוף באופן שייקבע גם בפנימיות הנפש. גיל הסמינר הוא ההזדמנות עבורן לעסוק בשאלות פנימיות ולראות איך הן רואות את עצמן בתוך העולם הזה ואיזה בית הן רוצות להקים".

ומה קורה בפועל?

"בפועל הגב' פייגה פריז, המנהלת החינוכית של המוסד, נמצאת ומשפיעה על הבנות בחיי היום יום. היא אוזן קשבת עבורן. הקשבה זו בונה ויוצרת אוירה טובה ותומכת".

כשהגעתי אל המתנ"ס בגדרה שם שוכנת המכללה, ראיתי מרכז חדיש ונעים. במשרדים פגשתי את פייגה, המדריכה החינוכית והמנהלת בפועל. היא סיפרה לי באריכות על תכנית הלימודים שלהם שכוללת שילוב בין לימודי קודש ללימודי חול. לימודי החול הם תחת חסות המכללה למינהל כאשר ההנהלה מאשרת את המורים באופן כזה שיוכלו להשתלב עם הקו החסידי של בית הספר.

המגמות הנלמדות במסגרת לימודי החול הן אדריכלות ועיצוב פנים, גרפיקה ממוחשבת ומולטימדיה, ניהול עסקי וחשבונאות. בנוסף הבנות לומדות כשתים-עשרה שעות שבועיות של לימודי קודש.

ר' קירשנזפט, הלומדת במגמת גרפיקה ממוחשבת, מספרת:

"בלימודי הקודש אני פשוט יושבת מרותקת. הרבנים והמרצים באמת משקיעים גם ברמת הלימוד וגם בתשומת הלב שהם נותנים לכל אחת. בגלל שבית הספר הוא קטן וחדש, האווירה בו מאוד משפחתית. מצד ההנהלה יש התעניינות אמיתית לגבי טיב השיעורים. אם יש תלונות, הם משפרים מה שצריך. מבחינתי, התחושה שמקשיבים לנו, חשובה מאוד".

גם בלימודים וגם בפעילויות השונות בבית הספר יש דגש על ההווי החסידי. בכל יום הבנות מתפללות בצוותא ולומדות ביחד את לימוד החת"ת היומי. גב' פריז לומדת איתן ביחד לימוד שהופך פעמים רבות לשיחה השקפתית מובנית.

הגב' פריז: "חשוב לי מאוד שהלימוד יהיה רלוונטי ומעשי עבור הבנות. אני משתמשת בדוגמאות מחיי היום יום, ופעמים רבות שהלימוד הופך לשיחה על דברים אישיים שהבנות חוות ועוברות. אני רואה שכך הלימוד מופנם אצל הבנות. באופן כללי אנחנו שמים דגש על היחס האישי לבנות. מתוך ניסיון העבודה פה, אני יודעת שתשומת הלב היא זו שמאפשרות את ההתפתחות הרוחנית של הבנות".

אחת התלמידות, ש' פרוס, הלומדת במכללה ניהול עסקי וחשבונאות, סיפרה לי איך הדברים באים לידי ביטוי:

"אנחנו תמיד יכולות להיכנס אל הגב' פריז ולדבר איתה על כל נושא. היא שילוב נדיר של מנהלת שיודעת לשים גבולות, יחד עם היותה חברה קרובה ומעורבת. המעורבות היא גם בנושאים המקצועיים – לימודיים וגם בצדדים היותר אישיים. הדאגה והאכפתיות הם אלו שמובילים את בית הספר קדימה".

כך גם אצל שאר הצוות?

שרה: "זה מאוד נדיר, אבל מכל הצוות מגיע יחס מיוחד. גם מהמורים הדתיים וגם מאלו שלא, יש דאגה לכל בת".

בנוסף לצוות המורים, יש גם את חברות ההנהלה, בהן הגב' וכטר שהיתה גם מיוזמות הרעיון של הקמת המכללה. הן תורמות את הגוון שלהן, תומכות ומעורבות כל אחת בדרכה במכללה המתפתחת.

באמצעותן זיהתה את הקושי הגדול במציאת מסגרת שתתן להן את הכיוון המקצועי שלהן, במקביל להכנה פנימית לקראת הקמת בית חסידי. הן החלו אפוא לגבש תכנית שתוכל לתת מענה לצורך שנוצר. כשהן קיבלו לפני כשנה את ברכת בית דין רבני חב"ד, היה זה האות בשבילם לצאת לדרך

בשנה הנוכחית, השנה הראשונה להיווסדותה של המכללה, למדו בבית הספר ארבעים תלמידות ובשנה הבאה ההנהלה כבר מקווה להתרחב. הדבר שהכי חשוב להם הוא שהכמות לא תפגע באיכות, והם בהחלט מודעים לייחודיות של המצב הנוכחי.

הגב' פריז מספרת לי על התהליכים שעברו הבנות בבית הספר במהלך השנה:

"במסגרת תכנית הלימודים, יש שיעור תניא שאני מלמדת. בשיעור אנחנו מדברות על החיבור בין רובד ההשכלה שבתניא לחיי המעשה. אני מבינה את התלבטויותיהן ובשיעורים אני גם מרשה לעצמי לפתוח את ההתלבטויות שלי; זה מאפשר להן גם להיפתח וגם לראות הדרך שאני עושה. לפעמים אנחנו מספיקות בשיעור רק שורות אחדות, אבל אני רואה עד כמה שזה פועל על הבנות. לפני כמה ימים פגשה אותי מחנכת מ'נחלה' שמכירה כמה מהבנות שלומדות במכללה. היא חיזקה אותי ואמרה שניכר שינוי משמעותי אצל כמה מהבנות. ובאמת יש הרבה שינויים, אם זה בצניעות, או בהידורים של מצוות, או בלימוד נוסף שהבנות לוקחות על עצמן".

"כששמעתי שהחלום מתחיל להתממש והם מחפשים מנהלת, קרא בתוכי קול שביקש את התפקיד. לאחר מכן נודע לי, כי במכתבים שהם כתבו לרבי בנוגע למכללה, הם קיבלו הרבה תשובות שקשורות לפריז (שם משפחתי). בדיוק הצעתי את עצמי, אך הם עדיין חששו לקחת אותי בגלל שהייתי צעירה יחסית, אבל המכתבים חיזקו אותם"

כשמדברים על מסירות והקשבה, אפשר ללמוד מהאמירה הבאה שאמרה לי הגב' פריז, ממנה למדתי שיש הקשבה לא רק למילים, אלא גם לאווירה: "מההתחלה הרגשתי שבשביל להשפיע באמת, צריכים להיות קרובים. אנחנו עוברות פה הרבה דברים ביחד, אם זה שידוכים, התהליך עם ההורים, או אפילו 'וואו' של אחת הבנות, אז אנחנו חוגגים אותו ביחד. ובדיוק בימים אלו מתחתנת אחד הבנות. זה עונג וזכות מאוד גדולה לעבור את התהליכים האלה איתן. לקבל מהן את ההערכה, ולראות שהן מרגישות שרוצים בשבילן פה את הטוב ביותר".

במכללה שמים גם דגש לא רק על בניית בית חסידי בעתיד הקרוב, אלא גם על נושא השליחות. תפיסת העולם של המכללה היא, שבכל מקום בו אדם נמצא, הרי הוא שליח! ההנהלה מעודדת את הבנות לצאת לשליחות ולבנות בית חב"ד, אבל מסבירים להן שגם במקום עבודה בו הן נמצאות, הן משמשות כשליחות של הרבי. אחד השיעורים במערכת הרשמית הוא שיעור בנושא השליחות, והתלמידות גם עושות עבודה בשטח.

ר' קירשנזפט: "אנחנו לומדות המון חסידות, יש הרבה חיות בלימוד ובהתקשרות לרבי. כיום, בסוף השנה, כשאני מתבוננת לאחור על כל שנת הלימודים שחלפה, הלימוד היה ממש למעשה. גם בנות שבאו מחינוך חב"די, גילו הרבה חידושים באופן הלימוד. עובדת היותנו קבוצה קטנה, אפשר לנו להיכנס יותר לעומק הלימוד שנוצר על ידי שאלות ודיונים רבים".

הגב' פריז: "הסוד בהעברת התכנים האלו הוא קודם כל זה בגלל שהצוות חי את הנושא. בנוסף על כך, יש לימוד מתמיד של שיחות הרבי מלך המשיח ו'דבר מלכות', התוועדויות רבות ופעילויות חברתיות לא פורמליות. כל אלו נכנסים פנימה ופועלים את פעולתם.

לפי איך שאת מדברת, נשמע שגם אצלך העבודה כאן היא בגדר שליחות?

הגב' פריז:"ממש כך. בתקופה מסוימת הייתי בפסק זמן מהעבודה, ואז נוצרו בפניי כמה אפשרויות, וביניהן יציאה לשליחות, הרגשתי שאם אנחנו נשארים בארץ ישראל, אני לא מוכנה ללכת על שום דבר שהוא פחות מחינוך בתיכון".

הגב' פריז שכבר הכירה את בתיה אילן, רעייתו של ר' אלדד, דרך עבודתה במוסדות חב"ד בגדרה, שמעה על הרצון שלהם להקים מכללה אבל אז זה היה עדיין בגדר חלום. "כששמעתי שהחלום מתחיל להתממש והם מחפשים מנהלת, קרא בתוכי קול שביקש את התפקיד. לאחר מכן נודע לי, כי במכתבים שהם כתבו לרבי בנוגע למכללה, הם קיבלו הרבה תשובות שקשורות לפריז (שם משפחתי). בדיוק הצעתי את עצמי, אך הם עדיין חששו לקחת אותי בגלל שהייתי צעירה יחסית, אבל המכתבים חיזקו אותם.

"אין ספק שזה תפקיד עם דרישות גבוהות והרבה עומס, אבל הסיפוק הוא אדיר, בעיקר ללוות את הבנות ולראות איך הן מתקדמות".

ר' אלדד אילן: "במשך השנים השקיעו המוסדות באופן יחסי הרבה יותר בישיבות מאשר במכללות; אולם בעיון בשיחות של הרבי אנחנו לומדים שהאישה היא עיקר הבית ובזכות נשות הדור שלנו נגאל. כך הבנו שזה הזמן לפתוח בפני בנות חב"ד אופציות נוספות כדי שיוכלו לצאת לעולם עם כלים חזקים על מנת להשפיע".

הגב' פריז מסכמת את השיחה שלנו בכך שיש להם עוד תכניות רבות לשנה הבאה, כאשר תכניות אלו נבנות על פי משובים שמגיעים מהבנות ומהוריהן. "אני חושבת שהשינוי שחל בבנות במהלך הלימודים נובע בעיקר מכך שהחינוך נובע מאהבה, וזה גורם לבנות לרצות להשתנות מרצונן, ועל כן זה שינוי יסודי שנקבע בנפש גופא".

מאוחדת מובילה את שירותי הרפואה בצפת עם פריסת מרפאות רחבה

מובילות זה בטבע שלנו

מרכז רפואי צפת - מתחם דובק, רח' ויצמן 6, טל': 04-6868111

חדש! מרכז להתפתחות הילד ושיפור יכולת הלמידה, ומרפאת מומחים לילדים ונוער קניון שערי העיר, קומה שניה, רח' הגדוד השלישי, **טל': 04-6821222*, 04-6922660**

מרפאת גראבסקי חב"ד - רח' זלמן שז"ר 213, **טל': 04-6920111***

מרפאת ברקת - רח' צה"ל 4, **טל': 04-6827121***

חדש! מרפאת רמת רזים - שכונת רמת רזים, רח' תבור 9/7, **טל': 04-6999337**

***באמצעות ענבר - מערכות לקידום הבריאות.**

מאוחדת, הקופה המובילה במדינה, ממשיכה לתת לכם את שירותי הרפואה הטובים ביותר בצפת: עם פריסת מרפאות רחבה, צוות רפואי מצויין, רופאים ומומחים מהשורה הראשונה, שירות אישי ויחס חם - כי מובילות, זה בטבע שלנו.

מאוחדת
המובילה בציבור החרדי

מאוחדת שיא

פרסום בגז BSD

במחנה צבאות השם

דברים על הפרשה

יש ימים שמתחילים ברגל שמאל. כמו אתמול למשל: קמתי מאוחר, ולמרות שהתארגנתי בשיא המהירות, פספסתי את ההסעה לתלמוד-תורה. אבא שלי יצא מוקדם עם האוטו, אז לא היה מי שייקח אותי והייתי צריך לנסוע באוטובוס.

לאחר המתנה של עשרים דקות ראיתי את האוטובוס מתקרב לתחנה. הכנסתי את היד לכיס כדי להוציא את הארנק, והתברר שהוא איננו. כנראה ששכחתי אותו בבית. בלית ברירה, הייתי צריך לחזור הביתה כדי לקחת כמה שקלים לנסיעה. כל זה לקח זמן, ועד שהגעתי לכיתה כבר סיימו את התפילה והשיעור הראשון היה בעיצומו.

בשיעור ישבתי עצבני ולא הצלחתי להבין שום דבר. במקום להקשיב העפתי מטוס מנייר בחלל הכיתה. המטוס המריא בשמחה אך אחרי שניה וחצי ביצע נחיתת-אונס בדיוק על השולחן של המורה. המורה, שסבלנותו באה אל קיצה, הוציא אותי מהכיתה עד סוף השיעור. השתעממתי בחוץ כמה דקות ופתאום נזכרתי שלא התפללתי עדיין שחרית. תפסתי סידור והתחלתי להתפלל, אבל גם בתפילה לא הייתי מרוכז והמחשבות שלי התפזרו לכל עבר. בהפסקה הספקתי לריב עם שלושה ילדים, ובבוחן בנביא לא הצלחתי. בקיצור, לא יום הכי טוב.

כשחזרתי הביתה, אמא שלי ראתה מיד שאני בלי מצב-רוח. "הלוואי והייתי מלאך," אמרתי במרירות. "למלאכים אין יצר-הרע, אין להם נסיונות וקשיים, הם תמיד קדושים וטהורים ומקיימים את רצון ה'. הם תמיד מאושרים ואף פעם לא עצוב להם."

"המלאכים דווקא מקנאים בך," השיבה אמא.

– "מה יש להם לקנא ביי?" זה היה הדבר הכי מוזר ששמעתי בחיים שלי. שמלאכים יקנאו ביי?!

ואמא הסבירה: "המלאכים נקראים 'עומדים' בגלל שהם תמיד נשארים באותו מצב. הם לא יכולים להתעלות. אנו, בני-ישראל, נקראים 'מְהַלְכִים' כי אנחנו יכולים להשתנות, להתקדם ולעלות מעלה. גם בני-ישראל במצרים היו במצב הירוד והשפל ביותר. הם היו שקועים במ"ט שערי טומאה, ולמרות זאת, הם יצאו ממצרים והתקדמו מסע אחר מסע עד שהגיעו לארץ הקדושה. לעולם אסור להתייאש. צריך להתחיל לצעוד במסע, לצאת מ'המצרים' הרוחני שלנו עד שנגיע לגאולה השלימה."

(ע"פ לקו"ש ח"ב, ע' 615)

תנועת הנוער
'צבאות השם' ארה"ק

2
השלישייה הנצחית
בין הפטיש לסדן

4
שעת סיפור
גניבת המים בעיר הנצורה

6
חיילים בהפסקה
מה דעתכם?

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מאת: מ. בן ישי

פרק י"ז

תקציר: ילדי השלישייה בנו 'מחנה' ממנו צפו על בית "בעל הקסקט". הם מצאו שישנן שעות קבועות שבהן נכנס הלה לביתו – באמצע הצהריים, ואחרי ערבית. אתמול בנה ילד לא מוכר מחנה מולם, נראה שהיום לא הגיע. אך הוא מתחבא ושומע את התכנית של לוי'ק והחליט שהוא יהיה שם... לוי'ק ושמוליק חודרים לבית 'בעל הקסקט' ולפתע שומעים שער נפתח. הם מתחבאים הארון שבחדר העבודה הפרטי של בעל הבית, שם נגלית להם דלת סתרים, ולוי'ק מצליח לתחוב את רגלו לפני שהיא נסגרת...

בין הפטיש לסדן

הזמן שלקח לשמוליק להיחלץ מההלם הפתאומי ומשטף האור-יום שסינוור את עיניו עם פריצתה של דלת הסתרים המופלאה, עומד לטובתם, חשב לוי'ק לעצמו, בזמן הזה יתרחק 'בעל הקסקט' עוד מעט, ואז נגיח מהדלת ונשמור את צעדיו.

לוי'ק נעזר בשמוליק בשעה שדחפו בכל כוחם את הדלת הכבדה שלחצה כל העת את רגלו של לוי'ק בהשמיעה זמזום עקשני של סגירה.

לבסוף נכנעה הדלת, ונפתחה כדי פתח צר, והשניים הצליחו לאחר מאמץ ניכר להשתחל דרכו אל העבר השני של הדלת.

מאחורי הדלת גילו להפתעתם את עצי היער. הם היו סמוכים ממש לצד האחורי של הבית ורק גינה קטנה הפרידה בינם לבין היער, כאילו שָׂכַן הבית בתוך קרחת יער ירוקה ושלווה. אך כל זה לקח שניות אחדות בלבד, ומיד החלו השניים לצעוד, בחשש מה, על השביל המתפתל שהוביל אל תוך היער, עיניהם נפנות לצדדים, תרות ובולשות אחר עקבותיו של האיש המסתורי. לאן הוא נעלם?

"הנה הוא!" לפת שמוליק את זרועו של לוי'ק. עכשיו ראהו גם לוי'ק. הוא יצא כאילו משום מקום, וצעד בנחת על השביל שבין העצים.

"אני חושש לוי'ק," לחש שמוליק כאשר עמדו בכניסה ליער, "ברגע הראשון שראיתי אותו, היה נראה לי כאילו החל לצעוד באותו רגע, וכאילו... כאילו חיכה למשהו בין העצים!... לנו!... שמא זוהי מלכודת?!..."

שמוליק סומך תמיד על התחושה הראשונה שלו, וגם כעת אחז בזרועו של לוי'ק בחשש והמתין לתשובתו. אולי נחזור?

"אל פחד! שלוחי מצוה אינם ניזוקין!" ביטל לוי'ק את חששו של שמוליק. "טוב," המשיך לוי'ק אחרי זמן-מה, "נוכל לרדת מהשביל הראשי, ולשמור את צעדיו מבין העצים. נדלג בין הגזעים הכרותים והשורשים המשתרגים כמו הפרטיזנים ביערות," אמר בחיוך, והשניים החלו לצעוד.

ההליכה במורד ההר בתוך עצי היער קסמה להם מאוד. הגזעים התמירים השרו אווירה של הוד, ענפיהם הרחבים והסבוכים הסתירו את השמש החזקה, ונתנו רק לקרניים בודדות לחייך אליהם בעד החרכים, כמבקשים להציץ בפרטי

משימתם.

שמוליק נזכר בבסיס הצבאי הישן שאמור להיות אי-שם בתוך היער, ובגללו בנו גדר מסביב ליער. "זהו בזבוז משווע של יער כה יפה בשביל בסיס ישן, מה?" אמר ללוי"ק בלחישה עליזה.

העלים הרבים שנשרו במשך הזמן מהעצים, יצרו שכבה של עלווה יבשה, וזו הרעישה תחת נעליהם בפצפוצים עיקשים. קולות של שבירת ענפים דקים נשמעו עם כל התקדמות קטנה. זו הייתה העובדה היחידה שיכלה להסגיר את מיקומם. בתחילה השתדלו אומנם לעשות זאת בשקט ולחפש אבנים יציבות ושורשים בולטים להניח עליהם את כפות רגליהם, אך לאחר שנכנסו לעומק היער למקום שבו השכבה הייתה עבה ביותר, כבר לא יכלו למנוע את הקולות שהלכו וגברו ונשמעו באוזניהם כרעמי תותחים...

הם עצרו רגע והחליטו לעבור לשביל הסלול בו הולך כעת 'בעל הקסקט', אך אחרו את המועד. הם הספיקו לשמוע רק את צעדיו של הברנש המתרחק, ואת ידו הימנית המורמת בסימן תנופה, ולפתע... "עצרו! עמדו!..." זוג ידיים חזקות לפת כל אחד מהם. ארבעה חיילים הגיחו מאחוריהם פתאום, ואור זרקורים רבי עוצמה האירו את היער האפל למחצה.

...הם הספיקו לשמוע רק את צעדיו של הברנש המתרחק, ואת ידו הימנית המורמת בסימן תנופה, ולפתע... "עצרו! עמדו...!"

"רצינו ל... ל... לעזור לכם..." גמגם לוי"ק. ושמוליק החרה אחריו בגמגום כבד, "ל.. ל.. להודיע לכם על..." אך הללו קטעו את דבריהם והרימו עליהם את קולם: "כאן לא תוכלו להצטדק... תדברו לפני החוקר... וכעת סתמו את פיכם!..."

השניים ראו שמובילים אותם לתוך מקום מגודר בגדרות תיל מחושמלות. כאן בפנים לא היה זה בסיס ישן כלל. החיים השקטים רחשו כאן במלוא עוזם. באמצע הבסיס הזדקרו להם מתקנים מיוחדים וצבועים, ומתוך מבנים שונים יצא עשן מארובות המיתמרות אל על. הכל כאילו אישר כי נכנסו לבסיס מדעי סודי ושמור במיוחד.

החיילים הובילו אותם למבנים בקצה הבסיס. היו אלו ביתני מגורים של המדענים ושאר העובדים. לפתע ראו את 'בעל הקסקט' השתקן נותן הוראות ומחלק ביקורות. כנראה הוא אחד המדענים הבכירים כאן, חשבו בליבם, אך לא יכלו לדבר ביניהם. רק משהוכנסו לתוך אחד הביתנים שם ננעלו לבדם יכלו לפטפט כרצונם. חייל אחד נשאר לשמור עליהם מבחוץ.

מהחלון ראו את 'בעל הקסקט' - המדען, נכנס לתוך ביתן לא הרחק מהם, יחד עם עוד מדען שאת פניו לא ראו. "מוזר," אמר שמוליק, "למה האיש הזה לא נשאר להתגורר כמו חבריו בבסיס. מדוע היה צריך לעבור לשכונה השקטה שלנו?" הם לא ידעו שהמדען עבר לשכונה בגלל אביו החולה. הם יֵדעו זאת רק בעתיד, ובינתיים השאלה נשארה תלויה בחלל החדר ללא מענה.

היו להם עוד הרבה שאלות שנקבו בליבם כמו: מדוע היו צריכים בכלל להיכנס לכל הסיפור הזה, וכיצד יסבירו את עצמם בפני החוקר הקשוח בוודאי... לוי"ק רק אמר שלבטח זו השגחה פרטית שהביאה אותם לכך, אך הודה שאינו מבין זאת עדיין...

דקה נדמתה להם כשעה בשבי מאולץ זה, ולאחר מספר דקות מתישות נשכבו על המיטות המוצעות בסדינים לבנים, כשהדבר היחיד שמנקר במוחם ומטרידם הוא: מתי יקלטו מנחם ואביחי שנשארו ב'מחנה' שהם נחטפו, וכיצד יגיבו הוריהם על היעלמם ועל הסיפור החדש שבתוכו נסתבכו כעת...

• • •

כאמור בפרק הקודם, החליט שימי - היריב המסתורי של השלישייה, שהקשיב לתוכנית מאחורי העצים, שהוא נכנס אחריהם. אך כיצד יעשה זאת, הרי לא יוכל להיכנס אחריהם לבית האפור? הוא החליט איפוא להיכנס לעומק היער ולעקוב משם אחר העוקבים.

הוא המתין בסבלנות על אחד הענפים הגבוהים, ומקץ שעה קלה, ראה את בעל-הבית יוצא מדלת הסתרים. הוא גם קרע את עיניו בתדהמה בראותו את הקיר האחורי נפער לרווחה, אך הבין שתיכף יצאו גם השנים אחריו וחיכך את ידיו בהנאה.

הוא בעצמו לא ידע כי בנו של הסבא"ה שלו, ר' וולף, (אותו הוא מוליך בקביעות לבית-הכנסת), עוסק בכאלו דברים סודיים ומוזרים. אך עכשיו הלא הוא עוקב אחרי העוקבים, אם כן לא הרשה לעצמו להתקדם בתוך היער, עד אשר ראה את השניים יוצאים גם מדלת הסתרים.

לאורך השביל המוליך לבסיס הישן, נעלמו מעיניו מידי פעם זוג הנערים, אך תמיד היה מוצא את מיקומם לפי רעשי העלים המתפצחים...

המשך יבוא בעז"ה...

מאת: מש"י גולד

גְּנֵבַת הַמַּיִם בָּעִיר הַנְּצוּרָה

סוֹף תַּמּוּז. הַמָּצוֹר הָרוֹמִי נָתַן אֶת אוֹתוֹתָיו. מַחְסוֹר חָמוּר הֵרְגִּישׁ בְּמָזוֹן. גַּם מַיִם לֹא הָיָה בְּכַמּוּת מַסְפֶּקֶת. רַק בּוֹר מַיִם אֶחָד נוֹתָר בִּירוּשָׁלַיִם הַנְּצוּרָה. הַמַּיִם הַמְּעַטִּים חֻלְּקוּ בְּמִשׁוּרָה, בְּמָנוֹת קְטַנּוֹת, שֶׁלֹּא הִסְפִּיקוּ לְהַרְווֹת אֶת צְמָאוֹן הֶהָמוֹן בִּימֵי הַקַּיִץ הַלּוֹהֲטִים.

בְּשָׁעַת אַחַר צָהֳרַיִם מֻקְדֶּמֶת נִרְאָה נַעַר צָעִיר, בִּנְיָמִין שְׁמוֹ. בְּיָמִים כְּתִקּוּנָם הָיָה בָּחוּר עַלִּיז שֶׁתָּמִיד מוּכָן לִמְתִיחָה וּמַעֲשֶׂה קֶנְדָּס. אוּלָם עַכְשָׁו הָיָה עָיֵף וְחַלָּשׁ וְגוּפוֹ רָזָה מֵהָרָעָב הַמִּתְמַשֵּׁךְ.

"כַּמָּה זְמַן יוּכְלוּ הָאֲנָשִׁים לְהַחְזִיק מַעֲמָד בְּצוּרָה כָּזוֹ?" חָשַׁב לְעַצְמוֹ. הוּא הִתְיַשֵּׁב לָנוּחַ בְּפִנָּה מֻצֶּלֶת וּכְבָר עָמַד לַחְטֹף תְּנוּמָה קַלָּה, כַּאֲשֶׁר לְפֶתַע קָלְטוּ אָזְנָיו קוֹל שִׂיחָה שֶׁל שְׁנֵי אֲנָשִׁים.

"וּבְכֵן, בָּרוּר שֶׁכְּכָל שֶׁהַמָּצוֹר יִמָּשֵׁךְ, כָּךְ יִגְדַּל הַמַּחְסוֹר בְּמַיִם. אִם נִקַּח לְעַצְמֵנוּ אֶת מְעַט הַמַּיִם שֶׁנּוֹתְרוּ, הֲרֵי שֶׁלְּפָחוֹת לִשְׁנֵינוּ יֵשׁ סִכּוּיִים לְהִשָּׁאֵר בַּחַיִּים."

– "אַתָּה צוֹדֵק עוֹכְרָן. עַתָּה עָלֵינוּ לְתַכְנֵן תָּכְנִית כֵּיצַד לִגְנֹב אֶת מְלַאי הַמַּיִם."

– "דּוֹמַנִי שֶׁזֶּה יִהְיֶה קָשֶׁה לְמַדַּי, נָבָל. רַבִּי אֶלְיֶעֶזֶר בָּא כָּל בֹּקֶר בְּשָׁעָה 6:00 אֶל הַבּוֹר, כְּדֵי לְחַלֵּק אֶת מְנַת-הַמַּיִם לְכָל מִשְׁפָּחָה. בְּמֶשֶׁךְ הַיּוֹם מִסְתּוֹבְבִים שָׁם אֲנָשִׁים רַבִּים. מָתַי נוּכַל לַעֲשׂוֹת אֶת הַדָּבָר?"

– "נַעֲשֶׂה זֹאת בַּלַּיְלָה יְדִידִי, חַה חַה, הֵם חוֹשְׁבִים שֶׁכָּל הָאֶזְרָחִים מְהֵימָנִים. כַּאֲשֶׁר יִגְלוּ שֶׁטָּעוּ יִהְיֶה זֶה מְאֻחָר מִדַּי."

– "וּבְכֵן, עוֹכְרָן, בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה. אֲנִי אָבִיא מִכָּל גָּדוֹל שֶׁבּוֹ נוּכַל לַעֲשׂוֹת אֶת הַמַּיִם. מוּטָב שֶׁנְּאַחְסֵן אוֹתוֹ בַּבַּיִת שֶׁלִּי, שֶׁהוּא קָרוֹב יוֹתֵר אֶל הַבּוֹר. יֵשׁ לִי מַרְתֵּף נִסְתָּר שֶׁבּוֹ נוּכַל לְהַחְזִיק אֶת הַמַּיִם וְאִישׁ לֹא יַגְלֶה דָּבָר. נְעַל סַנְדָּלִים בַּעֲלֵי סוֹלְיוֹת בַּד, כִּי אָסוּר לְהָקִים רַעַשׁ, שָׁעָה שֶׁאָנוּ שׁוֹאֲבִים אֶת הַמַּיִם."

– "אַל תִּדְאַג נָבָל!"

בִּנְיָמִין בִּקֵּשׁ הִתְאַפֵּק שֶׁלֹּא לִפְרֹץ בִּצְעָקוֹת, שָׁעָה שֶׁהָאָזִין, בְּנִשְׁימָה עֲצוּרָה, לְדִבְרֵי שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים. הוּא נִשְׁאָר בְּמְקוֹם הַסֵּתֶר שֶׁלּוֹ שָׁעָה אֲרֻכָּה לְאַחַר שֶׁהָלְכוּ. "נָבָל וְעוֹכְרָן אַנְשֵׁי הַבְּלִיַּעַל," חָשַׁב בְּנִימִין בְּזַעַם. "כֻּלָּם מְשֻׁכְנָעִים כִּי הֵם אֲנָשִׁים יְשָׁרִים וַהֲגוּנִים. אִישׁ לֹא יַאֲמִין לִי, אִם אֲאַשִּׁים אוֹתָם בִּגְנֵבַת הַמַּיִם. אַךְ אֲנִי לֹא אֶתֵּן לָהֶם לְבַצַּע אֶת זְמָמָם וְיהִי מַה."

בְּרֶדֶת הַחֲשֵׁכָה חָמַק בִּנְיָמִין מִבֵּיתוֹ וּבָצַע אֶת תָּכְנִיתוֹ. בְּשָׁעָה מְאֻחֶרֶת עָלָה עַל יְצוּעוֹ מִתּוֹךְ הַרְגָּשָׁה שֶׁעָשָׂה אֶת הַמּוּטָל עָלָיו.

בַּבֹּקֶר יָצָא בִּנְיָמִין לָרְחוֹב שָׁם שָׁמַע קוֹל יְבָבוֹת וּצְעָקוֹת: "גָּנְבוּ אֶת הַמַּיִם בַּלַּיְלָה." "כֵּיצַד נוּכַל לְהַחְזִיק מַעֲמָד בְּלִי מַיִם?" "עָדִיף לְהִכָּנַע מֵאֲשֶׁר לָמוּת בַּצָּמָא!" לְיַד בֵּית-הַכְּנֶסֶת הִתְאַסֵּף הֲמוֹן רַב שֶׁהֶאֱזִין לְדִבְרֵי רַבִּי אֶלְיֶעֶזֶר אֲשֶׁר סִפֵּר כֵּיצַד הָלַךְ בַּבֹּקֶר אֶל הַבּוֹר כְּמִנְהָגוֹ מִיְּדֵי יוֹם וּלְתַדְהֵמָתוֹ רָאָה שֶׁהַבּוֹר רֵיק.

איור: מענדי תיוט

הָאֲנָשִׁים הִסְתַּכְּלוּ זֶה עַל זֶה בְּחַשְׁדָנוּת. מוּבָן, שֶׁרַבִּי אֶלְיֶעֶזֶר הָיָה נָקִי מִכָּל חֵשֶׁד. אוּלָם מִי עָשָׂה זֹאת וְכֵיצַד יוּכְלוּ לְגַלּוֹת אוֹתוֹ? אֶל הַמָּקוֹם הִגִּיעוּ גַּם נָבָל וְעוֹכְרָן. הֵם נִרְאוּ מְזֵעָעִים כְּמוֹ כָּל הָאֲחֵרִים. "הָרַמָּאִים הַלָּלוּ" - חָשַׁב בִּנְיָמִין - "מוּכָנִים לָתֵת לְכָל אַנְשֵׁי הָעִיר לָמוּת בַּצָּמָא כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת חַיֵּיהֶם."

"הָבָה לֹא נִתֵּן לַפַּחַד לְהִשְׁתַּלֵּט עָלֵינוּ," הִרְגִּיעַ רַבִּי אֶלְיֶעֶזֶר "בְּעֶזְרַת ה' נִמְצָא אֶת הַגַּנָּבִים וְאֶת הַמַּיִם. אַךְ אֲנִי זָקוּק לְשִׁתּוּף הַפְּעֻלָּה שֶׁלָּכֶם. אַתֶּם מוּכָנִים?" רַחַשׁ שֶׁל הַסְכָּמָה עָבַר בַּקָּהָל. רַבִּי אֶלְיֶעֶזֶר הִבִּיט בָּהֶם אֲרֻכּוֹת וּבִקֵּשׁ מֵהֶם לֹא לָזוּז מִמְּקוֹמָם וְהוּא יִבְדֹּק אֶת הַיָּדַיִם שֶׁל כֻּלָּם כְּדֵי לְגַלּוֹת מִי הַגַּנָּב.

נֶעֱמְדוּ כָּל הָאֲנָשִׁים בְּשׁוּרָה וְהוֹשִׁיטוּ אֶת יְדֵיהֶם קְדִימָה. רַבִּי אֶלְיֶעֶזֶר נִגַּשׁ וְהֵחֵל בּוֹחֵן אֶת הַיָּדַיִם: "לֹא אָשַׁם!" אָמַר אַחֲרֵי שֶׁבָּדַק זוֹג יָדַיִם, וְהִמְשִׁיךְ הָלְאָה. לְבַסּוֹף הִגִּיעַ אֶל נָבָל וְעוֹכְרָן. הֵם נִרְעֲדוּ כַּאֲשֶׁר הִבִּיט עַל הַיָּדַיִם שֶׁלָּהֶם. כֻּלָּם שָׁתְקוּ וְחִכּוּ שֶׁהָרַבִּי יַמְשִׁיךְ הָלְאָה. אוּלָם לְהַפְתָּעַת כֻּלָּם הוּא לֹא זָז.

הוּא אָחַז בִּידֵיהֶם וְאָמַר: "אִלּוּ הַיָּדַיִם שֶׁגָּנְבוּ אֶת הַמַּיִם."

"כֵּיצַד אַתָּה מֵעֵז לְהַאֲשִׁים אוֹתָנוּ בַּפֶּשַׁע הֶחָמוּר?" צָנַח עוֹכְרָן. "אֲנַחְנוּ אֲנָשִׁים יְשָׁרִים. לְעוֹלָם לֹא הָיִינוּ עוֹשִׂים דָּבָר כָּזֶה." הִצְהִיר נָבָל. אַךְ פְּנֵיהֶם הַחִוְרוֹת וּתְנוּעוֹתֵיהֶם הָעַצְבָנִיּוֹת עָמְדוּ בִּסְתִירָה לְדִבְרֵיהֶם.

רַבִּי אֶלִיעֶזֶר הֵרִים אֶל-עַל אֶת יְדֵיהֶם הַשְּׁחוֹרוֹת שֶׁל הַשְּׁנַיִם. "כְּשֶׁבָּאתֶם לִשְׁאֹב מַיִם בְּאֶמְצַע הַלַּיְלָה, וַדַּאי לֹא הִבְחַנְתֶּם בַּצֶּבַע הַשָּׁחֹר שֶׁהַבּוֹר הָיָה צָבוּעַ בּוֹ. הַצֶּבַע נִדְבַּק לִידֵיכֶם וְלַמְּרוֹת מַאֲמַצֵּיכֶם לֹא הִצְלַחְתֶּם לְהָסִירוֹ. הוֹדוּ עַל הָאֱמֶת!"

נָבָל וְעוֹכְרָן הֵבִינוּ שֶׁאֵין טַעַם לְהַכְחִישׁ אֶת הַמַּעֲשֶׂה. לְבַסּוֹף הֵעִיז נָבָל בְּחֻצְפָּה וְאָמַר: "יִתָּכֵן שֶׁאֲנַחְנוּ לָקַחְנוּ אֶת הַמַּיִם, אוּלָם לְעוֹלָם לֹא נִגָּלֶה לָכֶם אֵיפֹה הֶחְבֵּאנוּ אוֹתָם." "זֹאת לֹא בְּעָיָה," הֵשִׁיב רַבִּי אֶלִיעֶזֶר, "בִּנְיָמִין יַרְאֶה לָנוּ הֵיכָן אִחְסַנְתֶּם אֶת הַמַּיִם."

עַתָּה הֻפְנוּ כָּל הַמַּבָּטִים אֶל בִּנְיָמִין הַצָּעִיר. רַבִּי אֶלִיעֶזֶר סִפֵּר לַנּוֹכְחִים, כֵּיצַד שָׁמַע בִּנְיָמִין אֶת דִּבְרֵי הַשְּׁנַיִם כַּאֲשֶׁר תִּכְנְנוּ לִגְנֹב אֶת הַמַּיִם וְכֵיצַד דָּאַג לְכָךְ, שֶׁיִּהְיוּ הוֹכָחוֹת בִּלְתִּי מְעֹרְעָרוֹת לַמַּעֲשֶׂה הַנִּפְשָׁע שֶׁלָּהֶם. הוּא צָבַע אֶת אַבְנֵי הַבּוֹר בְּצֶבַע חָזָק שֶׁלֹּא יוֹרֵד בְּקַלּוּת. כָּל מִי שֶׁיָּבוֹא לִשְׁאֹב מִן הַמַּיִם יִתְלַכְלֵךְ מֵהַצֶּבַע וְכָךְ יוּכְלוּ לְזַהוֹתוֹ.

בִּנְיָמִין הוֹבִיל אֶת הָאֲנָשִׁים לְבֵיתוֹ שֶׁל נָבָל. שָׁם נִתְגַּלּוּ הַמַּיִם הַגְּנוּבִים וְהֻחְזְרוּ לִמְקוֹמָם.

• • •

עֲשָׂרָה יָמִים לְאַחַר-מִכֵּן נִכְבְּשָׁה הָעִיר בִּידֵי הָרוֹמָאִים. בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ נֶחְרַב וְתוֹשָׁבֵי הָעִיר שֻׁנּוֹתְרוּ בַּחַיִּים הוּבְלוּ בַּשֶּׁבִי לְרוֹמָא. נָבָל וְעוֹכְרָן מֵתוּ בַּצָּמָא בְּתְחִלַּת הַמָּסָע.

בִּנְיָמִין הָיָה אַף הוּא בֵּין הַשְּׁבוּיִים, אוּלָם הוּא הִצְלִיחַ לְהִמָּלֵט וְלַחְזֹר מְאֻחָר יוֹתֵר לְיַבְנֶה. שָׁם נִמְנָה עִם תַּלְמִידֵי הַיְשִׁיבָה הַמְּפֻרְסֶמֶת שֶׁל רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי.

פתרון החידה מגליון מס' 15 (פרשת פנחס):

המטרה שבשבילה ברא הקדוש-ברוך-הוא את העולם היא: לעשות לו דירה בתחתונים.

חידת מונה

בתמונה שלפניכם מסתתר רעיון מתוך ה'דבר מלכות לנוער' על פרשת מסעי היוצא לאור ע"י תנועת הנוער 'צבאות השם'. זהו את הקשר ושילחו אלינו.

בפרשה הראשונה של קריאת-שמע ישנן 42 מילים, כנגד 42 המסעות של בני-ישראל במדבר. **בכ"ט** תמוז לפני תשע מאות שנה נפטר רש"י - רבי שלמה יצחקי. **יום** הפטירה היחידי שמוזכר בתורה הוא יום הסתלקותו של אהרון הכהן. **הוא** נפטר בראש-חודש אב בשנת 2488 לבריאת העולם, בגיל 123. **4** שנים נמשכה בניית בית-המקדש השני. **עזרא** הסופר עלה מבבל ובניין הירושלים ב-א' אב בשנת ג' אלפים תי"ג. **בשנת** תשל"ה עורר הרבי לראשונה על עריכת סיומי מסכת במשך 'תשעת הימים'. **בעזרותו** הנף הרבי שלושה ספרים של בית-המקדש מקרטון וחוברים נוספים. הספרים שמחזרו הפרטי.

מאת: אבי רז

בעיות בורעסקה

מה דעתכם?

קוראים יקרים!

שמי יוסף יצחק ואני עוד מעט בן עשר. אני נמצא בבעיה: לפני שבועיים בערך רבתי עם חנוך שהוא החבר הכי טוב שלי. מאז אנחנו לא מדברים. אפילו לא אומרים שלום אחד לשני. עכשיו אני נורא מתחרט על הריב המטופש הזה ואני לא יודע איך להתפייס עם חנוך. אני מתביייש לבוא אליו פתאום ולבקש סליחה.

תנו לי בבקשה עצה איך לחזור ולהשלים איתו.

דעתנו היא...

לפני שבועיים כתב לנו מענדי שהוא מאוד רוצה לנסוע לרבי לחודש תשרי, אך ההורים שלו מסכימים בתנאי שיוותר השנה על השתתפותו בקעמפ מכיוון שקשה להם לעמוד בהוצאות הכספיות. מענדי שאל מה לדעתכם עליו לעשות, לנסוע לרבי לחודש תשרי או להשתתף בקעמפ?

אלו התשובות שלכם:

שניאור זלמן בריכטה, נצרת עלית: הקעמפ הוא הכנה כדי להתעלות בחסידות וביראת שמים ולזה יש גם דרכים אחרות, אבל להיות אצל הרבי בחודש תשרי אין תחליף, ולכן דעתי שיסע לרבי ל-770.

אברימי וילהלם, צפת: עצתי היא: סע לתשרי ל-770, תירשם לקעמפ בניו-יורק וככה תסתדר. מאוד כדאי להיות ב-770 לפני הבר-מצווה, ובקעמפ "אורו של משיח" היית כבר כמה שנים, לכן זה לא כל כך משנה שנה אם שנה אחת לא תהיה. יהי רצון שכלל לא תצטרך לנסוע כי הרבי מלך המשיח שליט"א יבוא ויגאל אותנו בקרוב.

מענדי הלפרין בן 9, קרית שמואל: לדעתי מענדי צריך לוותר השנה על הקעמפ. גם אני נמצא בפני בחירה כזאת השנה והבחירה ברורה. אצלי הבעיה יותר חזקה, לא הייתי מעולם בקעמפ. אך אצל הרבי מקבלים קדושה פי כמה מהקעמפ. יתר על כן, יש בתשרי בארצות-הברית גם קעמפ שנקרא "מחנה משיח" אם תרצה דווקא קעמפ.

שלמה זלמן לוריא, בני ברק: דעתי היא שמענדי צריך ללכת גם לקעמפ (אורו כמובן!) וגם לנסוע לתשרי לרבי, והסיפור הבא יוכיח על כך: הייתה אשה שהתלבטה האם לשלוח את הילד גם לקעמפ. היא כתבה לרבי והרבי ענה לה כך: "בטח למותר להעיר על הנחיצות הכי גדולה לנצל את ימי הקיץ שהתלמידים חופשיים אז מלימודים אחרים, לתוספת התעוררות והתחזקות ובפרט של יראת-שמים בכל התלמידים". ללא ספק אותה גברת שלחה את בנה לקעמפ וגם לרבי בתשרי...

מאת: א. וויס

מסר לגיילים

לרגל ימי 'בין המצרים' יצאה ה'שלישייה הנצחית' במסר לכל חיילי 'צבאות השם'. מה המסר? את זה תצטרכו לגלות.

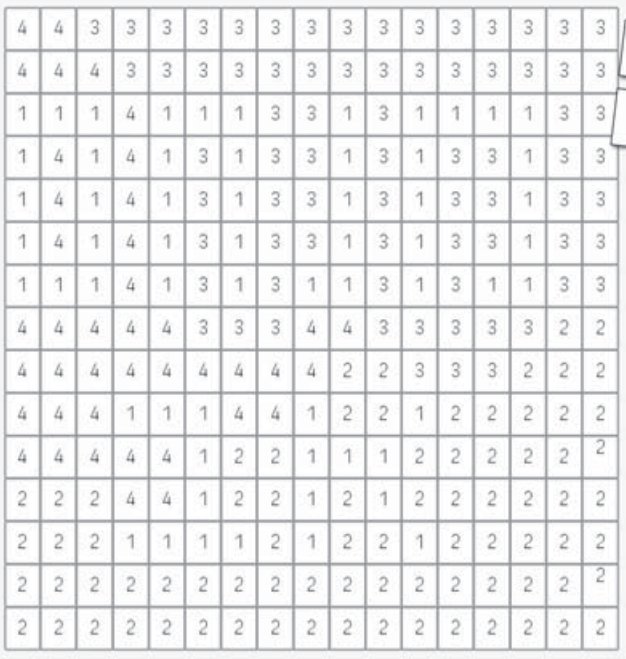

לפניכם 21 הוראות הקשורות לתפקיד חיילי 'צבאות השם'.
א. קראו כל הוראה.
ב. החליטו אם ההוראה מתאימה לחיילי 'צבאות השם' או לא מתאימה.
ג. לפי מה שבחרתם העתיקו את האות שבצד לדף ריק.
ד. סדרו את האותיות לפי המספרים שבהכרזת ה'שלישייה'.

מס'	מבחן ההוראות	מתאים	לא מתאים
1	לפרסם לכולם שהגאולה מגיעה	ל	צ
2	לבנות לבד ארמון יפה וגדול מחול	ע	ב
3	לשחק כל יום במחשב לפחות חצי שעה	ש	ת
4	ללמוד בימי בין במצרים הלכות הקשורות לבית המקדש	ב	ז
5	לשבת אחרי הלימודים ולחלום חלומות מעניינים	ק	א
6	לצייר ציורים על דפים לבנים ואחר כך למלא אותם בצבע	ב	ה
7	להביט לפני השינה בתמונה של הרבי מלך המשיח שליט"א	ה	ב
8	לעזור רק לחברים שעוזרים לי	ל	א
9	להקפיד על שיעורי החת"ת היומיים	י	ט
10	לכוון בתפילה בבקשה על הגאולה, ולתת צדקה כל יום	ב	ו
11	לשחק הרבה במשחקים עם כדור	ר	ת
12	להשתדל ללמוד כל יום 4\3 שורות תניא בע"פ	א	צ
13	להסביר לחברים שכדאי להם לישון בזמן הפנוי אולי הם יחלמו חלום	מ	נ
14	לעשות 'מסיבות שבת' בשבת אחר הצהריים	א	ל
15	להגיד בשולחן שבת דבר תורה בענייני משיח וגאולה	ש	ק
16	לשבת במנוחה ולחכות לגאולה	ק	י
17	לאכול הרבה מעדנים שזה מזכיר שבגאולה יהיה מעדנים בשפע	ה	א
18	להוסיף בקבלת המלכות על ידי הכרזת 'יחי אדוננו לאחר התפילה	ו	ש
19	להקפיד על סעודת 'מלוה מלכה' שנקראת 'סעודת דוד מלך המשיח'	ג	ע
20	להשקיע, להתאמץ ולחשוב רק על עצמך, ולחברים ה' יעזור	כ	ל
21	להשתתף בקידוש לבנה עם בגדי שבת ולרקוד בשמחת הגאולה	ר	ח

מה מסתתר?

צבעו את המשבצות על פי הריבועים שמימין. מה מסתתר כאן?

פתרונות לשעשועונים מגיליון מס' 15:
משחק הצלליות: מטוס, עט, מכחול, דג, מטריה, ציפור, מספריים, מכונית, נעץ, מפתח, אופניים, פרפר, כתר, טלפון, שעון-חול, נורה.

פירוש המילות: אני הולך לשוק לעשות מעשים טובים יחד עם היהודים מתוך כוונה להחיש את הגאולה

שמות הזוכים לחודש תמוז יפורסמו בעז"ה בשבוע הבא.

ניתן לשלוח פתרונות, שאלות והצעות ל:

צבאות השם אה"ק ת.ד. 1035 נצרת עילית, מיקוד: 17110.
פקס: 04-6578485
אימייל: bemachane@gmail.com

תא הטלמסר שלנו במערכת 'נחייג ונשמע': 08-9493770.
בתפריט הראשי הקישו 5. בתפריט הבא הקישו 1.

שימו לב: אנא אימרו את הפרטים שלכם בקול ברור לפני שאתם משאירים את ההודעה, כדי שנוכל להכניס אתכם להגרלת הפרסים.

מטה משיח בארה"ק

שע"י אגודת חסידי חב"ד באה"ק - בנשיאות כ"ק אד"ש מלך המשיח

ת.ד. 712 כפר חב"ד טל. 03-9607922

לאור הוראת כ"ק אד"ש מה"מ ללמוד בג' השבועות הלכות בית הבחירה

נכנסים לבית המקדש...

עם הספר המהודר "בית הבחירה"

ביאור נפלא על הלכות בית בחירה להרמב"ם,
מסכת מידות ופרקי יחזקאל.
עם תמונות להמחשת החומר הנלמד בצבע מלא
ובפורמט מאיר עיניים

בימי בין המצרים דשנה זו צריך להיות "שטורעם" מיוחד ביתר שאת וביתר עוז בכל הקשור ללימוד עניני גאולה ומשיח ובנין בית המקדש השלישי... כיון שעומדים על סף הגאולה שבאה תיכף ומיד ממש מובן שלימוד הלכות בית הבחירה בשנה זו צריך להיות באופן אחר לגמרי: הלימוד הוא לא מצד התגברות רגש האבלות וההשתדלות לתקן החיסרון דחורבן בית המקדש אלא... מצד הכוסף וההשתוקקות להמעלה והשלימות דבית המקדש השלישי... ועוד ועיקר שהלימוד הוא... הלכה למעשה בפועל ברגע שלאח"ז כיון ש"מקדש העתיד שאנו מצפים בנוי ומשוכלל יגלה ויבוא משמים" ברגע כמימרא. (משיחת ש"פ בלק ה'תנש"א)

לפרטים והזמנות: 03-9607922

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד